

Time Management & Disaster Management

S.Y. B.Com.

**Sardar Patel University
Vallabh Vidyanagar**

**NAAC ACCREDITED GRADE 'A' WITH 3.25 CGPA
(23-01-2017 to 22-01-2022)**

First Edition : February 2021

Copies : 500

Price : Rs 65/-

**© Sardar Patel University
Vallabh Vidyanagar - 388 120**

ISBN : 978-93-81386-83-5

The book is strictly written according to the new syllabus available at the time of printing.

All possible efforts have been made to avoid errors and omissions in this publication by the authors and the Publisher. Inspite of this effort, some typographical errors might have crept in. Any mistake, error or discrepancy noted may be brought to our notice which shall be taken care of in the forthcoming edition. It is hereby notified that neither the Authors nor the Printer or seller will be liable for any damage or loss to anyone, in any manner there from. It is suggested that to avoid any doubt the reader should cross-check all the facts, law and contents of the publication with original Government publication or notifications wherever applicable. The text of this publication, or any part thereof, may not be reproduced or transmitted in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopying, recording, storage in an information retrieval system, or reproduced on any disc, tape, perforated media or other information storage device, etc., otherwise, without the prior written permission of the University. No key to this book can be prepared without the prior written permission of the publiser. Any violation will invite prosecution legal action under the Indian Copyright Act.

This book is sold subject to the condition that it shall notbe sold by way of trade or otherwise. However it can be lent, resold, hired out or circulated in the wider interest of student community.

For binding mistakes, misprints or for missing pages, etc., the printer liability is limited to replacement within one month of purchase by similar edition. All expenses in this connection are to be borne by the purchaser.

All disputes are subject to jurisdiction of Anand only.

**Published by : Registrar, Sardar Patel University,
Vallabh Vidyanagar - 388 120**

**Available at : Store Section - Room No. 108,
Sardar Patel University, Vallabh Vidyanagar - 388 120**

**Printed by : University Press, Sardar Patel University,
Vallabh Vidyanagar-388 120**

પ્રસ્તાવના

સમય સંચાલન અને આપત્તિ વ્યવસ્થાપનની એસ.વાચ.બી.કોમ. માટેની પુસ્તિકા તેનાં અભ્યાસુઓ માટે ખૂબ મહત્વની રહેશે કે જેમાં, અભ્યાસકમને સંપૂર્ણ રીતે આવરી લીધેલો છે. મુજબત્વે સમય સંચાલનનું મહત્વ, સમય વેડફનારા પરિબળો, સમય સંચાલનનો વ્યવહારમાં અમલ અને આપત્તિ વ્યવસ્થાપન પદ્ધતિ અને વ્યવહાર જેવા પ્રકરણો આવરી લેવાયા છે.

આ પુસ્તિકા તૈયાર કરવામાં ચુનિવર્સિટીના માનનીય વાઈસ ચાન્સેલરશ્રી પ્રો. શીરીષભાઈ કુલકર્ણી, ચુનિવર્સિટી રજુસ્ટ્રારશ્રી, ચુનિવર્સિટી પ્રેસ તથા બાધ્ય અભ્યાસકમ વિભાગનો ફાળો અને અભિપ્રેણા મહત્વની છે.

આ પુસ્તિકા તેમાં અભ્યાસ કરતાં વિદ્યાર્થીઓને સરળ ભાષા, ઉદાહરણો દ્વારા સમજ આપે છે.

પુનઃ સૌનો આભાર સહ

તા. ૨૪ ફેબ્રુઆરી ૨૦૨૧
વલ્લભ વિધાનગાર

- ડૉ. સંદિપ કે. ભંડુ
- ડૉ. શિવાની મિશ્રા
- ડૉ. કામિની શાહ

Time Management & Disaster Management

અનુક્રમણિકા

પ્રકરણ ૧	સમય સંચાલનનો પરિચય (Introduction to Time Management) - ડૉ. કામણી શાહ, એસોસિએટ પ્રોફેસર, અનુસ્નાતક બિડજનેસ સ્ટડીઝ વિભાગ, સરદાર પટેલ યુનિવર્સિટી, વલ્લભ વિધાનગર	01
પ્રકરણ ૨	સમયનો વ્યથ કરનારા પરિબળો (Typical Time Wasters) - ડૉ. કામણી શાહ, એસોસિએટ પ્રોફેસર, અનુસ્નાતક બિડજનેસ સ્ટડીઝ વિભાગ, સરદાર પટેલ યુનિવર્સિટી, વલ્લભ વિધાનગર	09
પ્રકરણ ૩	સમય સંચાલનનાં સાધનો (Time Management Tools) - પ્રો. (ડૉ.) સંદિપ ભટ્ટ, પ્રોફેસર એન્ડ હેડ, અનુસ્નાતક બિડજનેસ સ્ટડીઝ વિભાગ, સરદાર પટેલ યુનિવર્સિટી, વલ્લભ વિધાનગર	14
પ્રકરણ ૪	સમય સંચાલનનો અપલ (Application of Time Management) - પ્રો. (ડૉ.) સંદિપ ભટ્ટ, પ્રોફેસર એન્ડ હેડ, અનુસ્નાતક બિડજનેસ સ્ટડીઝ વિભાગ, સરદાર પટેલ યુનિવર્સિટી, વલ્લભ વિધાનગર	24
પ્રકરણ ૫	આપત્તિ વિશે મૂળભૂત માહિતી (Fundamentals of Disaster) - ડૉ. શિવાની મિશ્રા, પ્રોફેસર એન્ડ હેડ, અનુસ્નાતક સામાજિક કાર્ય વિભાગ, સરદાર પટેલ યુનિવર્સિટી, વલ્લભ વિધાનગર	28
પ્રકરણ ૬	આપત્તિ વ્યવસ્થાપન : ખ્યાલ અને મહત્વ (Disaster Management : Concept & Significance) - ડૉ. શિવાની મિશ્રા, પ્રોફેસર એન્ડ હેડ, અનુસ્નાતક સામાજિક કાર્ય વિભાગ, સરદાર પટેલ યુનિવર્સિટી, વલ્લભ વિધાનગર	34
પ્રકરણ ૭	ભારતમાં આપત્તિ વ્યવસ્થાપનનું સંસ્થાનીય માળખું (Institutional Framework of Disaster Management in India) - ડૉ. શિવાની મિશ્રા, પ્રોફેસર એન્ડ હેડ, અનુસ્નાતક સામાજિક કાર્ય વિભાગ, સરદાર પટેલ યુનિવર્સિટી, વલ્લભ વિધાનગર	44
પ્રકરણ ૮	આપાતકાતીન વ્યવસ્થાપન પદ્ધતિ (કટોકટી વ્યવસ્થાપન પદ્ધતિ) (Emergency Management System) - ડૉ. શિવાની મિશ્રા, પ્રોફેસર એન્ડ હેડ, અનુસ્નાતક સામાજિક કાર્ય વિભાગ, સરદાર પટેલ યુનિવર્સિટી, વલ્લભ વિધાનગર	54

સંપાદક : પ્રો. (ડૉ.) સંદિપ કે. ભટ્ટ

હેડ એન્ડ ડીન

અનુસ્નાતક બિડજનેશ સ્ટડીઝ વિભાગ

સરદાર પટેલ યુનિવર્સિટી

વલ્લભ વિધાનગર

પ્રકારણ - ૧

સમય સંચાલનનો પરિચય

(Introduction to Time Management)

સમય સંચાલન પ્રસ્તાવના:

- અર્થ, લાક્ષણિકતાઓ, સમય સંચાલનનાં હેતુઓ
- સમય સંચાલનનું મહત્વ
- સમય વિશે મૂળભૂત સત્ય
- સમય સંચાલનનાં પાચાના સિદ્ધાંતો

સમય શબ્દ એ પુરાણાકાળથી માનવજાત સાથે સંકળાયેલો છે. રામાયણ-મહાભારત-કુરાન બાયબલમાં સીધી કે આડકતરી રીતે સમયનો ખ્યાલ સ્પષ્ટ થયેલો છે. ગુજરાતી કહેવતોમાં પણ સમયનો ઉલેખખ છે. કોઈપણ પ્રવૃત્તિમાં સમયનું ખૂબ મહત્વ છે. સમય વિતી ગયા પછી કોઈ જ અર્થ રહેતો નથી. તક ચુકી જવાય તો પસ્તાવાનો કોઈ અર્થ નથી. કોઈપણ દંધાની/વ્યવસાયની સફળતામાં સમયનું યોગ્ય સંચાલનનો ફાળો મહત્વનો છે. સમય સતત બદલાતો રહે છે. સમયનો રોકી શકાતો નથી. નેપોલિયન હંમેશા કહેતા કે, સમય સિવાય મારી પાસે જે માંગશો તે મળશો. પાછું બગાવાને અથવા તંત્રાં દરેક જણાને સરખોજ સમય આપ્યો છે. તેમાં નાનું મોટું ઉમર, જાતિ, વ્યક્તિ કોઈ બેદભાવ નાથી. સૌને સમાન ગણવામાં આવ્યા છે.

ઘણાં કહે છે કે સમયને જે સાચયે તેને સમય સાચવી લે છે.

સમયની કોઈ સર્વસામાન્ય વ્યાખ્યા નથી. વ્યક્તિએ-વ્યક્તિએ અલગ અર્થ ધરાવે છે. આમ છતાં સમય વિશે ઘણી બધી ગેરસમજો પણ છે. જેમ કે ૧. સમયને બનાવી શકાય છે. ૨. મારી પાસે સમય નથી.

લાક્ષણિકતાઓ:

૧. સમય સતત વહેતો રહે છે. અર્થાત નાશવંત છે.
૨. કાર્યની ચાદી બનાવી તેની પસંદગીની ચાદી તૈયાર કરવી.
૩. અસરકારક આયોજન કરવું અને તેનાં માટે અનુકૂળતા ઊભી કરવી.
૪. સમયની કોઈ સર્વસ્વીકૃત વ્યાખ્યા નથી. વ્યક્તિએ-વ્યક્તિએ અલગ અર્થ ધરાવે છે.
૫. કોઈપણ બાબતમાં સમય આપવો જરૂરી છે.
૬. સમય માપી શકાય છે.
૭. દરેકને મર્યાદિત સમય મળેલો છે.

સમય સંચાલનનાં હેતુંઓ:

સમય સંચાલનનાં મહત્વના હેતુઓ નીચે પ્રમાણે છે.

૧. સમયનું વ્યવસ્થિત સંચાલન કરી તેનાં ઉપર અંકુશ રાખવો.
૨. ઉત્પાદકતા વધારવી.
૩. હેતુઓ-દ્યોધ પ્રગટ કરવા.
૪. સમય બગાડનાર પરિબળોનું આકલન કરવું અને તેને ધયાદવાનો પ્રયત્ન કરવો.
૫. વિલંબીત થનારા કાર્યોને સ્પષ્ટ કરી તેનાં ઉપર ધ્યાન આપવું.

૫. હેતુંઓ સ્પષ્ટ કરી તેને પૂર્ણ કરવા માટે વિશેષ દ્વાન આપવું.
૬. વ્યક્તિજીવન અને વ્યવસાયિક જીવનને સ્પષ્ટ કરી બંને વચ્ચે સમતુલન કરવું.

સમય સંચાલનનું મહત્વ:

સમય સંચાલનનું વિશેષ મહત્વ છે. તેનાં ખ્યાલને વધુ સમજવા માટે વિવિધ બાબતો તપાસવી જરૂરી છે.

૧. સમયનાં અર્થ વિષે વિવિધ જ્ઞાલો છે.
૨. સમય વિશે ઘણી ગેરમાન્યતાઓ પણ છે.
૩. સમય વિશે વિરોધાભાસ પણ જોવા મળે છે.

ઉપરોક્ત બાબતને દ્વાનમાં લઈએ તો સમયનો વ્યક્તિ-વ્યક્તિએ અલગ અર્થ છે. તેમાં વિષે ગેરમાન્યતાઓ પણ છે કોઈ સમય બનાવવાની કે બચાવવાની વાત કરે છે. ખરેખર સમય દરેકને સમાન મળ્યો છે. તે સતત વહે છે. અર્થાત નાશવંત છે. ઘણાં વિરોધાભાસ પણ જોવા મળે છે. અર્થાત સમયનું મહત્વ જોતાં તેનું આચોજન કરીને કાર્ય કરવામાં આવે તો ઘણાં બધા હેતુંઓ પૂર્ણ થઈ શકે છે. સમય સંચાલન કરવાથી પરિણામ પણ વ્યવસ્થિત પ્રેરણાકારક બની રહે છે.

સમયનું મૂળભૂત સત્ત્વ:

સમય સંચાલનની વ્યાખ્યા:

‘ચોગ્ય સમય ચોગ્ય કાર્ય પ્રવૃત્તિ કરવી એટલે સમય સંચાલન’

એક એવો સમજવચ કે જેના દ્વારા પદ્ધતિઓ કુશલો, પ્રવૃત્તિઓ અને ટેકનોલોજી દ્વારા સમય બચાવીને સમયનું, સંચાલન થઈ શકે.

સફળતાની ચાવીઓ:

૧. દરેક કાર્યોને જરૂરિયાત અનુસાર અગ્રિમતા પ્રમાણે ગોઠવવાની જરૂર હોય છે.
૨. લદ્ય તરફ દ્વાન આપો.
૩. મગજને જે કાર્ય કરતા હો તેની તરફ જે તે સમયે કેન્દ્રિત કરો.
૪. તમારા રોજબોરોજની પ્રવૃત્તિમાંથી જરૂરી ગોઠવણા કરીને દ્યેય તરફ આગળ વધો.
૫. દ્યેયને સમય ઉપર પૂરુ કરવાની કોશીશ.
૬. પોતાની જાતને સંપૂર્ણ બનાવો.
૭. મારાથી બધા કાર્યો એક જ સમયે નહિ થાય તેવું સ્વીકારો.

સમય સંચાલનના અંશો કે ઘટકો:

૧. રવિવારના દિવસે બીજા અઠવાડીયાનું આચોજન કરો.
૨. મહિનાના અને ઓછા મહિનાના દ્યેયોને અગ્રીમતા ક્રમ આપો.
૩. ‘ના’ પાડતા શીખો.
૪. એક સમય એક જ કાર્ય કરો.
૫. ખાસ કાર્યો માટે ખાસ સમય ફાળવો.
૬. વધુને વધુ કાર્ય વહેંચાણી કરો.
૭. દરેક કાર્ય માટે પદ્ધતિઓ સ્થાપો.
૮. કમિટ્મેન્ટ (વાયદે) આપો.

સમયસર સંચાલનના લક્ષણો:

૧. સમયસર શરૂઆત અને આખરી તારીખની જાણ
૨. કાર્ય વહેંચણી
૩. આયોજન
૪. સમયસર ના પાડતા શીખો
૫. ‘મારાથી એક જ સમયે બધા કાર્યો નહિ થાય’ તેવું સ્વીકારો
૬. સલાહ લેવાં તત્પર રહો

લક્ષણો:

પ્રસ્તાવનાઃ

સમય એ એવો સ્ત્રોત છે કે જેથી કિંમત ઝ્યાયામાં આંકી શકાતી નથી. જે વ્યક્તિઓ વ્યવસ્થિત રીતે સમય અને નાણાંનો ઉપયોગ કરે તેવી વ્યક્તિને કંપનીઓમાં મહત્વ આપવામાં આવે છે. સફળતાપૂર્વક સમય સંચાલન એટલે સ્થિરતા, સહજતા, ધીરજતા અને બુદ્ધિપૂર્વકનું કાર્ય, જે સમય સંચાલન કરે તે આગસ્તું હોઈ શકે નથી, સમયનો ઉપયોગ એ નાણાંની જેમ કરવો જોઈએ.

૧. સમયસર શરૂઆત અને આખર તારીખની જાણાઃ

કોઈપણ પ્રવૃત્તિની સમયસર શરૂઆત કરીએ તો તે આયોજનપૂર્વક અને સફળતાથી પૂર્ણ થઈ શકે છે. જેના દ્વારા આપણે સમયસર બીજો પ્રોજેક્ટ શરૂ કરી શકીએ. આખી પ્રવૃત્તિમાં લાંબા ગાળાની અને ટૂંકા ગાળાની પ્રવૃત્તિને વિભાજીત કરવી જોઈએ. જેનાથી નક્કી કરી શકાય કે કઈ પ્રવૃત્તિને કેટલો સમય આપવો ? કાર્ય પ્રવૃત્તિ માટે કાર્ય સંબંધીત હેતુ નક્કી કરવા જોઈએ. જેથી આખર તારીખ પણેલાં કાર્ય પૂર્ણ કરી શકાય.

૨. કાર્ય વહેંચણીઃ

હું બધાં જ કાર્યો કરીશ એવું ના વિચારતા કાર્યને અલગ-અલગ વ્યક્તિમાં વિભાજીત કરવું જોઈએ. પરંતુ કાર્ય એવી વ્યક્તિને સોંપવું કે જે તે કાર્ય કરવા માટે યોગ્ય અને જીમ-જમ કાર્ય પૂર્ણ થાય તેમ-તેમ તેના પર નજર રાખવી જોઈએ. જેથી સમયસર કાર્ય પૂર્ણ થાય.

૩. આયોજનઃ

દરેક કાર્ય માટે જુદા-જુદા વિકલ્પો હોય એ વિકલ્પોમાંથી કયો વિકલ્પ આપણું કાર્ય વ્યવસ્થિત રીતે પૂર્ણ કરી શકે તે વિકલ્પનો ઉપયોગ કરીને કાર્ય કરવું જોઈએ તથા સમય સંચાલન એવું હોવું જોઈએ કે એક પ્રવૃત્તિ દરમ્યાન બીજા પ્રક્રિયા ઉદ્ભબ્યે તો તે માટે થોડો સમય ફાળવી શકાય કે જેના દ્વારા કોઈ કાર્ય અટકે નથી.

૪. સમયસર ‘ના’ પાડતાં શીખોઃ

આપણી કાર્યપ્રવૃત્તિ દરમ્યાન બીજુ કોઈ વ્યક્તિ કાર્ય માટે કે મદદ કરવા માટે કહે તો તે સમયે ના પાડતા શીખવું જોઈએ. એનો અર્થ એવો નથી કે બીજાને મદદ ન કરવી પરંતુ આપણું કાર્ય પૂર્ણ થઈ જાય ત્યારે ફાક્ટલના સમયમાં અન્યને કાર્યમાં મદદ કરવી.

૫. ‘મારાથી એક જ સમયે બધા કાર્યો નહિ થાય’ તેવું સ્વીકારોઃ

આપણે ગમે તેટલા કુશાળ હોઈએ પરંતુ દરેક વ્યક્તિમાં થોડી નબળાઈઓ હોય છે. તેવા સમયે પોતાની નબળાઈઓ સ્વીકારીને કાર્ય કરવું જોઈએ.

૬. સલાહ લેવાં તત્પર રહોઃ

આપણે બધુ જાણતાં નથી તેવું સ્વીકારવામાં ન આવે તો કાર્ય પ્રવૃત્તિમાં ખોટો રરતો પરંદ થઈ જાય છે અને બધુ જાણીએ છીએ તેવો અભિમાન રાખવામાં આવે તો સમયનો બગાડ થાય છે અને મૂર્ખતામાં ખપીએ છીએ. સલાહ ગમે તેટલી નાની હોથ પરંતું તેના પર દ્યાન આપવામાં ન આવે તો કાર્ય ઝડપથી અને સરળતાથી કરી શકતા નથી. એટલે સલાહ લેવા માટે હંમેશા તત્પર રહો.

સમય સંચાલનનું મહત્વ/હેતુઓ:

૧. અગ્રીમતા નક્કી કરવામાં મદદરૂપ
 ૨. ઓછા સમયમાં વધુ કાર્ય થઈ શકે
 ૩. ગુણવત્તાભર્યું કાર્ય
 ૪. કાર્યની મહત્વ જાણી શકાય
 ૫. ના ગમતું કાર્ય કરવાની ફરજ પડે
 ૬. વાયદો પૂરો કરવા માટે સક્ષમ બનો
 ૭. સમય મર્યાદિત છે
 ૮. શિસ્તથી રહેવાનું શીખવે
 ૯. સમય મુજબ કાર્ય થઈ શકે
૧. સમય સંચાલન એ જુદા-જુદા કાર્યોમાંથી કચું કાર્ય અગ્રીમ છે તે નક્કી કરવામાં મદદરૂપ બને છે. જો આપણે સમયપત્રક બનાવ્યું હોય તો આપણે આપણી અગ્રીમ જરૂરિયાતો સંતોષી શકીએ. એવું શું છે કે જે સમય સંચાલન કરવા માટે ફરજ પાડે છે. તો તે આપણાં અગ્રીમ કાર્યો છે.
 ૨. સમય સંચાલન માટેનું આ એક મહત્વનું પાસું છે જેના દ્વારા ઓછો સમય પણ વધુ કાર્ય થઈ શકે. જ્યારે આપણે સમયનું સંચાલન કરીએ છીએ ત્યારે જ આપણા કાર્યનું મહત્વ સમજી/સમજાવી શકાય. જેના દ્વારા આપણે સમયપત્રક બનાવી શકીએ અને તેથી જાણી શકીએ કે કયા કાર્યને કેટલો સમય આપવો જોઈએ. ટૂંકમાં, આપણે સમય વેદફાઈ ન જાય તેને દ્યાન રાખવું જોઈએ.
 ૩. જ્યારે આપણે સમયનું આયોજન કરીએ ત્યારે એક મર્યાદિત સ્થોત્ર એવા સમયમાં રોકાણ કરે છે. જેના દ્વારા જાણી શકાય કે કાર્ય કયારે કરાલું કરાવું જેથી બધા જ કાર્યો ગુણવતા ભર્યા બની શકે.
 ૪. ધારી વખત આપણે એવું સાંભળતા હોઈએ છીએ કે જીવનમાં સ્થિરતા નથી. એવું ત્યારે જ બને જ્યારે આપણે સમયનું સંચાલન ન કર્યું હોય, કાર્યનો ભાર વધી જવો, કાર્ય સમયસર ન થવું. જો સમય સંચાલન ન કર્યું હોય તો જીવનમાં સ્થિરતા ન આવે.
 ૫. સરળ શબ્દોમાં કહીએ તો જે કાર્ય આપણાને ન ગમતું હોય તે કાર્ય આપણાને ધૂરકચા કરતું લાગે. સમય સંચાલન એ પરિસ્થિતિમાંથી બહાર કાઢે છે અને આપણે આપણી જાતને હારેફ બનાવી શકીએ છીએ.
 ૬. જો આપણે સમયનું આયોજન ન કર્યું હોય તો આપણે કરેતા વાયદા પૂરા કરી શકાતા નથી, શું આપણે હંમેશા સહ-કર્મચારીઓને નિરાશ કરીએ છીએ ? આવું થતું હોય તો કદાચ આપણાને સમયનું મહત્વ સમજાઈ જાય તેથી જો સમય સંચાલન કર્યું હોય તો સમયસર વાયદા પૂરા કરી શકીએ.
 ૭. એક ચાઈનીક કહેવત મુજબ ‘ગમે તેટલું સોનું વેચીએ તો પણ સમય ખરીદી ન શકાય.’ આ કહેવત જ કહે છે કે સમય કેટલા મહત્વનો છે વીતી ગયેલો સમય પાછો લાવી શકાતો નથી. સમય મર્યાદિત છે.
 ૮. સમય સંચાલન એ સ્વયં સંચાલન છે જો તમે સમયનું સંચાલન ન કરો કે પછી મર્યાદિત સ્થોતોનો ઉપયોગ ન કરો તો તે તમારા હેતુને પૂર્ણ કરી ન શકે, જો સમયનું સંચાલન કર્યું હોય તો, સમયસર મીટિંગાભરી શકાય તેથી સમય સંચાલન શિષ્ટતાથી રહેવાનું શીખવે છે.

- c. જો સમય સંચાલન કર્યું હોય તો સમયના એક મહિનાના ધટક તરીકે અગ્રીમતા નક્કી કરી એ કાર્ય ચોગય રીતે થઈ શકે. જેટલા કાર્યો હોય તેનું પત્રક બનાવીને કયા કાર્યને કેટલો સમય આપવો તેની દોરવણી પૂરી પાડે છે. જેથી સમય સંચાલન દ્વારા ચોગય સમયે ચોગય કાર્ય થઈ શકે.

સમાપન:

ઉપરોક્ત સમય સંચાલનના ચર્ચા ઉપરથી આપણે જાણી શક્યા કે જીવનમાં સૌથી સમયનું ખૂબ મહિન્ય છે. જો એક વખત સમય મુજબ કાર્ય કરીશું તો કાયમ સમય આપણો ગુલામ બનીને રહેશે. તેથી સમય સંચાલન દ્વારા કોઈપણ કાર્ય સિદ્ધિ થઈ શકે.

સમય સંચાલનના સિદ્ધાંતો:

1. સમયને માન આપો
2. સમયનું આયોજન કરો
3. હેતુલક્ષી બનો
4. આખરી તારીખ નક્કી કરો
5. કાર્યના છેલ્લા સમયનું સંચાલન કરો
6. વધુ પડતું કાર્ય કરવાની કોશીશ ન કરો
7. સારી ટેવોને અનુસરો
8. એવું કાર્ય કરો જેનાથી થાક ઘટાડી શકાય
9. સમય કચાં જાય છે તેનું દ્યાન રાખો
10. જૂથમાં કાર્ય કરો Team Work
11. અગ્રીમતા આપો
12. વિરામનો સમય સાચવો
13. એક કલાકની કમાણીને નોંધો અને મુલવો.

ઉપરના દરેક મુદ્દાને થોડી વધારે વિગતે સમજુએ:

1. સૌપ્રથમ અને અધ્યરું એવું કામ એ સમયને માન આપે તેવું આયોજન કરવું તેને ક્ષમતા માંગી લે તેવું છે. જો સમયને માન આપીએ તો કાર્ય ઉપરની ક્ષમતા અને ઉત્પાદકતા વધારી શકાય. જો સમયને માન ન આપીએ તો બીજુ વ્યક્તિઓ આપણાં પ્રોજેક્ટ્સ છીનવી જશે. તેથી સમયને માન આપવું એ આપણામાં રહેલી ઈચ્છા અને ઉત્સુકતા દર્શાવે છે.
2. સવારે ઉઠયા બાદ કોઈ જ આયોજન ન કર્યું હોય તો આપણો સમય નકામો જાય છે. અને નિપૂણતા ધરે છે. દરેક વ્યક્તિએ સમય સંચાલન માટેના નીતિઓ આપનાવવી જોઈએ. જો સમયનું આયોજન કર્યું હોય તો જ આપણો આપણા કાર્યને અગ્રીમતા આપી શકીએ છે. જેનાથી એક કાર્ય પૂરું થાય તો બીજા કાર્ય તરફ ઝડપથી દોરાઈ શકીએ. વધુ લાંબા સમયનું આયોજન ન કરવું જોઈએ કે જેથી આપણો પરિવર્તનશીલ હોઈશું તો સમય મુજબ કાર્ય કરી શકીશું.
3. જો કોઈ હેતુ હોય તો જ આપણો કાર્ય સાથે જોડાઈ રહેશું. જો કોઈ દ્યેચ સિદ્ધ કરવાનો પ્રયત્ન કરીએ તો સમય સંચાલન દ્વારા એ કાર્ય પૂરું કરી શકાશે. કોઈ હેતુ વગર જ જ્યારે કાર્ય કરીશું ત્યારે બીજુ પ્રવૃત્તિ ઉપર દ્યાન આપી શકાશે.
4. ધણા પ્રોજેક્ટ્સ એવા હોય છે કે જેથી આખર તારીખ નક્કી હોય છે તો તેની જાણકારી રાખવી જોઈએ અને ધણા પ્રોજેક્ટ્સ એવા હોય છે તેના સંચાલક આપણો પોતે જ હોઈએ છીએ. જેનો જવાબ આપવાનો હોતો નથી. આવા સમયે પરિવર્તનશીલ બનવું જોઈએ.

૫. દરેક વ્યક્તિએ કાર્ય પૂરુ ન થાય ત્વાં સુધી અથવા કાર્યને આખર તારીખની છેદી ઘડી સુધી કાર્ય સાથે જોડાઈ રહેલું પડે છે. જો સમયનું સંચાલન કર્યુ હોય તે આખર તારીખની છેદી ઘડી પહેલાં આપણે કાર્ય પૂર્ણ કરી શકીએ.
૬. જ્યારે વધુ પડતું કાર્ય કરવામાં આવે છે ત્વારે જીવનમાં સ્થિરતા રહેતી નથી. વધારામાં વધુ કાર્ય કરવાને લીધે થાક લાગે છે અને અન્ય પ્રવૃત્તિ પર ધ્યાન અપાતું નથી. જો સમયનું સંચાલન કર્યુ હશે તો નિપૂણતાપૂર્વક સમયસર કાર્ય કરી શકાશે.
૭. ખરાબ ટેવો અપનાવવી વધુ સરળ છે પરંતુ સારી ટેવોને અપનાવવી મુશ્કેલ છે જો સમય સંચાલન કરવાની સારી ટેવ અપનાવેલી હોય તો હેતુ સિક્ર થઈ શકે. પરંતુ ખરાબ ટેવ દ્વારા કાર્ય કરતાં હોય અને કોઈ સંચાલન ન કર્યુ હોય તો કાર્ય કરતું અધસું પડે છે. આથી હેતુઓ સિદ્ધ કરવા માટે સારી ટેવોને અનુસરો.
૮. દરેક વ્યક્તિને પોતાના જીવનની દિનચર્યામાં એવો સમય ફાળવવો જોઈએ જે મનોરંજન દ્વારા થાક ઘટાડી શકાય અને ફરી કાર્ય કરવા માટે પ્રવૃત્ત થઈ શકીએ. તેથી દરેક કાર્ય કર્યા બાદ થોડી સમય થાક ઘટાડી શકાય તેવી પ્રવૃત્તિઓમાં ફાળવવો જોઈએ.
૯. સમયની નોંધાઈ કરવી એ કાર્યદક્ષતા માંગી લે છે. અનો અર્થ એવો નથી કે દરેક મિનિટની નોંધ રાહવી જોઈએ. પરંતુ, કાર્ય પૂર્ણ કરવા અને કાર્યદક્ષતા વધારવા માટે જો સમય જતો રહ્યો હોય તો આ સમય કર્યા વેકફાઈ ગયો તેની ખાસ નોંધ લેવી જોઈએ. ટૂકમાં, સમય એ એક સ્ત્રોત છે જેને નાણાંની જેમ ઉપયોગ કરવો જોઈએ.
૧૦. જો આપણે એકલા કાર્ય પૂર્ણ કરીએ તો તે ઘણો સમય માંગી લે છે. અને તે ઝડપી પૂરુ થતું નથી. પરંતુ જો એકલા કામ કરવા બદલે જૂથમાં (Team Work) કાર્ય કરીશુ તો કાર્ય સરળતાથી અને ઝડપી પૂરુ થશે અને વધેલ સમયનો ઉપયોગ કાર્ય પૂર્ણ કરવા માટે કરી શકાય છે.
૧૧. જુદા-જુદા કાર્યોમાંથી કચું કાર્ય સૌથી વધુ મહત્વનું છે તે નક્કી કરવામાં સમય સંચાલન ઉપયોગી છે, જે કાર્ય સૌથી વધુ મહત્વ ધરાવતું હોય તેને અગ્રીમ રાખી પછી ઓછુ મહત્વ ધરાવતું કાર્યને પૂર્ણ કરવું જોઈએ.
૧૨. વિરામનો સમય સાચવવો જોઈએ. જેનાથી કાર્ય કરતી વખતે આળસ, સુસ્તી કે થાક ન લાગે. કાર્ય કરતી વખતે તેમાં વચ્ચે-વચ્ચે થોડોક સમય વિરામ માટે ફાળવવો જોઈએ. વિરામ કરવાથી શરીર અને મન બંનેને તાજગી પ્રાપ્ત થવાથી કાર્યની ગુણવત્તા સુધરે છે.
૧૩. આપણે આપણી રોજુંદી પ્રવૃત્તિ કે કાર્ય કરવા માટે અગાઉથી સમયપત્રક બનાવીને એકે એક કલાકની નોંધ રાખો. જેનાથી સમયની બરબાદી ના થાય. સમયપત્રકથી સમયનું સંચાલન થઈ શકે છે.

ટેકનોલોજી દ્વારા સમય સંચાલન

સમય સંચાલન એ સફળ જીવનનું અભિન્ન અંગ બનતું જાય છે. આજનાં સમયમાં વ્યક્તિએ દિવસભરમાં ઘણા બધા કાર્યો કરવાનાં હોય છે. જો સમય સંચાલન યોગ્ય રીતે કરવામાં આવે તો તે દરેક કાર્ય સમયસર પૂર્ણ થઈ શકે છે અને કાર્ય શક્ય એટલું સાંદું થઈ શકે છે.

અત્યારનાં સમયમાં કાર્ય કરવા માટે નવીનતામ ટેકનોલોજીથી સર્જ ઉપકરણો અથવા સ્માર્ટ ઉપકરણો ઉપલબ્ધ છે. જેનાં દ્વારા વ્યક્તિ ખરેખર સ્માર્ટ રીતે કાર્ય કરી શકે છે.

પરંતુ આ ટેકનોલોજીનો યોગ્ય ઉપયોગ કરવામાં આવે તો સમયની બચત થાય છે. અન્યથા સમયનો બગાડ અને માનસીક તાણમાં વધારો થાય છે.

આપો આપણે આવા જ કેટલાંક માદયમોની ચર્ચા કરીએ જેનાથી સમય સંચાલન સરળ બને છે.

હાલનાં સમયમાં ઉપલબ્ધ તકનીકી સાધનો

- i. ડીજિટલ ડાયરી
- ii. સ્માર્ટફોન
- iii. પર્સનલ આસીસ્ટન્ટ
- iv. સોશીયલ મીડીયા રીમાઇન્ડર
- v. ડેસ્કટોપ કલીપબોર્ડ
- vi. અન્ય વિવિધ અપ્લિકેશન

i. ડીજિટલ ડાયરી:

હાલમાં બજારાં ધણાં ચંત્રો ઉપલબ્ધ છે જેમાંથી સહપ્રથમ જો કોઈ ચંત્ર યાદ આવે તો તે ડીજિટલ ડાયરી છે. આ ચંત્ર ખુબ જ નાનું અને વજનમાં હલુકુ છે જેનાં દ્વારા અગત્યની તારીખો, મીટિંગ, સમય, અલાર્મ, કેલ્ક્યુલેટર, કેલેન્ડર વગેરે જોઈ શકાય છે. આ ચંત્રની કિંમત સાધારણ ડાયરી જેટલીજ છે અને તેમાં ઇંટરનેટ નથી તથા તેને ચાર્જિંગ પણ નથી કરવું પડતું.

ii. સ્માર્ટફોન:

સામાન્ય રીતે મોટાભાગનાં લોકો આજે સ્માર્ટફોનનો ઉપયોગ કરે છે. પરંતુ તેમાં રહેલા અગત્યનાં ફંક્શન્નો ઉપયોગ નથી કરતા અથવા તેના વિશે અજાણ હોય છે. સ્માર્ટફોનમાં રહેલ કેલેન્ડર, શિક્ષયુલ, ટાસ્ક મેનેજર, આસીસ્ટન્ટ, અલાર્મ વગેરે ફીચર્સ દ્વારા અગત્યની જાણકારી નોંધી શકાય છે અને સમયનો બચાવ કરી શકાય છે. સાથો સાથ "Over Commitment" થી પણ બચી શકાય છે.

iii. પર્સનલ આસીસ્ટન્ટ:

હાલમાં IOT એટ્લે કે ઇંટરનેટ ઓફ થીંસ અને AI એટ્લે કે આર્ટિફિશિયલ ઇન્ટેલીજન્સ ધણા ચર્ચામાં છે. આ જ સિદ્ધાંત ઉપર કાર્ય કરનાર ચંત્ર જેવા કે ગુગલ આસીસ્ટન્ટ, એલેક્શન, ગુગલ હોમ, સીરી ઇન્ટ્યાઓનિટ તમારા આસીસ્ટન્ટ તરીકે તમારા અવાજથી કાર્ય કરે છે આનો ઉપયોગ કરી ધણા મહત્વનાં કાર્યો સમયસર પૂર્ણ કરી શકાય છે સાથો સાથ આ સમયસર કાર્ય યાદ પણ કરાવે છે જેથી કાર્ય ન થવાની/ભૂલ થવાની સંભાવના ઓછી થઈ જાય છે.

iv. સોશીયલ મીડીયા રીમાઇન્ડર:

વર્તમાન સમયમાં માટાભાગની સંસ્થાઓનાં સોશીયલ મીડીયા હેન્ડલ હોય છે જેના દ્વારા વિવિધ કાર્યક્રમોની જાણ કરવામાં આવે છે. સાથે-સાથ જો આપણાને એ કાર્યક્રમમાં રસ હોય તો આપણો "Interest" બતાવવાથી સમયાંતરે આપણાને તે એપ્લિકેશન રીમાઇન્ડર પણ મોકલના હોય છે જેથી અગત્યનો કાર્યો/સભાઓ છુટી જવાની શક્યતાઓ ઓછી થઈ જાય છે.

v. ડેસ્કટોપ કલીપબોર્ડ:

Windows PC માં એક નાનકરું Function ઉમેરવામાં આવ્યું છે. જેમાં આપણો અગત્યનાં કાર્યો નોંધી શકીએ તથા તેમાં સુધારા વધારા કરી શકીએ અને તે કાયમ આપણા Desktop ઉપર જ રહે છે. જેથી અગત્યનાં કાર્યનું અનુસંધાન રાખવામાં સરળતા રહે છે.

vii. વિવિધ અન્ય એપ્લીકેશન:

ઉપરોક્ત જણાવેલ ચંત્રો સિવાય પણ અન્ય ધારી એપ્લીકેશન છે જે અલગ અલગ Operating System જેમ કે Windows, Mac book, Android અને iOS ઉપર ઉપલબ્ધ છે જે ઉપર જણાવ્યા મજબનાં જ કર્યો કરે છે અને તેમા વપરાશકર્તા ને અનુકૂળતા હોય એ રીતે બદલાવ કરવા સંભવ હોય છે.

ઉપર આપણે વિવિધ ચંત્રો-તકનીકોની વાત કરી જેનાં માદ્યમથી સમય સંચાલન સુલભ બને છે અને આપણી કાર્યશૈલી માં સુધારો થાય છે.

જો કે દરેક માદ્યમનો ઉદ્દેશ્ય એક જ છે પરંતુ સર્વશ્રેષ્ઠ પરિણામ વ્યક્તિનાં વપરાશ અને તેના વિવેક બુદ્ધિનાં સમન્વયથી જ પ્રાપ્ત કરી શકાય છે. આ બધાં તો ફક્ત સાધન છે, આના ઉપયોગ થકી તમારે તમારી આવડતનાં બળ ઉપર સફળ સમય સંચાલન કરવું જોઈએ.

સ્વાધ્યાય:

૧. સમય સંચાલનની લાક્ષણિકતાઓ અને તેના હેતુઓની અર્થ સહિત ચર્ચા કરો.
૨. ‘સમય’ શું છે ? સમય સંચાલનો અર્થ સમજાવી સમય વિશે મૂળભૂત સત્યોની વિસ્તૃત ચર્ચા કરો.
૩. સમય સંચાલન શું છે ? સમય સંચાલનનું મહત્વ સમજાવો અને તેના પાયાનાં સિદ્ધાંતોની ચર્ચા કરો.
૪. સમયનું મહત્વ સમજાવી સમય સંચાલનનાં હેતુઓ અને મહત્વની વિસ્તૃત ચર્ચા કરો.
૫. ટેકનોલોજી દ્વારા સમય સંચાલન સમજાવો.

પ્રકારણ - ૨

સમયનો વ્યય કરનારા પરિબળો (Typical Time Westers)

મુદ્દા:

સમય વ્યય કરનારા કારણો:

- કાર્યક્ષેત્ર (Office)નું વાતાવરણ
- મીટિંગ, ટેલિફોન
- મુલાકાતિઓ (Visitors, Poor Delegation) કાર્ય સોંપણીમાં તુટી
- ‘ના’ પાડવામાં અસમર્થ
- Internet, Television, Travel.

દરેક વ્યક્તિ પાસે સમય મર્યાદિત છે અને કાર્યો અમર્યાદિત છે, વ્યક્તિની નૈતિક ફરજ છે કે એ કાર્યોને સમય મર્યાદામાં પૂર્ણ કરે જેથી તે કાર્ય વ્યવસ્થિત રીતે સમયસર થાય અને તેનો મૂળભૂત હેતું પૂર્ણ થાય.

જો કાર્યનું આચોજન કરેલું હોય તો અને સમયસર પૂર્ણ કરી શકાય છે. પરંતુ આચોજન કરવું અને કાર્ય કરવું એ બજેટમાં ધણો તફાવત આવે છે. આચોજન કરતા સમયે આચોજનકર્તાને ભવિષ્યમાં આવનારી બાધા/કાર્યોનો સંપૂર્ણ અંદાજ હોતો નથી.

પરંતુ કેટલાક એવા પરિબળો છે જે સમય વ્યય કરાવે છે અને સમય સંચાલન કરતી વખતે તેને દ્યાનમાં લેવા જોઈએ.

અહિયાં થોડાક સમય વ્યય કરનારા પરિબળો છે જેની વિસ્તૃત ચર્ચા આગામ કરીશું.

- કાર્યક્ષેત્રનું વાતાવરણ
- બેઠકો, ટેલીફોન કોલ
- મુલાકાતીઓ, કાર્યસોપણીમાં તુટી
- ‘ના’ પાડવામાં અસમર્થતા
- ઇન્ટરનેટ, ટેલિવિઝન, ટ્રેવેલ (મુસાફરી)

૧. કાર્યક્ષેત્રનું વાતાવરણ:

એક વ્યક્તિ દિવસનો અને કાર્ય કરવાનો વધારેમાં વધારે સમય કાર્યક્ષેત્ર ઓફિસમાં ફાળવે છે.

ધારા શોધકર્તાઓએ તારાગા કાળ્યું છે કે ઓફિસનું વાતાવરણ વ્યક્તિની કાર્યશૈલી અને કાર્યક્ષમતા ઉપર પ્રભાવ પાડે છે. સારું ઓફિસ વાતાવરણ સકારાત્મક પ્રભાવ પાડે છે. જ્યારે ખરાબ વાતાવરણ નકારાત્મક પ્રભાવ પાડે છે જેથી વ્યક્તિ કાર્ય સમયમર કરી શકતો નથી અને ઓફિસ પર્યાવરણના કેટલાક જરૂરી મુદ્દાઓની નીચે ચર્ચા કરેલ છે.

- લાઈટિંગ
- હવા ઉજાશ (વેન્ટિલેશન)
- તાપમાન

- સ્વચ્છતા
- આંતરિક સુશોભન
- દ્વારા પ્રદૂષણ

૧. લાઈટિંગ:

કોઇપણ કાર્ય કરવા માટે વ્યવસ્થિત અને પૂરતા પ્રકાશ વાળું વાતાવરણ અનિવાર્ય છે. જો પૂરતો પ્રકાશ ન હોય તો આંખો તેમજ ભસ્તક પર ભાર પડે છે. અને કાર્યક્ષમતામાં ઘટાડો થાય છે. જરૂર કરતા વધારે પ્રકાશ પણ અનિનીય છે, વધારે પડતો પ્રકાશ પણ આંખોના સ્વાસ્થ્યની ઉપર ખરાબ અસર પાડે છે અને કાર્યમાં વિલંબ થાય છે.

જેથી ચોગ્ય લાઈટિંગ રાખવાથી સમયનો વ્યય થતો ઓછો કરી શકાય છે.

૨. હવા-ઉજાશ (વેન્ટિલેશન):

કાર્ય કરવા માટે સામાન્ય હવા-ઉજાશ જરૂરી છે. જો સામાન્ય હવા ઉજાશનો અભાવ હોય તો વ્યક્તિને ગુંગળામણ થઈ શકે છે, કામની જગ્યાએ આવા વાતાવરણમાં કાર્ય કરવાથી સ્વાસ્થ્ય પર તેમજ માનસીક શક્તિ પર નકારાત્મક પ્રભાવ પડે છે, પરીણામે કાર્યક્ષમતામાં ઘટાડો થાય છે અને કાર્ય સમયસર પૂર્ણ કરી શકતા નથી, માટે અપૂર્તા હવા ઉજાશને વ્યવસ્થિત કરી સમયનો વ્યય થતો અટકાવી શકાય છે.

૩. સ્વચ્છતા:

કહેવામાં આયે છે કે ‘સ્વચ્છતા ત્યાં પ્રભુતા’ પરંતુ હાલનાં કોપોરેટ કલ્યાંચમાં જ્યાં એક જ જગ્યાએ ઘણી બધી ઓફિસ આવેલી હોય છે ત્યાં ઘણી વખત સ્વચ્છતાનો અભાવ જોવા મળે છે. તેમજ જ્યાં નિયમીત પણે સફાઈ થતી નથી ત્યાં પણ ગંદકીનું સાપ્રાજ્ય હોય છે. આના કારણે દુર્ગાધ ફેલાય છે તેમજ વારંવાર માંદકીને લીધે કર્મચારીયો એ રજા લેવી પડે છે કે કર્મચારીયોને કાર્ય કરવામાં નકટરફુપ સાબીત થતી હોય છે અને જે સમયનો વ્યય કરાવે છે, માટે નિયમિત પણે સફાઈ કરવાથી અને કાર્યસ્થળને સ્વચ્છ રાખવાથી ગંદકીને લઈને જે સમયનો વ્યય થાય છે. તે અટકાવી શકાય છે સાથે જ આરોગ્યલક્ષી સમયસ્થાઓ પણ ઓછી કરી શકાય છે.

૪. આંતરિક સુશોભન:

જ્યાં કાર્ય કરવાનું હોય છે એ જગ્યાએ કરેલું સુશોભન પણ કાર્યક્ષમતા ઉપર પ્રભાવ પાડે છે. દા.ત. દિવાલનો રંગ, પોસ્ટર, ચિત્ર, પ્રેરણાત્મક અવતરણો જે તે ક્ષેત્રના મહાપુરુષો કે નામાંકિત માણસો જે રોલમોડલ તેના ફોટા વગેરે મનોવૈજ્ઞાનિક પ્રભાવ વ્યક્તિ ઉપર પડે છે. જેથી કાર્ય સફળ/નિષ્ફળ જાય છે. જો સકારાત્મક સુશોભન હશે તો કાર્ય સફળ અને સમયસર થવાની શક્યતાઓ વધી જાય છે. અને જો તે મનોવૈજ્ઞાનિક રીતે નકારાત્મક પ્રભાવ પાડે તો કાર્ય વિલંબીત તેમજ નિષ્ફળ થઈ શકે છે.

૫. તાપમાન:

કાર્યક્ષેત્રનું વ્યવસ્થિત તાપમાન પણ કાર્ય સમયસર થાય એમા મહત્વની ભૂમિકા ભજવે છે.

જરૂર કરતા વધારે/ઓછું તાપમાન કાર્યક્ષમતા ઘટાડો છે અને કાર્ય વિલંબીત થાય છે.

૬. અવાજ:

કાર્યક્ષેત્ર જેટલું શાંત અને સૌભ્ય વાતાવરણ વાળું હશે એટલી જ કર્મચારીને માનસીક શાંતિ અનુભવાશે અને એટલી કાર્યકુશળતામાં વધારો થશે.

જો કાર્યક્ષેત્ર ઉપર વધુ પડતો અવાજ/ધોંઘાટ હો તો કર્મચારીઓ માનસીક તાણા અનુભવશે જેનાથી કાર્યક્ષમતામાં ઘટાડો અને કાર્ય વિલંબીત થશે.

૨. સભા-ટેલિફોન કોલ:

કોપોરેટ ક્ષેત્રે કાર્ય સભાઓ તેમજ વિવિધ સભાઓ સમયાતરે થતી રહેતી હોય છે, મીટિંગો અને ટેલિફોન કોલ: જેનું પૂર્વનુમાન લગાવવું શક્ય નથી.

સભા જો આયોજનબદ્ધ રીતે ન કરવામાં આવે તો ધણા બધાં કર્મચારીઓ ના કીમતી માનવ કલાકો વ્યર્થ જાય છે.

આજનાં ટેકનોલોજીકલ યુગમાં ટેલિફોન સંચાર સમય બચાવવાનું કાર્ય કરે છે.

પરંતુ જો ટેલિફોનનો વધુ પડતો ઉપયોગ કરવામાં આવે તો તે તેના મુળ હેતુથી વિપરીત સમયનો વ્યય કરાવે છે.

જો ટેલિફોનનો ઉપયોગ સભા (મીટિંગ) કરવા માટે કરવામાં આવે તો તે ધણો ફાયદાકારક નીવડે છે. ટેલિફોનમાં ‘કોનફરન્સ કોલ’. નામની સેવા આપવામાં આવે છે. જેના દ્વારા સભામાં આવનાર લોકો સાથે ટેલીફોન પર જ સભા-ચર્ચા કરી શકાય છે.

આ માટે સભા કરનાર વ્યક્તિ ‘કોનફરન્સ કોલ’ શરૂ કરે છે અને અન્ય લોકોને આમંત્રિત કરે છે. જેનો સ્વીકાર કરવાથી વ્યક્તિ સભામાં જોડાઈ જાય છે એ અન્યને પણ જોડી શકે છે.

આ સુવિધાથી સભામાં વેડફાતો સમય બચાવી શકાય છે અને એ સમય અન્ય જગ્યાએ ફાળવી કાર્ય કરી શકાય છે. પરંતુ ફોન ઉપર વધુ પડતી વાતચીત, ઓફિસ સમય દરમયાન સોશિયલ મીડીયાનો વધુ પડતો ઉપયોગ સમયનો બગાડ કરવામાં નિમિત્ત બને છે.

૩. મુલાકાતીઓ:

ઓફિસ સમયમાં ધણા બધા કારણો સમયનો વ્યય કરાવે છે. જેમાંથી એક છે મુલાકાતીઓ.

મુલાકાતીઓ નો આવવાનો સમય -અંકડો નિશ્ચિત નથી હોતો ધણી જગ્યાઓ ઉપર મુલાકાતીઓ માટે સમય નિશ્ચિત હોય છે જેને “મુલાકાત સમય” કહેવામાં આવે છે.

કોઈપણ વ્યક્તિ કચોરે કેટલા મુલાકાતીઓ આવશે એની ભવિષ્ય વાણી કરી શકાતી નથી. જો મુલાકાતીઓ પહેલેથી સમય લઈને આવે તો તેમને ચોગ્ય ન્યાય આપી શકાય છે અને બંનેનો ટાઇમ વ્યર્થ જતો નથી

મુલાકાતીઓ આવે તો તેને ચોગ્ય જવાબ/કાર્ય કરી આપવું પડતો હોય છે.

જો મુલાકાતીઓ વારંવાર આવે તથા વધુ સંખ્યામાં આવે તો એકાગ્રતા ભંગ થાય છે તેમજ એમને જવાબ આપવામાં/કાર્ય કરી આપવામાં સમય ખર્ચ થાય છે જેના કારણે મુખ્ય કાર્ય ઉપર અસર પડે છે અને પરીણામે સમયનો વ્યય થાય છે અને કાર્ય બોજમાં વધારો થાય છે જેના થી અન્ય કાર્યો પણ મોડા થાય છે.

૪. કાર્ય સોંપણીમાં ઝુટી:

કોઈપણ જગ્યાએ એક વ્યક્તિ બધાજ કાર્ય નથી કરી શકતી. તેને એક સંગઠિત જૂથની જરૂર હોય છે. આ સંગઠિત જૂથ હોવું પણ ફક્ત જરૂરી નથી. સાથે સાથે દરેક વ્યક્તિને એની લાક્ષણિકતાઓ અને કાર્ય ક્ષમતાના આધારે કાર્યની સોંપણી પણ કરવાની હોય છે.

આવા કિરસામાં જો ચોગચ વ્યક્તિને ચોગચ કાર્ય ન સોપવામાં આવે અથવા તે કાર્ય કોઈ અયોગચ વ્યક્તિ ને સોંપવામાં આવે તો એ કાર્ય વિલંબીત થાય છે. દા.ત. Cashier ની બદલે Managar ને પૈસા ગણવા આપવા/ Managar ની બદલે Cashier ને Analysis કરવા આપવું.

C. ‘ના’ પાડવામાં ખચકાટ/અસર્મર્થિતા:

ઘણા વ્યક્તિઓ બધી બાબતમાં હા પાડતા હોય છે કારણ કે તેઓ ‘ના’ પાડતા ખચકાટ અનુભવે છે.

તેઓ સંપૂર્ણ રીતે સભાન છે તેમના કાર્યભારને તેમજ સમય મર્યાદાને લઈને છતાં તેઓ માત્ર ‘ના’ કહેવામાં શરમ અનુભવતા હોઈ વધારાનાં કાર્યો લઈ લેતા હોય છે.

આ કારણે ન તો તેઓ પોતાનું મૂળ કાર્ય વ્યવસ્થિત રીતે સમયસર કરી શકે છે ના વધારાનું આવેલું કાર્ય સમયસર પૂર્ણ કરી શકે છે અને પરીણામે બને કાર્યો અધૂરા રહે છે અને સમયનો વ્યય સાથે કાર્યબોજમાં વધારે થાય છે સાથોસાથ માનસિક તાણા પણ અનુભવે છે.

C. ઇન્ટરનેટ, ટેલિવિઝન, ટ્રાવેલ (મુસાફરી):

i. Internat: હાલનાં સમયમાં ઇન્ટરનેટ સુવીધા બધા પાસે ઉપલબ્ધ છે, આમાં ફેસબૂક, ચેટીંગ, મૂલી, યૂટ્યુબ આદિ આંગળીના ટેરેવે ઉપલબ્ધ છે.

જો તેનો સંશુદ્ધિપ્રયોગ કરવામાં આવે તો જ્ઞાનનો ભંડાર સાબીત થાય અને ઘણા કાર્યો સરળતાથી ઓછા સમયમાં પૂર્ણ થાય. પરંતુ માટોભાગનાં લોકો આમા સમયનો વ્યય કાયમી ધોરણે કરે છે. જેથી તેઓ પોતાના કાર્યનો અમૂલ્ય સમય વેડફી નાખે છે અને લાંબા કાર્યભારની સૂચી સાથે અનીયમીતતાનો શિકાર બને છે.

ii. Television: ટેલીવીઝનને 'Idiot Box' પણ કહેવામાં આવે છે જેમાં કેટલાંચ વિવિધ કાર્યક્રમો દેખાય છે. આમાંથી મોટા ભાગનાં ફક્ત મનોરંજન માટેના હોય છે. એક વાર જો કોઈ વ્યક્તિ ટી.વી. સામે બેસી જાય તો તે પોતાનો કિમતી સમય વેડફ્યા વિના ઉભો થતો નથી, માટે ટી.વી. પણ સમય વેડફનાર પરિબળોમાંથી એક છે.

iii. Travel (પ્રવાસ): કર્મચારીઓ રોજ સરેરાશ રૂ-૩ કલાક કાર્યસ્થળે પહોંચવામાં ખર્ચે છે. જો કર્મચારીનું કાર્યસ્થળ અન્ય શહેર/ધરથી દુર હોય તો આવવા-જવાં માં ઘણા બધા કલાક ખર્ચાચ છે. આ સમયને નિયંત્રિત કરી બને એટલા ઓછા સમયમાં સુરક્ષિત રીતે પહોંચવામાં આવે તો સમયનો વ્યય થતો અટકાવી શકાય છે અને કાર્યને વધુ સમય આપી ગુણવત્તાયુક્ત કાર્ય સમયસર પૂર્ણ કરી શકાય છે.

આ સિવાય અન્ય ઘણા સમય બગાડનારા પરિબળો નીચે મૂજબ છે:

- વ્યક્તિગત ભાવજત
- મોબિન્ટો ગેદ્ધરીંગ
- રમતો રમવી (મોબાઇલ-કોમ્પ્યુટર)
- ફિલ્મો જોવી
- આળસ
- બિમારી
- ફાલ્તુ પુસ્તકો વાંચવી
- વ્યસનો/આદતો પાછળ સમયનો વેડફાર

- મોડા ઉઠવાની ટેવ વગેરે પણ બિનજર્ઝી રીતે સમયનો બગાડ કરે છે.

સ્વાધ્યાય:

1. સમયનો વ્યય કચા કારણોથી થાય છે ? કોઈ પણ ત્રણ કારણોની વિસ્તૃત ચર્ચા કરો.
2. કાર્યક્રેત્રનાં વાતાવરણથી થતા સમયનો બગાડ વિશે ચર્ચા કરો.
3. " 'ના' પાડવામાં નવ ગુણા ", ના ન પાડી શકવાનાં લીધે સમય વ્યય થવાની ચર્ચા કરો.
4. (૧) મિટિંગ બને ચિટ્ઠોંગ ! આનો અર્થ સમજાવો
(૨) ટેલીફોન: એક સંસ્થાકીય સમયભંજક ચર્ચા કરો.
5. Internet, Television અને Travel માં સમય કઈ રીતે વેદફાય છે ? તેમાંથી બચાવાના ઉપાયોની ચર્ચા કરો.

પ્રકરણ - ૩

સમય સંચાલનનાં સાધનો

(Time Management Tools)

ચર્ચા ભાટેનાં મુદ્દાઓ:

- સમય વ્યય કરનારા પરિબળોને કાબુ કરવાની રીતો
- આયોજનના ઘટકો અને સમય સંચાલન:
- ઉદ્દેશ્ય, નીતિ, પ્રોગ્રામર, સૂચિ, વ્યૂહરચનાઓ
- અંદાજપત્ર (બજેટ) સમય સંચાલનની સર્વશ્રેષ્ઠ રીતે
- સમય કર્દી રીતે બચાવવો

આગાઉના પ્રકરણમાં આપણે સમય વ્યય કરનારા પ્રમુખ પરિબળોની ચર્ચા કરી, જેમા કાર્યક્ષેત્રનું વાતાવરણા, બેઠકો, ટેલીફોન કોલ, મુલાકાતીઓ, કાર્યસોંપણીમાં ખામી, ના પાડવામાં અક્ષમતા, ઈન્ટરનેટ, ટેલીવીડન અને મુસાફરી જેવા ઘટકો નો સમાવેશ થાય છે.

આ પ્રકરણમાં આપણે તે ઘટકો સાથે કર્દી રીતે વર્ત્તી સમયનો વ્યય ઓછો/નિયંત્રિત કરી સમયનો બચાવ કરી શકાય છે એ જાણીએ.

૧. કાર્યક્ષેત્રે થતો સમયનો વ્યય:

કાર્યક્ષેત્રેનાં વાતાવરણને કારણે તેમજ વ્યક્તિની કાર્યશૈલીમાં ભૂલ હોવાનાં કારણે ઘણો સમય વેકફાઈ જતો હોય છે. તેને નિયંત્રણમાં રાખી તેમજ જરૂરી સુધારા કરી બચાવી શકાય છે તેના મુદ્દા નીચે મુજબ છે.

- i. યોજના અગાઉથી કરી રાખવી
- ii. પૂનઃ મૂલ્યાંકન માટે તૈયાર રહેણું
- iii. કાર્યને પ્રધાનતા આપતા શીખવું
- iv. કાર્યોનું વ્યવસ્થિત વિભાજન કરો
- v. તમારું સમયપત્રક પાસે રાખો
- vi. તમારા ડેસ્કને સાફ રાખો
- vii. કુ નોટ ડિસ્ટર્બર
- viii. ‘ના’ પાડતા શીખો
- ix. કાર્ય સોંપણીમાં ખચકાશો નહીં
- x. દિવસના અંતે મનન કરો

૨. બેઠકો:

ઘણી વખત બેઠકોમાં ઘણો સમય વ્યર્થ થતો હોય છે. એક શોધ અનુસાર એક મીટિંગ સરેરાશ ૮૦ મિનીટ ચાલે છે. જેમાં આશારે ૮ લોકો હાજર હોય છે, જેમાંથી કુલ ૫૦ % વ્યક્તિઓનો સમય બર્બાદ થાય છે કોઈ કારણોસર અર્થાત એ મીટિંગનો ઉત્પાદક સમય ફક્ત ૪૫ મિનીટ થયો. માટે એક સામેલ થનાર વ્યક્તિ તેમજ આયોજક તરીકે મીટિંગનો ટાઇમ નિયંત્રિત કરીને ઘણો સમય બચાવી શકાય છે. જે નીચે મુજબ કરવાથી થઈ શકે છે.

તમારી સમયમર્યાદા પહેલાથી જ નક્કી કરો અને તે પ્રમાણે જ વર્તો.

ચેરપર્સન તરીકે:

- i. તમારો તૈયારીનો સમય વધુ ફાળવી બેઠકોને સમયસર પૂર્ણ કરો.
- ii. કાયમ એજન્ડાનો લેખીત પત્ર સાથે રાખો
- iii. ભાગ લેનાર લોકોને એજન્ડામાં સહભાગી થવા છૂટ આપો.
- iv. ભાગ લેનાર લોકોને બેઠકની પૂર્વતૈયારી કરવા પ્રોત્સાહીત કરવા.
- v. બેઠક સમયસર શરૂ અને પૂર્ણ કરવી.
- vi. જરૂરતા લોકોને જ શામેલ કરવા.
- vii. સભાનોંધ લખવાનું કાર્ય કોઈને સોંપી દેવું.
- viii. સ્ટેન્ડ-અપ મીટિંગ યોજવી.
- ix. બેઠકનાં બદલે લેખીતમાં જાણકારી મોકલાવવી દેવી.
- x. ચર્ચાઓને મુદ્દાપૂર્ણ નિયંત્રિત રાખવી.

૨. ટેલીફોન કોલ્સ:

દરેક પ્રકારનાં કોલ્સ સમયનો વ્યય કરે છે કારણ કે તે મૂળ કાર્યમાં બાધારૂપ બને છે અને એકાગ્રતા બંગ કરે છે. અગત્યનાં ફોન કોલ લેવા સિવાય અન્ય ફોન કોલ ઉપર નિયંત્રણ મેળવી વ્યય થતો સમય અને એકાગ્રતા બંગ થવાથી બચી શકાય છે.

અહિયા અમુક મુદ્દાઓ છે જેને ફ્લાર ટેલીફોન કોલ ઉપર વ્યય થતો સમય ઓછો કરી શકાય છે.

- કોલર ID જોઈને મહિતવનાં કોલનાં જવાબ આપવા.
- જો તમારી પાસે P.A. હોય તો કોલસ લેવાની જવાબદારી એને સોંપીદો.
- દુ નોટ ડિસ્ટર્બ (DND) સૂચી તૈયાર કરાવો.
- અન્ય યોગ્ય વ્યક્તિઓને કોલ ફોરવર્ક કરવા.
- ફોન પર ફાલતું/લાંબી ચર્ચા કરવાનું ટાળો/અથુ કરનારથી સાવચેત રહો.
- ફોન ઉપર ફક્ત મુદ્દાની વાત કરો.
- વાતને દુંકાવતા શીખો.
- ઉપરોક્ત મુદ્દામાં નિષ્ફળ જાવ તો કડકાઈપૂર્વક વાત ઢૂકી કરી સમય બચાવો.

૩. મુલાકાતીઓ:

દિવસ દરમ્યાન ઘણા મુલાકાતીઓ આવતા હોય છે, જેનાંથી કેટલાક અગત્યનાં કાર્ય લઈને આવે છે અને કેટલાક એના સિવાય આવે છે. આ બન્ને પ્રકારનાં મુલાકાતીઓ તમારા કાર્યમાં ખલેલ પહોંચાડી સમય બર્બદ કરાવે છે.

માટે આ તકલીફ દૂર કરવા થોડા સૂચનો નીચે મુજબ છે.

- મુલાકાતો યોજનાપૂર્વક કરવી (Appointment)
- Do Not Disturb કલાકો પ્રસ્થાપિત કરી જાણ કરો.
- યોગ્ય જવાબ દુંકમાં આપો અને સમય લેનાર કાર્ય માટે આગળનો સમય આપો.
- મુદ્દાની જ વાત કરો.
- ફક્ત અગત્યની વ્યક્તિને જ પ્રવેશ આપો, અન્યને સ્ટાફને સોંપી દેવા.
- સ્પષ્ટ વક્તા બનાવું જેથી સામે વાળાને દુવિધા ન રહે.

પ્રતિકુળ સંજોગોમાં:

- મુલાકાતીઓને બેસવા માટે સુચન ન કરો.
- સમય મર્યાદા બાંધો.
- વાત ટુંકમાં કરો.
- આ કંઈપણ કામ ન આવે તો ‘ના’ પાડતા શીખો.

૪. કાર્યસોંપણીમાં ખામી:

ધણી વખત અચોગ્ય વ્યક્તિને અચોગ્ય કાર્ય સોપણી કરવામાં આવતી હોય છે. જેમાં સમયનો વેકફાટ થાય છે. તેનાથી બચવા માટે નીચે મુજબ વર્તી સમય બચાવી શકાય છે.

કાર્ય સોંપણીનાં પગલાં:

- કાર્યનો મુખ્ય હેતું શું છે તે જાણો અને એ પ્રમાણે સોપણી કરો.
- કોઈ એક વ્યક્તિને જ કેમ સોંપણી કરવામાં આવે એ જાણો.
- કાર્યનું ઇચ્છિત પરિણામ શું છે ?
- શું કાર્ય માટે વધારાની તાલીમની જરૂર છે ?
- કાર્ય ક્યાં સુધીમાં પૂર્ણ થઈ જવું જોઈએ ?
- કાર્ય સોપણી બાદ પ્રતિસાદ લેવા જેથી કાર્ય થવાની શક્યતાઓનો અંદાજ આવે.
- કાર્ય માટે વિવિધ ચેકપોઇન્ટ નિર્ધારિત કરવા જોઈએ.
- કાર્ય કરવાની સત્તા આપો.

૫. ‘ના’ પાડવામાં અસમર્થતાઃ

મોટાભાગે ‘ના’ ન પાડી શકવાના કારણે ધણા કાર્યો વિલંબીત થાય છે અને કાર્ય બોજમાં વધારો થાય છે. એના કારણો સમયનો વેકફાટ થાય છે. જેના કારણો અને ઉપાય નીચે મુજબ છે.

કારણો:

- અન્ય કારણોમાં રસ હોવો અને અન્ય કાર્ય કરવાની ઇચ્છા.
- અગ્રતાઓમાં મૂંજવણા.
- અગ્રતાઓ નિર્ધારિત કરવામાં અસફળતા.
- અન્ય લોકોની ભાવનાઓને ઠેસ ન પહોંચાડવા માંગતા હોય.

ઉપાયઃ

- કેટલો સમય છે એનું વાસ્તવિક મુખ્યાંકન કરવું.
- પોતાની મર્યાદાઓથી સભાન રહો.
- ટૈનિક તેમજ લાંબાગાળાની અગ્રતા નક્કી કરો.
- એવા વ્યક્તિ-કાર્યો ને ન સ્વીકારો જે તમારા કાર્ય માં અકચ્છા ઉભી કરે.

૫. ટેલીવીડિઝન:

ટેલીવીડિઝન મનોરંજન માટેનું સંસાધન છે. જેનો મર્યાદિત ઉપયોગ આવકાર્ય છે પરંતુ વધુ પડતો ઉપયોગ સમય નાણ કરે છે અને નિભનલિબિત નુકસાન પણ કરે છે.

- સર્જનાત્મકતાને અવરોધે છે.
- બિનારોગચ્ચપ્રદ જીવનશૈલી તરફ ઢાળે છે.
- આળસમાં વધારો કરે છે.
- ટી.વી. આપણા રોજુંદા કાર્યોનાં સમયને બદલી નાંખે છે.
- વ્યર્થ ચર્ચાઓ.
- અસંતોષકારક જીવન
- બેચેનીમાં વધારો કરે છે.
- સમય મર્યાદાનું ભાન રહેતું નથી.

ટી.વી. જોતી વખતે ઉત્પાદક રહેવાનાં સુચનો:

- વ્યાચામ કરો
- કપડા સુષ્પયવસ્થિત કરો
- કપડા દરિદ્રી કરો
- બીલ ચુકવણી કરો
- આગામની યોજના ઘડો
- સાફ સફાઈ કરો.

૬. મુસાફરી:

મુસાફરી એ દેશક કર્મચારીની કાર્યસ્થળનું અભિન્ન અંગ છે. એક સાધારણ કર્મચારી ડેનિક સરેરાશ ર.રપ કલાક કાર્યસ્થળે જવા-આવવા પાછળ ખર્ચે છે.

આ સમય વ્યૂહરચના કરી ધટાડી શકાય છે. પરંતુ સંપૂર્ણ રીતે નાબૂદ નથી કરી શકાતો. આ સમયને જો અન્ય કાર્ય કરવામાં ફાળવવામાં આવે તો તેનાથી ધણા કાર્ય સરળતાથી સમયસર પૂર્ણ થઈ શકે છે.

- i. આગામની યોજના તૈયાર કરો.
- ii. Online કાર્ય કરો.
- iii. દસ્તાવેજ-ફાઈલ સુષ્પયવસ્થિત કરો.
- iv. ટેલીફોનીક કાર્ય કરો.
- v. સદ્ગારંન કરો.
- vi. તણાવ દૂર કરવા આરામ કરો.

ઇન્ટરનેટ (Internet):

ઇન્ટરનેટ આજનાં ટેકનોલોજીકલ ચુગની જરૂરિયાત બની ગયું છે. જો તેનો વિવેકપૂર્વક ઉપયોગ કરવામાં આવે તો સમય બચાવે છે અને માહિતીની સાથો સાથ સદ્વિધાનો પણ સંચાર કરે છે. જો ઇન્ટરનેટનો દુરૂહિયોગ કરવામાં આવે/વધુ પડતો ઉપયોગ કરવામાં આવે તો સમય તો બર્બાદ થાય જ છે. સાથો સાથ માનસિક તાણ

અને અન્ય મનોવૈજ્ઞાનિક તકલીફોને આવકાર મળે છે. માટે વિદ્યાર્થી, કર્મચારી અને દરેક વ્યક્તિએ આવું કરવાથી બચવું જોઈએ.

જેમ દરેક સિક્કાની બે બાજુ હોય છે તેમ ઈન્ટરનેટનાં ખરાબ સાથે સારા પાસા પણ છે, જો નીચે લખેલાં મુદ્દા પ્રમાણે ઈન્ટરનેટનો ઉપયોગ કરવામાં આવે તો તે સકારાત્મક અને સમય બચાવવાનું કાર્ય કરે છે.

- કંઈક નવું વાંચન કરી જ્ઞાનમાં વધારો કરવો.
- ભાષામાં સુધારો કરવો.
- નવીનતમ માહિતી વાંચી કાયમ માહિતગાર રહેવું.
- ઓનલાઇન કાર્ય ગમે ત્યાંથી કરી સમયનો બચાવ કરવો.
- બ્લોગ લખી લેખન કળા વિકસાવવી.
- કમ્પ્યુટર/અન્ય વિષયનો લેક્ચર જોઈ કૌશલ્ય વધારવું.

આ સ્થિબાય પણ ધીણા બધા સકારાત્મક પાસા છે જે ઈન્ટરનેટને વરદાનરૂપ અને સમય બચાવનાર બનાવે છે. માટે તેનો સમય વેકફવાને બદલે સમય બચાવવા/અન્ય સકારાત્મક કાર્ય કરવા ઉપયોગ કરવો હિતાવહ છે.

અંદાજપત્ર: સમય સંચાલનની સર્વત્રીએક રીત:

‘સમય એકમાત્ર મૂડી છે માણસ પાસે, જેને તે કોઈ પણ કિમતે ખોઈ શકતો નથી’- થોમસ એડીસન

શું કચારેથ તમે એક જ દિવસમાં બધું કાર્ય કરવા પ્રયાસ કર્યો છે ? અથવા તમે કચારેથ એવું વિચાર્યુ છે કે કાશ હજુ થોડા કલાકો મળી ગયા હોત ? અને સહૃદી મહત્વનું, કચારેક તમે સમય પસાર કર્યા બાદ વિચાર કરો કે જેમ મેં ધ્યાર્યુ હતું એ રીતે ના થયું ?

શું તમે ફક્ત ૧૦ મિનિટ આચોજન કરવામાં ફાળવવા માગશો ? જે કરવાથી તમે તમારું ધારેલું કાર્ય સમયસર પૂર્ણ કરી તમારી મનગમતી પ્રવૃત્તિ કરી શકો ?

જો ઉપરોક્ત સવાલોનાં જવાબ ‘ણ’ હોય તો તમારે સમય અંદાજપત્ર (ટાઈમ બજેટ) વિશે જાળવું જોઈએ.

ચાલો આપણે સમય અંદાજપત્ર વિશે થોડી ચર્ચા કરીએ.

તમારા દિવસનું આચોજન સમય અંદાજપત્ર છારા:

‘અંદાજપત્ર એટલે તમારા ખીસ્સામાં જે પૈસા છે તે તમે ધારેલા કાર્યમાં સુવ્યવસ્થિત રીતે ખર્ચાય એ સુનિશ્ચિત કરવાની રીત’

એવી જ રીતે તમારા પાસે ઉપલબ્ધ સમય કયાં આપવો અને તમારી યોજના મુજબનાં કાર્ય સમય સર પૂર્ણ કરવા તેને સમય અંદાજપત્ર કહેવામાં આવે છે.

સમય અંદાજપત્રમાં પ્રથમ ચરણમાં તમારા દિવસો અને અઢવાડિયાનું આચોજન કરવામાં આવે છે અને તમારે કઈ કઈ બાબતોનો સમાવેશ કરવો એ નક્કી કરવામાં આવે છે.

ફરજીથાત કરવા પડે એવા કાર્યો-v/s-તમે કરવા માંગશો એવા કાર્યો:

સર્વ પ્રથમ તો તમારે ઉપરોક્ત બન્નેમાં અંતર સમજુ અને કાર્યોનું વિભાજન કરવું પડશે. ફરજીથાત કરવા પડે એવા કેટલાક કાર્યો દરેકનાં જીવનમાં આવે છે જે તમારે કરવા જ પડે. ભલે કાર્ય ફરજીથાત હોય અને એના માટે તમારા પાસે અન્ય વિકલ્પ ન હોય પણ કાયમ એ કાર્યો નિરસ નથી હોતા, એ કાર્યનો તમે આનંદ

પણ માણી શકો છે. પરંતુ એ એવા કાર્યો છે જે કરવા માટે તમે સમય આપશો જ ભલે તે તમારી જીવિ મુજબનાં હોય કે ન હોય.

માટે સમય અંદાજપત્ર બનાવવા માટેનું પ્રથમ ચરણ ‘તમારે ફરજીયાત કરવા પડે એવા કાર્યો નક્કી કરવા’ અને ‘ફૈનિક, માસિક તેમજ વાર્ષિક અંદાજપત્રમાં દ્યાનમાં લાવવા.’

આ તમામ અંદાજપત્રમાં થોડો વધુ સમયનો અંદાજ રાજવો હિતાવહ છે કારણ કે તેનાથી તમારું કાર્ય વગર ચિંતાએ કરી શકશો અને અંતે તમારા પાસે વધુ સમય તમારા મળગમતા કાર્યો માટે બચાવી-ફાળવી શકશો.

આનો અર્થ એવો નથી કે તમે વધારે જવાબદારીઓ ન સ્વીકારો અને તમારા અંદાજપત્ર પ્રતિ વધુ કટિબદ્ધ રહો. કયારેક તમારે કોઈ કાર્ય ન કરવાનો પણ નિર્ણય લઈ શકવો પડે છે જે કાર્ય અને વ્યક્તિ પ્રમાણે અલગ-અલગ હોઈ શકે છે.

ઉદ્દેશ્ય, નીતિ, પ્રોગ્રામર, સુચિ, વ્યુહરચનાઓ:

ઉદ્દેશ્ય:

સમય સંચાલનની જ્યારે વાત આવે ત્યારે સર્વ પ્રથમ દ્યેયનો વિચાર આવતો હોય છે. દ્યેય સુધી પહોચવામાં જે કંઈ વિચાર, કાર્યો, હેતુઓ આપણે આપણાવિએ છે તે ધણા મહત્વનાં હોય છે.

ઉદ્દેશ્ય એ સમય સંચાલનનું મહત્વનું સાધન છે. તમે જે નિર્ણય લિધો છે, જે દ્યેય નક્કી કર્યો છે ત્યાં સુધી સફળતાપૂર્વક પહોચવામાં તમારી સહૃદી વધારે મદદ તમારો ઉદ્દેશ્ય જ કરી શકે છે માટે તે તઠસ્થ રહેવું.

નીતિ:

સમય સંચાલનનાં સાધનોમાં ઉદ્દેશ્ય નક્કી કર્યા બાદ નીતિ ઘડવાનું કાર્ય અત્યંત મહત્વનું રહેલું છે. તમારો ઉદ્દેશ્ય કાગળ ઉપર ગમે એટલા મજબુત હ્યો પરંતુ જો ચોગ્ય નીતિ નહિં હોય તો તમારું સમય સંચાલન નિષ્ફળ જશે અને પરિણામે કાર્ય સમયસર પૂર્ણ નહિં થાય, માટે સમય સંચાલન સફળ કરવા માટે ચોગ્ય નીતિ ખુબજ મહત્વનો ભાગ બજાવે છે.

સુચી:

કાર્ય કરવા માટેની ચાદીઓ (તમારો શેડ્યુલ સાથે ચોગ્ય રીતે અગ્રતાકમિત અને સંકલિત) એ મહત્વનું છે ને મહત્વનાં કરવાના કાર્યોની ચાદી બનાવી અગ્રતાકમ આપવો જરૂરી છે. તેનાથી સમયનું સંચાલન થશે.

પ્રોગ્રામ:

જ્યારે સમય સંચાલનમાં આયોજનની વાત આવે ત્યારે પ્રોગ્રામરનું વિશેષ મહત્વ હોય છે. કોઈ પણ કાર્ય કરવું હોય તો તેમાં સફળતા મેળવવા માટે ચોગ્ય આયોજન અને ઝંબદદ્ય પ્રોગ્રામ કરવો અત્યંત મહત્વપૂર્ણ છે. કોઈ પણ કાર્યમાં સફળ થવા માટે ચોગ્ય આયોજન અનિવાર્ય છે અને ચોગ્ય આયોજનનો જ એક ભાગ પ્રોગ્રામ છે માટે પ્રોગ્રામ અને પ્રોગ્રામરનું સમય સંચાલનનાં આયોજનમાં સંવિશેષ મહત્વ રહેલું છે.

વ્યુહરચના:

સમય સંચાલન એક કળા છે, સમય સંચાલન સફળ રીતે કરવું હોય તો તેના માટે એક મહત્વપૂર્ણ આયોજન કરવું પડે છે જેને વ્યુહરચના કહેવાય છે, સામાન્ય રીતે વ્યુહરચના શબ્દનો ઉપયોગ ચુંદયમાં કરવામાં

આવે છે. સમય સંચાલન એ સમયબંજક સામેનું ચુદ્ધ છે જેને આપણે યોગ્ય આયોજનથી અને વ્યૂહરચના ઘડીને જીતી શકીએ છીએ અને સમયસર કાર્ય પૂર્ણ કરી શકાય છે. યોગ્ય વ્યૂહરચના માટે તમારો દયેચ નક્કી હોવો જોઈએ અને તમારી ખામી-ખુબીની જાણ હોવી જોઈએ. વ્યૂહરચના જરૂરી છે પરતું તે દરેક વ્યક્તિ અને કાર્ય પ્રમાણે અલગ હોય છે અને તમારા માટે સર્વત્રેષ વ્યૂહરચના તમે જ કરી શકો છે.

સમય અંદાજપત્ર:

ફૈનિક કાર્ય (અઠવાડિયાનાં ઉ દિવસો):

- ઉંઘ (આરામ)-૦૮.૦૦ કલાક
- સ્વચ્છતા - ૦૧.૦૫ કલાક
- ભોજન - ૦૫.૦૦ કલાક (જો ધરે પણ જમવામાં આવે તો આ સહૃથી તીવ્ર ગતિ છે)
- કુલ - ૧૪.૦૦ કલાક

કાર્ય માટે સમય (અઠવાડિયામાં પ દિવસ) સામાન્ય દિવસ

- કાર્ય - ૦૮.૦૦ કલાક (ભોજન-પ્રવાસ-બ્રેક સાથે)

અઠવાડિયામાં વપરાચેલ સમય:

- ફૈનિક = $10 \times 7 = 70$ કલાક
- અઠવાડિયા = $6 \times 4 = 24$ કલાક
- કુલ = $70 + 24 = 94$ કલાક

સાસાહિક કાર્યો:

- પરિવાર-મિત્રોને અપાતો સમય = ૧૫ કલાક (ઓછામાં ઓછા આપવા)
- બજારમાંથી ચીજ-વસ્તુઓની ખરીદી = ૧૦ કલાક (સંશોધનનાં આધારે)
- અન્ય (સફાઈ, મેઇન્ટનાન્સ વગેરે) = ૫ કલાક
- કુલ સાસાહિક સમય = $15 + 10 + 5 = 30$ કલાક

માસિક કાર્યો:

આમા મુખ્યપણે તમારા અંગત કાર્યો તેમજ તમારી ઝિનાં કાર્ય સમાવિષ્ટ થાય છે.

- કુલ સાસાહિક સમય ૧૪૫ કલાક

વાર્ષિક કાર્યો:

આમા તમારી પાસે પોતાનાં ‘જીવન ઘડતર’ માટે સમય છે.

- વાર્ષિક/અર્દવાર્ષિક મેડિકલ ચેકપ ૨૦ કલાક (Doctor, Vision, Dentist)

જો તમે આને સાસાહિક રીતે જુવો તો કલાકથી પણ ઓછી સમય થાય, પરંતુ આપણે ૧ કલાક ગણીએ.

- કુલ સાસાહિક સમય = $145 + 1 = 146$ કલાક

તમારી પાસે ખેદેખ કેટલો સમય છે?

- ૨૪ કલાક/દિવસ × ૭ દિવસ = ૧૬૮ કલાક
- કુલ ૧૬૮ કલાક - કાર્યનો કલાક = ૨૧ કલાક શેષ

અને માટે જે તમારી પાસે જે પણ સમય છે તે કિમતી છે. કુલ ૧૬૮ કલાકમાંથી તમારી પાસે ફક્ત ૨૧ કલાક જ છે. પણ એક રીતે જોતાં તે ડૈનિક ૩ કલાક છે. કદાચ તમારા પાસે ફક્ત એક કલાક છે ડૈનિક/વધારે છે. પરંતુ સવાલ એ છે કે ‘શું તમે એ સમયનું અનુસંધાન રાખો છો જે સમયને પસાર થઈ જવા દો છે?’ તો આજે જ તમારું અંદાજપત્ર બનાવો અને તમારા સમયનું સંચાલન કરી સમયનો સદઉપયોગ કરો અને ચિંતામુક્ત કાર્ય કરો.

સમય કઈ રીતે બચાવવો ?

આજના ઝડપી-કેળવાયેલ આધુનિક વિશ્વમાં, સમયનું વ્યવસ્થાપન એ ઓછામાં ઓછી-માસ્ટર્ક અને સૌથી વધુ ઇચ્છિત કુશળતા પૈકીનું એક છે. સમય વ્યવસ્થાપન ખરેખર સફળ થવું. તમે જે કરવા માંગો છો તે બધું કરી, અને અંતિમ સફળતા પ્રાપ્ત કરવા માટે મહત્વપૂર્ણ છે.

તમારી સમય વ્યવસ્થાપન ક્ષમતાને ડબલ કરવા માટે તમારે શું કરવાની જરૂર છે ?

૧) તમારા જીવનમાં સમયના બગાડને દૂર કરો. સમયનો બગાડ તે વસ્તુઓ છે કે જે તમને વિક્ષેપિત કરે છે અને તમે સમય પસાર કરો છો, પરંતુ મેં પસંદગી આપ્યા પછી તેમને કરવાનું પસંદ કરશો નહિ. આ સમયનો બગાડ કરનારી કિયાઓને દૂર કરવી અત્યંત જરૂરી છે.

- ઈ-મેઇલ: જો તમે ઈમેઇલ પર દરરોજ ૩૦ મિનિટથી વધુ ખર્ચ કરી રહ્યા છો (જ્યાં સુધી તે તમારો વ્યવસાય નથી) તમે ખૂબ ખર્ચ કરી રહ્યા છો.
- ટેલિફોન: જો તમે તમારા કામના સમયે (કામ, ધરે કામ વગેરે) દિવસ દીઠ પાંચ વખતથી વધુ ફોનનો જવાબ આપો છો તો તમે સમય વ્યવસ્થાપન અને કાર્યક્ષમતાનું બલિદાન આપી રહ્યા છો. જ્યારે તમે ફોનનો જવાબ આપો છો, તો તમે તમારા વર્તમાન કાર્યના પ્રવાહને વિક્ષેપિત કરો છો અને આ તમારા કાર્યને હાનિ પહોંચાડો ને.
- ટેલિવિજન: તમારા સમય પર અંતિમ નિયંત્રણ મેળવવા માટે આ મર્યાદિત હોવું આવશ્યક છે. દરરોજ ૩૦ મિનિટ્સ આપો, ખાસ કરીને ત્યાં સુધી જ્યાં સુધી તમે તે બધી વસ્તુઓ કરી ના લો કે જે તમે કરવા માંગો છો.

૨) તમારા જીવનમાં ખરેખર શું મહત્વનું છે તેની ચાદી બનાવો અને ફક્ત તમારી ચાદી પરની અગ્રતા મુજબ કરવાનું શરૂ કરો. સમય વ્યવસ્થાપન માટેની આ એક ચાચી અગ્રતા છે. તમે ચોક્કસપણે પરિપૂર્ણ કરવા માંગો છો તે જાણવા જ જોઈએ અને પછી તે કરવા જાઓ. આજે દુનિયામાં ધ્યાં વિક્ષેપો છે અને જ્યારે તમે તે વિક્ષેપોમાં અગ્રતા બન્યા છો, ત્યારે તમે સમય વ્યવસ્થાપનને બલિદાન આપો છો. આ પગલાંઓ અનુસરો:

- તમે શું પરિપૂર્ણ કરવા માંગો છો તેની ચાદી બનાવો.
- દરેક કાર્ય પૂર્ણ કરવા માટે સમયગાળો નક્કી કરો.
- મહત્વની બાબતમાં દરેક વસ્તુને ગોઠવો.
- તમારા દરેક લક્ષ્યને સંબંધિત સમયની ફાળવણીમાં પૂર્ણ કરવા માટે એક યોજના બનાવો.

૩) સમગ્ર દિવસ દરમિયાન સમય વ્યવસ્થાપન પર દ્વાન આપવાનું શરૂ કરો. તમારું સતત દ્વાન તમારા સમયનું સંચાલન કરવા પર હોવું આવશ્યક છે. એકવાર તમે તમારા લક્ષ્યો અને તમારી અગ્રતા નક્કી કરી લીધા પણી, ફક્ત તે વસ્તુઓને પૂર્ણ કરવા પર દ્વાન આપવાનું કરવાનું શરૂ કરો. જો આ અઠવાડિયા માટે તમારી લક્ષ્યની ચાટી પર કોઈ વસ્તુ ન હોય તો જ્યાં સુધી તમારા બધા લક્ષ્યાંકો પૂર્ણ ન થાય ત્યાં સુધી તે ન કરો. જ્યારે તમે દરેક વિક્ષેપને પ્રાથમિકતા આપો છો અને તમારા દ્વેચો પૂરા કરે છે, ત્યારે તમે તમારા દ્વેચો પૂરા નહીં કરો. તેના બદલે, તમે વિક્ષેપ માટે એક ગુલામ (જેમ તમે કદાચ હવે હોવ) બનશો અને કદાચ એવું લાગે છે કે તમે કદાચ પર્યાસ નથી કર્યું.

અગ્રતા:

સામાન્ય રીતે અશાક્ય છે કે તમારે દરેક એક જ કરવાનું જોઈએ અને એક જ સમયે બદ્યું કરવા માંગો છે, પરંતુ જો તમે સારી રીતે પ્રાથમિકતા આપો છો, તો તમારે સૌથી મહત્વનાં કાર્યોને તે કમમાં પૂર્ણ કરવા માટે સક્ષમ થવું જોઈએ જે અર્થમાં છે.

પ્રાધાન્ય આપતી વખતે, એવાં પરિબળો દ્વાનમાં રાખો કે જ્યારે દરેક કાર્ય કરવાની જરૂર છે, તે કેટલો સમય લાગી શકે, સંસ્થામાં અન્ય લોકો માટે કેટલું મહત્વનું છે, કોઈ કાર્ય ન થાય તો શું થઈ શકે, અને કોઈપણ કાર્ય વિક્ષેપિત થઈ શકે છે બીજા કોઈને રાહ જોવી પડશે.

સુનિશ્ચિત:

સુનિશ્ચિત કરવાનું અગત્યાનું છે, અને માત્ર એટલું જ નહીં કારણ કે અમૃત કાર્યો ચોક્કસ સમય કરવામાં આવે છે. સુનિશ્ચિત તમારા દિવસ, તમારા અઠવાડિયે, તમારી ભિન્ના, તેમજ અન્ય લોકો, તેમના પ્રોજેક્ટ્સ અને કાર્યો માટે તેમના ટૂંકા અને લાંબા ગાળાની યોજનાઓને અસર કરે છે. મોટા ભાગના લોકો પાસે દિવસના ચોક્કસ સમય હોય છે જ્યારે તેઓ વધુ અને ઓછા ઉર્જાસભર હોય છે, અને જ્યારે તેઓ પોતાની જાતને શેડ્યુલ કરે ત્યારે વધુ ઉત્પાદક બની જાય છે. શરત ટાળવાનો સારો માર્ગ પણ હોઈ શકે છે.

આરામ:

વિશ્રામ, ભલે તે વિરોધાભાસી લાગે, એક મહત્વપૂર્ણ સમય-વ્યવસ્થાપન કૌશલ્ય છે. લાંબા કલાકો કામ કર્યા પછીનો વિશ્રામ ઉત્પાદકતામાં વધારો કરી શકે છે. વિશ્રામ તમને ફરી કામ કરવા માટે જુસ્સો પુરો પાડે છે, જેની પરિણામ ઉપર હકારાત્મક અસર પડે છે.

તમારા સમયપત્રકમાં જરૂરી વિરામ અને યોગ્ય સમયનો સમાવેશ કરો.

પ્રતિનિધિ:

કોઈપણ કાર્ય પ્રતિનિધિત્વ રજૂ કરે છે જેમાં અંકુશ-સત્તા-સહયોગ-પ્રયત્નો કેવા કરવાના છે તેનું મહત્વ છે.

કાર્યસ્થળો સમય વ્યવસ્થાપન કૌશલ્યના ઉદાહરણો:

- બદલાતા સંજોગોની યોજનાઓ સ્પિકારવી
- ચોક્કસ કાર્યો માટે સમય ફાળવણી
- પ્રકિયાઓનું વિશ્લેષણ કરવાનું અને કાર્ય કરવા માટે સરળ માર્ગ પસંદ કરવો
- સાથેના કર્મચારીઓને મદદ કરવા તૈયાર રહેવું
- સમય કેટલો ખર્ચવામાં આવે છે તેની તપાસ રાખવી
- સહકાર્યકરો સાથે અતિશય નાની ચર્ચાથી દુર રહેવું

- ઢીલ દૂર કરવી; ચિતાજનક જગ્યાએ કાર્યવાહી કરવી
- ઈનિક, સમાહિક અને માસિક કાર્યોની સૂચિ બનાવવી
- સમયપત્રક અનુસાર કાર્ય કરવું.
- નીચલા સ્તરે સ્ટાફને વધુ રોજિંદા કાર્યો સોપવા
- ઊર્જા જાળવવા માટે સારી રીતે પોખણાયુક્ત ખોરાક લેવો
- સમયે વધારાનો કચરો સાફ કરવો
- કામ પર જ્યારે ઊર્જા શક્તિ મહત્વનાં છે આ માટે વ્યાયામ અને તેની સહભાગી પ્રવૃત્તિઓ કરવી
- સંકમાણ સમયને મર્યાદિત કરવા સમાન કિયાઓનું જૂથબદ્ધ કરવું
- મલ્ટીટાસ્કિંગ; એક કાર્યથી બીજાને સરળતાથી સ્થળાંતર કરવું
- કાર્ય કરવા માટે નિખાલસતા જરૂરી છે
- સરળ પુનઃપ્રાક્તી માટે ડિજિટલ ફાઈલોનું આયોજન કરવું
- તમારા દિવસને સવારે અથવા પહેલાની વસ્તુની રાતની યોજનાઓની ચાદી બનાવવી
- વિનંતીઓ અને માગને પ્રાથમિક આપવી
- પ્રોજેક્ટસની સૂચિને પ્રાથમિકતા આપવી અને વધુ મૂલ્યના કાર્યો પર વધુ તાત્કાલિક મુદતો સાથે દ્યાન કેન્દ્રિત કરવું
- સ્થાનિક નીતિ નિયમો અને નિયમો દ્યાનમાં રાખવા
- કાર્ય માટે જરૂરી ન હોય ત્યાં સુધી વ્યક્તિગત સિટિશૉપોના વિક્ષેપ દૂર કરવા માટે સેલ ફોન એકાંતે દૂર મૂકવા
- અગ્રતાના પ્રદર્શન અને સમીક્ષાને દૂર કરવા
- ઈનિક, સામાહિક અને માસિક દ્યેયો સેટ કરી રહ્યાં છે
- ગુણવત્તા માટે વાસ્તવિક માપદંડ ગોઠવી અને સંપૂર્ણતાની અવગાણના કરવી
- ઇમેઇલનો જવાબ આપવા માટે ચોક્કસ સમય ગોઠવી દેવો
- ઊર્જા પુનઃસ્થાપિત કરવા માટે ટૂંકો આરામ લેવો
- શક્ય હોય ત્યારે કાગળના દરેક શબ્દને વાંચવો

સ્વાધ્યાય:

1. સમયનો વ્યય કરનારા પરિબળો જણાવો અને તેના ઉપર કાબુ કરવાની રીતની ચર્ચા કરો.
2. સમયનું આયોજન કરવાનાં ઘટકોની સાથે સમય સંચાલન ચર્ચા કરો.
3. સમય અંદાજપત્રકોનો અર્થ સમજાવી તેની વિસ્તૃત જાણકારી આપો.
4. સમય બચાવવાનાં માર્ગની ચર્ચા કરો.

પ્રકારણ - ૪

સમય સંચાલનનો અભિનવ (Application of Time Management)

ચર્ચાનાં મુદ્દાઓ:

- સમય સંચાલન શીખો
- દ્યેચ નક્કી કરવો (Practical Experience and games on: Goal setting)
- પ્રાધાન્યતા આપવી
- સપ્તાહનું આયોજન

આગામનાં પ્રકારણોમાં આપણે સમય સંચાલનનાં વિવિધ આયાઓ તેમજ તકનીકોની વિસ્તૃત ચર્ચા કરી, સમય સંચાલન એ એક કલા છે. જે શીખી લેવાથી વ્યક્તિનું જીવન બદલાઈ જાય છે.

સમય સંચાલન ફક્ત વાંચવાથી આવડી જાય અથવા સફળતાપૂર્વક કરી શકાય એ વાત શક્ય નથી, સફળ સમય સંચાલન કરવા માટે તેમાં નિપૂણતા કેળવવી જરૂરી છે જે રોજુંદા ઉપયોગથી શક્ય બને છે. માટે આવો આપણે સમય સંચાલનને જીવનમાં ઉતારવા વિશે ચર્ચા કરીએ.

(૧) સમય સંચાલન શીખો:

સમય સંચાલન વાંચ્યા અને સમજ્યા પછી તેને જીવનમાં ઉતારવું ખુબ જ જરૂરી છે, આમ કરવાથી કાર્યો વધુ ઝડપથી અને વ્યવસ્થિત રીતે પૂર્ણ થશે અને મનગમતી પ્રવૃત્તિ માટે વધુ સમય મળશે, સાથો-સાથ તણાવ અને ચિંતા પણ ઓળિ થશે.

નીચે મુજબની વાતોનું દ્યાન રાખવામાં આવે તો સફળ સમય સંચાલન શક્ય છે.

- તમારો દિવસ દ્યેચ સાથે શરૂ કરો.
- તમારી કાર્યસૂચી કિયાશીલ રાખો.
- વધુ મહત્વના કાર્યો ઉપર દ્યાન કેળવીત કરો.
- આગસ છોડો.

➤ તમારો દિવસ દ્યેચ સાથે શરૂ કરો:

તમારા દિવસનું કાર્યલક્ષી કાર્ય દ્યેચ નક્કી કરવાનું રાખો રોજ નિર્ધાર કરો કે આજે કેટલું કાર્ય કરવું છે. આવું કરવાથી તમારી આગસ દુર થશે અને કાર્ય કરવામાં સફળતા મળશે, અગ્રતાકમ નક્કી કરવામાં પણ મદદ મળશે અને ઉર્જાનો સંચાર થશે.

➤ તમારી કાર્યસૂચી કિયાશીલ રાખો:

કાર્યસૂચી બનાવવી એ સારી બાબત છે, તેને અમલમાં મુકવી એ વધુ સારી બાબત છે. પરંતુ કાર્યસૂચી જડ રાખવી એ ખરાબ અને નકારાત્મક બાબત છે. મોટાભાગે કાર્યો આકાશીક આવતા-જતાં રહે છે માટે જો કાર્યસૂચીને કિયાશીલ રાખીશું તો જ કાર્ય સફળ થશે અને સમય સંચાલન સફળ થશે.

➤ મહત્વનાં કાર્યો ઉપર વધારે દ્યાન કેન્દ્રિત કરો:

તમારા ક્રાસ તૈયાર કરેલ કાર્યસૂચિમાં અગ્રતા ધરાવતા હોય એવા મહત્વનાં કાર્યો ઉપર વધારે દ્યાન કેન્દ્રિત કરવું, જે કાર્યો વ્યક્તિ પ્રમાણે અલગ અલગ હોઈ શકે છે. દા.ત. વિદ્યાર્થી માટે અગ્રમતાનું કાર્ય

અભ્યાસ હોઈ શકે છે, રમતવીર માટે તાતીમ, ગાંધીજ માટે રીયાજ વગેરે. આવા કાર્યો પર વધુ દ્યાન કેન્દ્રિત કરવું.

➤ આળસનો ત્યાગ કરો:

જો તમને દ્યાન કેન્દ્રિત કરવામાં તકલીફ પડતી હોય તો તમે કદાચ આળસનાં શિકાર થઈ રહ્યા છો. આળસનો ત્યાગ કરવા માટે તમે તમારી જાતને કોઈ પણ કાર્ય માટે એક સમય મર્યાદા આપો અને તે પ્રમાણે કાર્ય કરો. સાથો સાથ એવા કાર્ય પણ કરો જે તમારી ઉર્જા વધારે અને મળોબળ આપે.

(૨) દ્યેય નક્કી કરવો:

સમય સંચાલનની શરૂઆત એક મહત્વનાં ચરણથી થાય છે. જેને 'દ્યેય' કહેવામાં આવે છે. જો તમારો લક્ષ્ય નક્કી હ્યો તો તેને પામવું સરળ રહેશે. પરંતુ જો દ્યેય વ્યવસ્થિત રીતે નક્કી નઈ હોય અથવા દ્યેય નક્કી કરવામાં કદ્ય ક્ષતિ હ્યો તો સમય સંચાલન કર્યા છતા નિષ્ફળ જ્યો.

નીચેના મુદ્દાઓને દ્યાનમાં લેવામાં આવે તો દ્યેય નક્કી કરવામાં સરળતા રહે છે.

➤ ચોક્કસ અને વાસ્તવિક દ્યેય શ્રેષ્ઠ હોય છે.:

દ્યેય નક્કી કરવાનો પણેલો નિયમ એ છે કે દ્યેય વાસ્તવિક અને ચોક્કસ હોવો જોઈએ. જો તે આનાથી વિપરીત હ્યો તો તમે નિષ્ફળ જ્યો અને આત્મવિશ્વાસ ગુમાવી બેસસો જેથી તમે આગળ કોઈ પણ કાર્ય કરતા પહેલા ખચકાશો અને તમને નિષ્ફળતા મળશે.

દા.ત. કોઈ વ્યક્તિ એવો નિર્ધાર કરે કે સમગ્ર વિશ્વનું પ્લાસ્ટીક એ સ્વયં નાશ કરી પૃથિવીને પ્રદૂષણ મુક્ત કરશે. આ અનિશ્ચિત અને અવાસ્તવિક દ્યેય કહેવાય.

➤ તમારા દ્રારા લાવેલા પરિવર્તનને આદત બનતા સમય લાગે છે.:

માળસની મળોવૃત્તિ કોઈપણ પરિવર્તનને તરત નથી અપનાવી શકતી. તેના માટે સમય લાગે છે. માટે જો તમારા દ્યેયને પામવો હોય તો રાહ જોવી અને પરિવર્તનને સ્વીકારી તેને આદત બનાવવી.

દા.ત. રોજ સવારે વહેલા ઉઢી વાંચન કરતું એવો નિર્ધાર કર્યો હોય તો કદાચ બની શકે છે કે થોડા દિવસ તેમાં ફેર પડે પરંતુ જો તેને વળગી રહેવામાં આવે તો સફળતા અવશ્ય પ્રાપ્ત થાયે છે.

➤ સતત અનુસંધાન રાખવું:

તમારા દ્યેયનું સતત અનુસંધાન રાખવું, એવું કરવાથી તમે તેને વળગી રહેવામાં સફળ થશો અને તમારું મળોબળ વધુ મજબુત થશો, સાથોસાથ તમને પ્રેરણા પણ મળશે.

દા.ત. તમારો લક્ષ્ય 'ગોલ્ડ મેડલ' લાવવાનો છે, તો તમને સતત એ વાતનું અનુસંધાન રહે તે માટે તેને લખી તમારે ડેસ્ક આગળ ચોટાડી દો જેથી વાંચન કરતી પખતે, આપતા-જતા તમને એ વાતનું અનુસંધાન રહે અને મળોબળ વધુ મજબુત રહે.

➤ તમારા નિર્ણય જાતે લેવાં:

મોટાભાગો આપણા દ્યેય આપણા સ્વિવાચ બધા જ નક્કી કરતા હોય છે, દા.ત. સહપાઠી, મિત્ર, જીવનસાથી, કોચ ઈત્યાદિ, જો તમે એમના પ્રમાણે તમારો દ્યેય નક્કી કરશો તો તે યોગ્ય નહીં હોય, માટે તમારો દ્યેય તમારે જાતે નક્કી કર્યો.

➤ અડચણો નિષ્ફળતાઓ નથી:

કાર્યમાં અને દ્વેય પ્રાસિમાં અડચણો આવવી સ્વાભાવિક છે, જો કાર્યમાં અડચણ ન આવે તો કદાચ તમે કંઈક ખોટું કરી રહ્યા હો:

દ્વેય પ્રાસિમાં આવતી અડચણ ને નિષ્ફળતા ન માની લેવી પરંતુ તેને પક્કાર તરીકે લઈ દ્વેય પ્રાસિ તરફ આગળ વધ્યું અને આવું કરવાથી જ તમને સફળતાનો સ્વાદ ચાખવા મળશે.

(૩) પ્રાધાન્યતા આપવી:

દિવસ દરમ્યાન કરવામાં આવતા કાર્યો તેમજ લક્ષ્ય પ્રાસિ સુધીનાં વિવિધ કાર્યમાં અગ્રતાકમ આપી કાર્યને જો પ્રધાન્યતા આપવામાં આવે તો પરિણામ ખુબજ સકારાત્મક આવે છે.

પ્રાધાન્યતા આપવા માટે નીચેનાં અમુક મુશ્ક મહત્વપૂર્ણ છે.

- i. સમયમર્યાદાનું અનુસંધાન રાખો.
- ii. પોતાને સમય મર્યાદા આપો.
- iii. પરિણામને દ્યાનમાં રાખો.
- iv. નુકશાનને પણ દ્યાનમાં રાખો.

i. સમયમર્યાદાનું અનુસંધાન રાખો:

કોઈપણ કાર્ય લેતા પહેલા તથા કાર્ય દરમ્યાન સમય મર્યાદાનું ખાસ અનુસંધાન રાખો, જો તમારા કાર્યમાં કોઈ સમયમર્યાદા હોય તો તેનું અનુસંધાન રાખવું અને તે કાર્યને તાત્કાલિક તેમજ અગત્યનું ગણી કાર્ય કરવું અને પ્રાધાન્યતા આપવી.

ii. પોતાને સમય મર્યાદા આપો:

કદાચ કોઈ કાર્યની સમયમર્યાદા ન હોય, પરંતુ તમારી પાસે અન્ય કાર્યો પણ છે, માટે તે કાર્યને ચોક્કસમય માં જ પૂર્ણ કરવું રહ્યું. માટે એવા કાર્ય માટે તમે જાતે સમય મર્યાદા નક્કી કરો અને એ પ્રમાણે પ્રાધાન્યતા આપો.

iii. પરિણામને દ્યાનમાં રાખો:

ધણી વખત તમારી પાસે એક સાથે ધણા કાર્યો આવતા હોય છે, એવામાં તમે કાર્ય કરવામાં અથવા સમયસર પૂર્ણ કરવામાં નિષ્ફળ રહો તો તેનું શું પરિણામ આવી શકે છે તેને દ્યાનમાં રાખી કાર્યને પ્રાધાન્યતા આપવી.

iv. નુકશાનને પણ દ્યાનમાં રાખો:

તમારા કાર્ય વિલંબથી કરવાથી અથવા ન કરવાથી શું નુકશાન થઈ શકે છે તેનો વિચાર કરવો અને તે પ્રમાણે કાર્યને પ્રાધાન્યતા આપવી.

દા.ત. કોઈ કાર્ય સમય મર્યાદામાં ન પૂર્ણ થવાથી આર્થિક દંડ/અન્ય નુકશાન થવાની સંભાવના હોય તો તેવા કાર્યને સમય પ્રમાણે પ્રાધાન્યતા આપવી.

(૪) સામાન્ય આથોજન:

દર સામાન્યનાં અંતે તમે ગત્તું સમાનનાં કાર્ય તેમજ આવનાર સમાનનાં કાર્યોને દ્યાનમાં રાખી એક આયોજન કરો છો. જેથી સામાન્ય દરમ્યાન મહત્વનાં કાર્યો અધૂરાં ન રહી જાય અને બિનજર્ઝી સમય ન વેકફાય. આગળનાં પ્રકરણમાં આપણે અંદાજપત્રમાં આની વિસ્તૃત ચર્ચા કરી છે.

સામાદિક આચોજન માટેનાં અમુક મુદ્દા નીચે પ્રમાણે છે

➤ લખીને રાખો:

રોજનું આચોજન તમારી નજર સમક્ષ રહે અને કાયમએનું અનુસંધાન રહે એવી જગ્યાએ તેને લખીને રાખવો. જેથી તે અર્થ સાર્થક થાય.

દા.ત. આજનાં ચુગમાં તમે Excel Sheet, Google Drive, Desktop વગેરે જગ્યાઓ ઉપર આને શખી શકો છો.

➤ તમારી અગ્રતાને જાણો:

તમે તમારી અગ્રતાને જાણો, આ મોટો ફાયદો છે. આના આધારે તમે કાર્યનું વિભાજન કાર્ય વહેંચણી વગેરે કરી મુખ્ય કાર્યને વધુ સારી રીતે કરી શકો છો.

➤ પરિવર્તનક્ષમ રહો:

તમે તમારા કાર્યક્રમનાં માલિક બનો, ગુલામ નહિ, એવા કાર્યોની સુચી બનાવો જે તમારી જવાબદારીમાં આવે છે. જે કાર્ય તમારાથી કદાચ નથી થઈ શક્યું તેના વિચારો અને ચિંતાની અસર આગળનાં કાર્યો ઉપર ન થવા દેવી.

કાર્યસુચી ફક્ત માર્ગદર્શિકા છે, તે માર્ગમાં કદાચ પરિવર્તન આવે તો તેને સ્વીકારી તે પ્રમાણે કાર્ય કરવું. જડ ન રહેવું.

સમય કઈ રીતે બચાવવો ?

આગળ આપણો સમય વ્યય થતા પરિબળો વિશે વિસ્તૃત ચર્ચા કરી. આપણે જોઈએ કે સમય કઈ રીતે બચાવી શકાય છે અને તેની અમુક રીતો વિશે ચર્ચા કરીએ.

- એક સમયે એક જ કામ કાર્યક્રમતા પ્રમાણે કરવું.
- એકાગ્રતા રાખવી
- કેલેન્ડર રાખવું અને તેનું વારંવાર અનુસંધાન રાખવું
- આળસનો ત્વાગ કરવો
- તમારી મુસાફરીનું આચોજન કરવું અને કામકાજને સુદૃઢ કરવું.
- તમારા પોતાના ‘ટાઇમ વેસ્ટર્સ’ ને ઓળખો અને નિયંત્રિત કરો
- ચિંતા કરવાનું છોડો.
- તમે પોતે જ તમારા સમયનું સંચાલન કરી શકો છો એક સારા સંચાલક તરીકે.

સ્વાધ્યાય:

1. સમય સંચાલન નો અર્થ સમજાવી છુવનમાં તો કઈ રીતે લાગુ કરી શકાય તે વિસ્તારથી જણાવો.
2. ‘દ્યેય’નો અર્થ શું ? તેના દ્વારા સફળ સમય સંચાલન કઈ રીતે શક્ય છે?
3. કાર્યને પ્રાધાન્યતા આપવાથી શું ફાયદો થાય છે ? પ્રાધાન્યતાનું સમય સંચાલનમાં મહત્વ સમજાવો.
4. સામાદિક આચોજન એટલે શું ? તેનાથી સમય સંચાલન કઈ રીતે થાય ? ઉદાહરણ સહિત ચર્ચા કરો.

પ્રકારણ - ૫

આપત્તિ વિશે મૂળભૂત માહિતી

(Fundamentals of Disaster)

પરિચય (Introduction) :

પૃથ્વીના નિર્માણકાળથી આજ સુધી તેની સપાઠી ઉપર અનેક પરિવર્તનો થતાં રહ્યાં છે. પરિવર્તનની આ કિયા કર્યાંક ધીમી તો કર્યાંક ઝડપી છે. કોઈ સ્થળે તે મંદ હોય તો અન્ય સ્થળે તેની તીવ્રતા વધુ હોય. કર્યાંક તે વિનાશકારી બને તો કર્યાંક રચનાત્મક પણ બની શકે. આવાં પરિવર્તનો માટે જવાળામુખી, ભૂકુંપ, દુષ્કાળ, પૂર, ચકવાત, ભૂપાત વગેરે કુદરતી ઘટનાઓ જવાબદાર હોય છે. આવી ઘટનાઓ મૌટે ભાગે વિનાશ જ સર્જે છે. તેથી તેમને કુદરતી પ્રકોપ (Natural Hazards) કહે છે. જ્યારે તે કોઈ સ્થળે અનુભવાય ત્યારે તેને “આપત્તિ” (Disaster) કહેવામાં આવે છે. કેટલાંક માનવસર્જિત પરિબળો તથા ઘટનાઓ પણ પૃથ્વીની સપાઠી ઉપર પરિવર્તન લાવે છે.

પ્રાચીન સમયમાં કુદરતી પ્રકોપને કુદરતી પ્રક્રિયામાં દખલારીશીનું પરિણામ માનવામાં આવતુ હતુ. આજે પ્રકોપ તથા આપત્તિઓને એકબીજાના પર્યાય માનવામાં આવે છે. દુર્ઘટના એ વાસ્તવિક ઘટના છે. આમ, પ્રકોપો તથા દુર્ઘટનાઓ માનવજીવન અને તેની અર્થવ્યવસ્થાને નુકસાન પહોંચાડતી ઘટનાઓ છે. આપત્તિ એ વિનાશક ઘટના છે, જે અચાનક ઘટતી ઘટના છે. જેનાથી માનવજીવન અને સંપત્તિને નુકસાન થાય છે. પ્રકૃતિ પુષ્ટળ સંસાધનોથી ભરેલી છે. મનુષ્ય પોતાના અસ્તિત્વને ટકાવી રાખવા માટે તથા સુખાકારી જીવન માટે સંસાધનોનો મોટા પ્રમાણમાં ઉપયોગ કરે છે.

ભારત ઘણો જ વિશાળ દેશ છે, તેમાં અનેક બાબતોમાં બિનની હોય. ઘણી પ્રાકૃતિક બાબતોમાં પ્રવર્તતી અસમાનતાઓની સંયુક્ત અસરને કારણે ભારત ઉપર આબોહવાનાં તત્વોના વિતરણમાં અને આબોહવામાં ઘણી અસમાનતાઓ જોવા મળે છે. એક ઉપખંડમાં હોઈ શકે તેવાં બધાં જ લક્ષણો ભારતમાં પ્રવર્તે છે. ભૌગોલિક સ્થાન અને અક્ષાંશીય વ્યાપ, વૈવિધ્યભર ભૂપૂર્ણ, દીપકલ્પીય આકાર અને ખંડીયતા, વગેરે પરિબળો ભારતની આબોહવા પર અસર કરે છે. ભારતની ભૂ-આબોહવા તેમજ સામાજિક-આર્થિક નભળાઈ વગેરે તેને વિશ્વના સૌથી વધુ આપત્તિગ્રસ્ત દેશોમાં સ્થાન અપાવે છે. એટલે કે, ભારતીય ઉપખંડ કુદરતી આપત્તિઓ માટે ખૂબ જ સંભવિત દેશ છે.

આપત્તિઓને બે ભાગમાં વર્ગીકૃત કરવામાં આવે છે; જેમ કે ‘કુદરતી આપત્તિઓ’ અને ‘માનવસર્જિત આપત્તિઓ’ ઉદાહરણ તરીકે; ભૂકુંપ, પૂર, દુષ્કાળ, ભૂપાત વગેરેનો કુદરતી આપત્તિઓમાં સમાવેશ થાય છે. જ્યારે રાસાચાંકિત અને ઔદ્યોગિક અકસ્માતો, પર્યાવરણીય પ્રદૂષણ, પરિવહન અકસ્માતો, રાજકીય અશાંતિ વગેરેનો માનવસર્જિત આપત્તિઓમાં સમાવેશ થાય છે.

વ્યાખ્યા (Definition) :

‘Disaster’ શબ્દ ફેંચ ભાષાનો શબ્દ છે. જૂની ઇટાલિયન ભાષા અનુસાર તે ‘Disastro’ શબ્દ છે. Disbal + Asterstar તેનો અર્થ થાય છે કે, ‘ખરાબ તારાને કારણે થતી દુર્ઘટના’.

૧. જીવનનું નુકસાન
૨. બાધ્ય મદદની જરૂર વિશાળ પાયે થાય
૩. સ્થાનિક ક્ષમતાનો નાશ થાય.

‘ડીઝાસ્ટર’ (Disaster) શબ્દનો અર્થ ‘આપત્તિ’ એમ થાય છે, જે કોઈપણ પ્રકારની પ્રાકૃતિક, માનવસર્જિત પ્રત્યક્ષ કે પરોક્ષ નુકસાનને પ્રદર્શિત કરે છે. જ્યારે જ્યારે પ્રાકૃતિક અસંતુલન સર્જીય છે ત્યારે ત્યારે પ્રકૃતિ તેને સંતુલિત કરવા માટે પોતાનું સ્વરૂપ બદલે છે જે માનવજીત તથા બીજા પ્રાણીઓ માટે અતુલ્ય ગંભીર નુકસાન છે. પર્યાવરણનું નુકસાન, પૂર આવવું, જવાળામુખી, ભૂકુંપ, ડેમ ફાટવા, વાદળ ફાટવા, રાસાયનિક દુર્ઘટના વગેરેના. ‘સ્મિથ’(Smith) અનુસાર વાતાવરણ ખૂબ જ ખુશમિજાજ છે જ્યારે પ્રકૃતિ મિત્ર હોય છે. એ જ પ્રકૃતિ જ્યારે ભયંકર સ્વરૂપ ધારણ કરે છે, ત્યારે તે અભિશાપ બને છે.”

વેબસ્ટર શબ્દકોષની વ્યાખ્યા નીચે મુજબ છે:

“આપત્તિ એટલે એવી ગંભીર અને ચિંતાજનક દુર્ઘટના કે બનાવ જે ખાસ કરીને વિવિધક્ષેત્રે પાયમાલી લાવે છે.”

“આપત્તિ એટલે એવી ઘટના અથવા ઘટનાઓની શ્રેણી જે જાનહાનિ, સંપત્તિ, માળખાકીય સુવિધાઓ, પર્યાવરણ આજીવિકાના સાધનો વગેરેને નુકસાન કરે છે. જેનો સામનો કરવો એ અસરગ્રસ્ત સમુદ્દરની સામાન્ય ક્ષમતાની બહાર છે.”

સંયુક્ત રાષ્ટ્ર : “આપત્તિને અચાનક અથવા મોટી દુર્ઘટના તરીક વ્યાખ્યાચિત કરે છે, જે સમાજ અથવા સમુદ્દરની મૂળભૂત રૂચના અને સામાન્ય કામગીરીને અવરોધે છે.”

ડીઝાસ્ટર મેનેજમેન્ટ એક્ટ ૨૦૦૪ : આપત્તિને દુર્ઘટના, આસ્ત કે ગંભીર ઘટના તરીક ઓળખાવે છે, જે કુદરતી અથવા માનવસર્જિત કારણોને લીધે સર્જીય છે. અથવા અકસ્માત કે બેદરકારીને કારણે થાય છે. જેના પરિણામે ગંભીર જાનહાનિ તથા નુકસાન થાય છે.

પ્રકોપો કે આપત્તિઓનું નીચે મુજબ વર્ગીકરણ કરી શકાય :

૧. વાતાવરણીય પ્રકોપો : ચકવાત, દુષ્કાળ, પૂર વગેરે.
૨. ભૂસંચલિત પ્રકોપો : જવાળામુખી, ભૂકુંપ વગેરે.
૩. માનવપ્રેરિત પ્રકોપો : ઔદ્યોગિક દુર્ઘટનાઓ, અકસ્માતો વગેરે.
૪. પ્રાદેશિક (સ્થાનિક પ્રકોપો) : ભૂપાત, હિમશિલાપાત વગેરે.
૫. જંતુજન્ય પ્રકોપો : તીડ જેવાં જંતુઓનું આકષ્મણ, પ્લેગ, ઝેરી તાવ વગેરે.

આપત્તિના પ્રકારો (Types of Disaster) :

કેટલિક આપત્તિઓ અણાધારી આવે છે અને થોડી ક્ષાણોમાં ઘણો વિનાશ સર્જી જાય છે. તેમાં જનજીવન તથા સંપત્તિ બચાવી શકાય તેટલો સમય પણ રહેતો નથી. કેટલાક પ્રકોપોની અસર લાંબા ગાળે અનુભવાય છે અને તેમાં જનજીવન તથા સંપત્તિ બચાવવાનો પૂરતો સમય મળી રહે છે.

દુનિયામાં ઘણી પ્રકારની આપત્તિઓ આવે છે જેની જનજીવન પર અસર થાય છે. ઘણી પાયમાલી સર્જે છે. તેના ઉદ્ગામ બિંદુને દ્યાનમાં લેતા આપત્તિઓના મુખ્ય બે પ્રકારો છે તેમ કહી શકાય.

૧. કુદરતી આપત્તિ (Natural Disaster)
૨. માનવસર્જિત આપત્તિ (Manmade Disaster)

આપતિના પ્રકારો

કુદરતી આપતિઓ ઉ.દા. ધરતીકંપ, સુનામી-દરિયાઈ ભૂકંપ, વાવાડોકું, હિમપ્રપાત, બેખડો ઘસી પડવી, અતિશાય વરસાદ, અનાવૃષ્ટિ, તીવ્ર ઠંડી	માનવસર્જિત આપતિઓ ઉ.દા. રેલ્વે અકસ્માતો, હવાઈ અને બસ અકસ્માતો, રોગચાળો, કોમી તોઝાનો, આતંકવાદી હુમલાઓ વગેરે
--	---

૧. કુદરતી આપતિઓ :

કુદરત દ્વારા સર્જતી આપતિઓને કુદરતી અથવા કુદરતસર્જિત આપતિઓ કહેવામાં આવે છે. આ આપતિઓ મોટાભાગે ભૌગોલિક વિષમતાને કારણે સર્જતી હોય છે. આ આપતિઓમાં પૂર, વાવાડોકું, ધરતીકંપ, અતિવૃષ્ટિ, અનાવૃષ્ટિ, સુનામી વગેરેનો સમાવેશ થાય છે. કેટલીક નદીઓનું વહનક્ષેત્ર વધુ વરસાદી વિસ્તારોમાં હોય છે જે વધારે કે વિપુલ જળજથો લઈ આવે છે. જેમ કે, ઈશાન ભારતમાંથી વહેતી નદી હિમાલયના હિમાચાદિત વિસ્તારમાંથી ઉદ્ભવે છે. વિપુલ જળજથો ધરાવતી વહેતી નદીના વણનમાર્ગમાં વરસાદ ધરાવતા પડે છે. અત્યારે અનેક વૈજ્ઞાનિક સંશોધનો અને ટેકનોલોજીનો વિકાસ હોવા છતાં કુદરતી હોનારતોને માનવી અટકાવી શક્યો નથી અને તે કારણથી જ આપણે માનીએ છીએ કે, ‘ભગવાન મહાન છે.’ કુદરતી આપતિઓ ક્યારે સર્જશો અને તે કેટલી વિનાશક હશે, કેટલી પાયમાતી સર્જશો કે નુકસાન કરશે તેની કોઈ સચોટ આગાહી કરી શકતી નથી.

કુદરતી આપતિઓના પ્રકારો:

ભૂકંપ: “ખડકો કંપન અનુભવે છે. આવા કંપન આકસ્મિક અને શક્તિશાળી હોય ત્યારે પૃથ્વી સપાટી અને માનવી આ કંપન અનુભવે છે. આ કિયાને ભૂકંપ કહે છે.” ભૂકંપના પરિણામે જે મોજા ઉત્પન્ન થાય છે, તેની નોંધ ભૂકંપ આલોખયંત્ર (સિસ્મોગ્રાફ / Seismograph) ઉપર થાય છે. જે સ્થળોથી ભૂકંપના મોજા ઉત્પન્ન થાય છે તે સ્થળને ભૂકંપકેન્દ્ર (ફોકસ / Focus) કહે છે. ભૂકંપકેન્દ્રથી પૃથ્વીની સપાટી ઉપરના સૌથી નજીકના સ્થળે જ્યાં ભૂકંપના મોજા સૌપ્રથમ પહોંચતા હોય તેને “ભૂકંપ નિર્જમન કેન્દ્ર” (એપિસેન્ટર / Epicenter) કહે છે. ભૂકંપની સૌથી વધુ ખરાબ અસર આ કેન્દ્રની આસપાસ થાય છે.

સંભવિતતા અને તીવ્રતા અથવા જોખમ (Risk)ને આધારે ભારતમાં પાંચ ભૂકંપક્ષેત્રો પાડવામાં આવ્યાં છે. તેમને સીસ્મિક ઝોન્સ (Seismic Zone) કહે છે. તેમાં ભૂકંપની સૌથી વધુ તીવ્રતા અને સંભવિતતા હોય તે પ્રદેશોને ઝોન- Vમાં મૂકવામાં આવ્યા છે. હિમાલય પર્વતશ્રેણી, ઉત્તર-પૂર્વના રાજ્યો તથા ગુજરાતના કચ્છ વિસ્તારનો ઝોન- Vમાં સમાવેશ થાય છે.

ચક્કવાત (Cyclone): ચક્કવાત એ વિશિષ્ટ પ્રકારનો પ્રકોપ છે. તેનો ઉદ્ભવ એ એક જટિલ પ્રક્રિયા છે. તે એક નાના ભૌગોલિક વિસ્તારમાં હોય છે, જ્યાં વાતાવરણીય દબાણ અત્યંત ઓછું હોય છે. તેની ચારેબાજુએ વધુ દબાણ પ્રવર્તે છે, જ્યાંથી હવા કેન્દ્ર તરફ ગતિ કરે છે. ચારે તરફથી અંદર ધસતા પવનો, પૃથ્વીની ધરીભરણ ગતિની અસરથી ચક્કવાતા લેતા લેતા ઊંચે છે છે. આ ઘટનાને ચક્કવાત કહે છે.

ચક્કવાતની મધ્યમાં તેની આંખ (Eye of the Cyclone) હોય છે, જેની આજુબાજુ વાદળો ઘેરાયેલાં હોય છે. આ આંખની સીમાઓ ૨૦ થી ૩૦ કિમી ત્રિજ્યા સુધી ફેલાયેલી હોઈ શકે છે. તેને ચક્કવાતીય આંખની દિવાલો (Wall of the eye) કહે છે. આ દિવાલ વિસ્તારમાં ચક્કવાતની સૌથી વધુ વિનાશક અસરો થાય છે. વિશ્વના આશારે ૫% ચક્કવાતો ભારત ઉપર અનુભવાય છે. ચક્કવાતીય પવનો દક્ષિણ ગોળાઈંમાં ઘડિયાળની વિરુદ્ધ અને ઉત્તર ગોળાઈંમાં ઘડિયાળના કાંટાની દિશામાં વાય છે.

પૂર (Flood) : પૂર પણ એક કુદરતી હોનારત છે. જ્યારે ભારે વરસાદ કે બીજા કારણોસર પાણીની જાવક કરતા આવક વધારે વધી જાય છે અને પાણીનો સામાન્ય પ્રવાહ કરતા વધારે થાય છે ત્યારે પૂરની પરિસ્થિતિનું નિર્ભાણ થાય છે. ક્યારેક ભૂપાત જેવી ઘટનાથી અત્યંત સાંકડી નદીખીણમાં નદીમાર્ગ બંધ થઈ જાય છે, તેથી તે સ્થળે ફૂન્ઝિમ ભજાશાય રચાય, જે ઉભરાય ત્યારે પૂર આવે છે. પૂર આવવાનાં ઘણાં બધા કારણો જવાબદાર છે. નદીના ઉપરવાસ સ્ત્રોતક્ષેત્રમાં ઘણો વરસાદ પડે અથવા જો તે હિમક્ષેત્ર હોય તો હિમ પીગળે તેથી નદીપ્રવાહમાં પાણીનો જથ્થો ઝડપથી વધે છે.

દુષ્કાળ (Drought) : દુષ્કાળ શબ્દ સાંભળતાં, વાંચતા આપણા માનસપટ ઉપર સૂકી ધરતી, પાકની નિષ્ફળતા, વરસાદની અછત, ભૂખમરો વગેરે બાબતો ઉપસી આવે છે. વરસાદ ના પડ્ચો હોય, પાણીની કારભી તંગી અનુભવાય, પાણીના અભાવે જેટાઉંપાદનો લઈ ના શકાય, પશુઓ માટેનો ધાસચારો પણ ઊંઘો ના હોય વગેરે લક્ષણોની સામૂહિક સ્થિતિને 'દુષ્કાળ' કે 'દુષ્કાળ' કહે છે.

મોસમી આબોહવા ધરાવતા ભારતમાં દર ત્રણ વર્ષે એકવાર દુષ્કાળની પરિસ્થિતિ ઉદ્ભવે છે. ચોમાસામાં પણેલો વરસાદ પડી ગયા પછી કેટલીકવાર બીજો વરસાદ ખૂબ જ વધારે જેંચાય છે અથવા તો પડતો નથી.

જવાણામુખી પ્રસ્કૃટન : પૃથ્વી સપાટીની નીચે આવેલા પેટાળમાં લાવા, ગરમ વાચુઓ, માઠી-કાદવ, રાખ, વરાળ વગેરે જોરદાર ધક્કા અને અવાજ સાથે અથવા ધીમે ધીમે શાંતિથી ભૂસપાટીની બહાર આવે તે પ્રક્રિયાને 'જવાણામુખી (પ્રસ્કૃટન)' કહે છે. જવાણામુખી ફાટવાથી જાનમાલને ઘણી હાનિ પહોંચે છે. ટાપુકીય પ્રદેશોમાં, કિનારા પ્રદેશોમાં જવાણામુખી ફાટતા કેટલીકવાર એવું પણ બને છે કે, ટાપુઓ કે કિનારાનો કેટલોક ભાગ પ્રચંડ ધક્કા સાથે ઉડી કે તૂટી જાય છે.

૨. માનવસર્જિત આપત્તિઓ (Manmade - Disasters):

કેટલીક હોનારતો માનવીની બેદરકારીને કારણે તો ક્યારેક હેતુપૂર્વક સર્જતી હોય છે. તેમાં વિવિધ પ્રકારના મોટા અકસ્માતોનો પણ સમાવેશ થાય છે. આવી હોનારતોને કારણે પણ જનજીવન ઉપર વિપરીત અસર થાય છે. આપણા દેશમાં રેલ્વે-બસ ડ્રાઇવરો તથા કર્મચારીઓની બેદરકારીને કારણે ગંભીર અકસ્માતો સર્જતી છે. તેમાં અસંચય દિવસ સુધી રેલ્વે કે બસ પ્લેટફોર્મ ઉપર પડ્ચા રહેવું પડે છે. જે આપત્તિઓની પાછળ માનવ સીધો જવાબદાર હોય છે. તેને માનવસર્જિત આપત્તિઓ કહેવામાં આવે છે. આવી આપત્તિઓને કારણે ઘણા મનુષ્યો તેનાથી અસરગ્રસ્ત થતા હોય છે. કેટલીકવાર એવું પણ બને છે કે, કુદરતી આપત્તિઓ કરતા માનવસર્જિત આપત્તિઓ વધુ ખતરનાક હોય છે, જેની અસર ભાવિ પેઢી પર પડે છે. જાન-માલને હાનિ પહોંચે છે, તેમજ સમગ્ર જનજીવનને અસ્તાવ્યસ્ત કરી નાખે છે જેવી કે, આગ, આતંકવાદ, ઔદ્ઘોગિક દુર્ઘટનાઓ વગેરે.

આપણા વિવિધ હેતુઓ અને વપરાશ માટે ભૂમિગત જળજથ્થો ખેંચી લેવામાં આવે છે. સોસાયટીના બોર દ્વારા અથવા પાણી વગર તરસતા પ્રદેશોને ટેકરો દ્વારા પાણી પુરું પાડવા માટે આપણે ભૂમિજળનો અમર્યાદિત ઉપયોગ કરી રહ્યા છીએ. જ્યેનની નીચે સચચાયેલું પાણી બહાર કાઢી લેવામાં આવે ત્યારે ત્યાં પોલાણ બને છે. તેની ઉપર બહુમાળી મકાનો વગેરેનું બાંધકામ કરવામાં આવે છે તેથી તેમના દબાણથી ક્યારેક જ્યેન નીચે બેસી જવાના દાખલા બને છે. આવી રીતે જ ખનીજોનું ઉલ્ખનન કરીને આપણે ભૂગર્ભમાં પોલાણો ઊભાં કરીએ છીએ, જે તૂટી પડે ત્યારે જીવલેણ દુર્ઘટનાઓ સર્જય છે. બિહાર, ઝારખંડ વગેરે પ્રદેશોમાં ખાણા દુર્ઘટનાઓ અવાનવાર થતી હોય છે. તેમાં ચાસનાલા દુર્ઘટના ઘણી જાણીતી બની છે. આ માનવપ્રેરિત દુર્ઘટનાઓ કહી શકાય.

અણુવિસ્કોટ એ કદાચ સૌથી વધુ ભયંકર અને જાન-માલ હાનિ કરતી આપત્તિ છે, જે માનવસર્જિત છે. તેમાં પ્રખ્યાત બે ઉદાહરણો છે જે ઈતિહાસમાં બની ગયેલા છે: હિરોશીમા અને નાગાસાકી, જાપાનના આ

બે શહેરો ઉપર ફેંકવામાં આવેલા અણુબોંબથી જે નુકસાન થયું છે, તેની પશ્ચાદ અસર આજ સુધીની ત્યાંની પ્રજા અનુભવે છે. ઓગસ્ટ ૫, ૧૯૪૫ના રોજ હિરોશિમા શહેર ઉપર ૮૬૦૦ પાઉન્ડ વજનનો ‘લિટલ બોથ’ નામનો અણુબોંબ ફેંકવામાં આવ્યો. ત્રણ દિવસ પછી ૮ ઓગસ્ટના રોજ જાપાનના બીજા શહેર નાગાસાકી ઉપર ‘ફેટ બેન’ નામનો અણુબોંબ ફેંકાયો. આ બે અણુવિસ્કોટને કારણે એક લાખથી વધુ લોકોના તત્કાળ મૃત્યુ થયાં હતાં.

ઔદ્ઘોગિક સંકુલોમાં રાસાચાલિક પ્રક્રિયાઓ થતી હોય તે દરમિયાન પણ દુર્ઘટનાઓ થતી હોય છે. ભોપાલની ૧૯૮૪માં થયેલી ઝેરી દુર્ઘટના એ જાણીતી ઘટના છે. જેમાં માનવીની બેદરકારીને લિધે ઝેરી વાચુ પ્રસરી જતાં અનેક લોકો મૃત્યુ પાચ્યાં હતાં. રશીયાની ચનોબિલ અણુદુર્ઘટના પણ વૈશ્વિક સ્તરે ખૂબ જાણીતી બની ગઈ છે. અવકાશાત્મકીઓના આકાશભ્રમણ દરમિયાન મૃત્યુ નીપણ્યાં હોય તેવાં ઉદાહરણો પણ છે.

યુદ્ધ (War) પણ એ એક માનવસર્જિત આપત્તિ (Manmade disaster) છે. તેનાથી જાન-માલને પણ ધણી હાનિ પહોંચે છે. બીજા વિશ્વયુદ્ધ (Second World War) પછી હવે કેટલાક દેશોએ સમૂહ સંહારના માધ્યમો (વેપન્સ ઓફ માસ ડિસ્ટ્રીક્શન-WMD-Weapon of Mass Desruction) વિકસાય્યાં છે. તેમાં અત્યંત ઝેરી વિષાણુઓનો જથ્થો જન સમુદ્ય પર છોડી દેવામાં આવે છે, અને તેથી વ્યાપક મૃત્યુ થાય તે વિચાર મૂળમાં છે. આમ, માનવીની અનેક પ્રવૃત્તિઓ એવી છે, જે લાંબે ગાળે માનવજીવન માટે પણ ભયજનક સાબિત થઈ શકે છે.

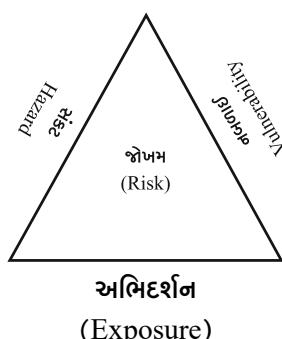
સંકટ, જોખમ અને નબળાઈનો ખ્યાલ :

સંકટ (Hazard) :

“સંકટ એ એક એવી ઘટના કે પરિસ્થિતિ છે જે લોકોના જીવનમાં વિક્ષેપ પેદા કરે છે. લોકોની સંપત્તિ અને સેવાઓને નુકસાન પહોંચાડે છે. સાથે સાથે પર્યાવરણમાં વિક્ષેપનું સર્જન કરે છે.” સંકટ એ કદાચ માનવસર્જિત કે કુદરતી આપત્તિનું કારણ બની શકે છે, જે જનજીવન માટે માનવાકીય, આર્થિક અને સામાજિક નુકસાન ઊભું કરે છે. સંકટના અનેક પ્રકારો છે જેને કુદરતી, જૈવિક, ટેક્નોલોજી અને સામાજિક સ્તરે વર્ગીકૃત કરી શકાય છે. સંકટને પ્રાથમિક અને દ્વિતીય ક્ષેત્રે પણ વર્ગીકૃત કરી શકાય છે. ઉદાહરણ તરીકે લઈએ તો ભૂકંપ એ પ્રાથમિક સંકટ છે, જ્યારે ભૂકંપથી જે નુકસાન થાય છે તે દ્વિતીય સંકટ છે. જેમ કે, મકાનો પડી જવા, આગ, આર્થિક સંપત્તિને નુકસાન થવું વગેરે.

જોખમ (Risk) :

જોખમ એ સંકટ અને નબળાઈનું સંયોજન છે. (It is combination of hazard and Vulnerability)

Source:http://adpc.net/CASITA/Bangkok_Warkshop/Day%202/Introduction_to_Hazard__Vulnerability_and_Risk_Pdf.

જોખમનું ત્રિકોણ સંકટ, નબળાઈ અને અભિદર્શનથી બને છે. કોઈ સંકટથી જોખમ આવે છે અને પરિસ્થિતિ કે વસ્તુ નિર્બળ બને છે. આ ત્રણનું સંયોજન છે. પૂર્વ કિયાત્મક પ્રક્રિયાઓ દ્વારા જોખમને ટાળી શકાય છે. જોખમને એક સંભાવના તરીકે વ્યાખ્યાયિત કરવામાં આવે છે, જે કોઈપણ નકારાત્મક ઘટના દ્વારા સંભવિત છે જેમ કે, નુકસાન, જવાબદારી, ઈજા વગેરે. સંકટ એ જોખમ ઉત્પન્ન કરતો એક સ્ત્રોત છે. સંકટ જોખમનું સર્જન કરે છે. સંકટ દ્વારા ઘણી નિર્બળતા ઉત્પન્ન થાય છે.

નબળાઈ (નિર્બળતા) (Vulnerability) :

નિર્બળતા કે નબળાઈ એ એક ખ્યાલ છે, જે આર્થિક, સામાજિક, શારીરિક અથવા ભૌગોલિક પ્રકૃતિના પરિબળો કે અવરોધોનું વર્ણન કરે છે. નબળાઈ એટલે કે જે ખાસ જોખમની અસરથી સમૃદ્ધાય, બંધારણા, સેવા અને ભૌગોલિક ક્ષેત્રને નુકસાન થાય છે જેનાથી એક વિક્ષેપનું સર્જન થાય છે. એ એક જોખમની અસરથી થાય છે. જેનાથી કોઈ ભૌગોલિક પ્રદેશ કે સમૃદ્ધાયની સેવા અને કામકાજમાં વિક્ષેપનો ઉદ્ભબ થાય છે. જ્યારે પણ કોઈપણ સમૃદ્ધાય આપત્તિના કારણે નિર્બળતા અનુભવે છે, ત્યારે તેના સામાજિક, સંસ્થાકીય, સાંસ્કૃતિક કે ભૌગોલિક અભિગમભાં બદલાવ આવે છે.

સંકટ, જોખમ અને નિર્બળતાના પ્રકારો:

ક્રમ	સંકટ/જોખમ (Hazards/Risk)	સંકટો (Hazards)	કીએથી જોખમ ? (Who/What is at Risk)	નબળાઈ (Vulnerability)
૧.	(ઉચ્ચ જોખમીત સંકટો (ઉચ્ચ જોખમ ધરાવતા સંકટો) (High Risk Hazards)	ભૂકૂપ	માનવજીવન, મકાનો અને સંપત્તિ, ઝૂંપડપણી વિસ્તારો, સમૃદ્ધાયની આધારરૂપ વ્યવસ્થા	ઉચ્ચ
		આગ	માનવજીવન, મકાનો અને સંપત્તિ	
		આતંકવાદીઓનો હુમલો	માનવજીવન, મકાનો અને સંપત્તિ	
૨.	મધ્યમ જોખમીય/ જોખમીત સંકટ (Moderate Risk Hazards)	પૂરુ	મકાનો, બાંધકામ, વાહન-વ્યવહાર, પીવાનું પાણી, સાધનસામગ્રી, નબળા વગ્ાં, શૈક્ષણિક સંસ્થાઓ	મધ્યમ (Moderate)
		રોડ અકસ્માત	માનવજીવન	
		રેલ અકસ્માત	માનવજીવન, રેલ્વે, બાંધકામ	
૩.	નિમ્ન જોખમીય સંકટો (Low Risk Hazards)	ધાર્મિક તોકાનો (Religious riots)	માનવજીવન, ધાર્મિક સમૃદ્ધાયો, બાંધકામ	નિમ્ન (Low)

Reference: <http://colast.delhigovt.nic.in/wps/wan/connect/d637a08n8203216aa7ceaae1ccb/chapter.+2.pdf?MOD=AJPERE&IMOD/38523911DCACHEID-d637a080n8203216aa7ceaa1ccb7da>

પ્રકારણ - ૫

આપત્તિ વ્યવસ્થાપન : ખ્યાલ અને મહીંમાન

(Disaster Management : Concept & Significance)

આપત્તિ વ્યવસ્થાપનનો સામાન્ય ખ્યાલ (Concept of Disaster Management) :

ઘણી આપત્તિઓ અચાનક આવે છે અને જાનમાલને હાનિ પહોંચાડે છે તથા થોડી ક્ષણોમાં ઘણા વિનાશનું સર્જન કરી જાય છે. ટેક્નિકલ વિકાસ સાધી ચૂકેલા ધનવાન દેશો પ્રકોપોની તીવ્ર અસરોને નિયંત્રિત કરવામાં સફળ થયા છે. બૌગોલિક પરિસ્થિતિ ઉપર પણ તેનો ઘણો આધાર છે. આજના વૈજ્ઞાનિક ચુગામાં પરિવહન અને સંદેશાચ્ચાવ્યવહારમાં થયેલા વિકાસને પરિણામે પ્રકોપો તથા આપત્તિઓ સામે રક્ષણ મેળવવામાં વધુ વિલંબ થતો નથી. અગાઉના સમયમાં દુર્ઘટના અંગે જાણકારી મેળવવામાં માનવી ઘણો લાચાર હતો જ્યારે આજે એ પરિસ્થિતિ ભૂતકાળ બની ગઈ છે. કેટલીક કુદરતી આપત્તિઓ અંગે અગાઉથી જ પૂર્વ સર્કેત પણ મેળવી શકાય છે. તેને લીધે માનવજીવન, પશુ સંપત્તિ તથા અન્ય સંપત્તિનો વિનાશ ઘટાડી શકાય છે. તેને માટે આપત્તિ વ્યવસ્થાપન (Disaster Management)નો અભ્યાસ શરૂ થયો છે.

આપત્તિની નકારાત્મક અસરો ઘટાડવા માટે તેના અસરકારક વ્યવસ્થાતંત્ર ઉપર ખાસ ભાર મૂકવામાં આવે છે. કેટલીકવાર લાંબા સમય સુધી અસરગ્રસ્ત વિસ્તારના લોકોને રાહત માટે સાધનસામગ્રીની ઉપલબ્ધી કરાવી આપવી પડે છે. સંચાલનમાં વ્યવસ્થાતંત્રનું મુખ્ય કાર્ય બચાવ કામગીરી કરવાનું તથા પુનઃ વસવાટની વ્યવર્થા કરવાનું હોય છે.

કુદરતી આફતો માનવ ઈતિહાસનું એક અભિજ્ઞ અંગ છે. માનવ સભ્યતાના ઈતિહાસની તારીખો તપાસીએ તો સિંધુ સભ્યતા, બેલીલૌનીયન સભ્યતા, વગેરેના ઉદ્ય અને અસ્ત સાથે કુદરતી ઘટનાઓ જોડાયેલી છે. તાજેતરમાં વૈશ્વિકરણ, ઔદ્યોગીકરણ, શહેરીકરણ તથા માનવ સમૂહોનું મોટા પાયે સ્થળાંતર તથા આબોહવા પરિવર્તન વગેરેને કારણે દુર્ઘટનાઓની શક્તિ વધે છે અને આપત્તિનું વ્યવસ્થાપન કરવું મુશ્કેલ બન્યું છે. આપત્તિ વ્યવસ્થાપનમાં કાયદાકીય અને સંસ્થાકીય બાબતોને દ્યાનમાં રાખીને ખતરાવાળી બાબતોનો ઘટાડો કરવો, નુકસાન તથા મહીંમાન જાનહાની માટેનું વર્ગીકરણ કરવું, બચાવ કામગીરી, પૂર્વ તૈયારી, રાહત વગેરે બાબતોનો સમાવેશ થાય છે.

આપત્તિ વ્યવસ્થાપનનો અભિગમ સંભવિત આપત્તિ સામે સર્જતા કેળવવાનો અને સંભવિત આપત્તિ નિવારવા અથવા તેની ઘાતક અસરોને ઓછી કરવાનો અને તે અંગેના કાર્યક્રમોને વિકાસ ચોજનાઓના આચ્યોજનમાં અંતર્ગત ભાગ તરીકે સામેલ કરવાનો છે.

આપત્તિ વ્યવસ્થાપનનું મહીંમાન (Significance of Disaster Management) :

કુદરતી અને માનવસર્જિત આપત્તિને અટકાવવા તથા તેનાથી થતા નુકસાનને ઓછું કરવા માટે આપત્તિ વ્યવસ્થાપન અતિ આવશ્યક છે. આપત્તિ વ્યવસ્થાપનનું મહીંમાન નીચે પ્રમાણે છે:

- આપત્તિ વ્યવસ્થાપનની ભદ્દથી સામાજિક, આર્થિક નુકસાન થતું અટકાવી શકાય છે.
- કામગીરીમાં એકસૂત્રતા લાવી શકાય છે.
- પુર્ણવસવાટના કાર્યક્રમોમાં ગતિશીલતા લાવી શકાય છે.
- આપત્તિનો ભોગ બનેલા, દુઃખી, હતાશ કે નિરાશ થઈ ગયેલા લોકોને માનસિક સાંત્વના આપી શકાય છે. ફરીથી માનસિક રીતે સ્વસ્થ બનાવી શકાય છે.

- પૂર્ણ, વાવાજોડું, દુષ્કાળ વગેરે જેવી આપતિ અંગેની પૂર્ણ ચેતવણી આપીને સરકાર તથા પ્રજાને જાગૃત કરી શકાય છે.
- ચેતવણી દ્વારા જ્ઞાન-માલની હાનિ નિવારી શકાય છે અથવા ઓછી કરી શકાય છે.
- યોગ્ય સંદેશાવ્યવહારના માધ્યમો તથા સાધનો દ્વારા અફવાઓ ફેલાતી અટકાવી શકાય છે.
- ઓચિંતા નિર્ણયો લેતા પહેલા યોગ્ય વિકલ્પો તૈયાર રાખી શકાય છે.
- આપતિ વ્યવસ્થાપન દ્વારા જીવન-જરૂરિયતની ચીજાસ્તુઓ, આવશ્યક સેવાઓ, માળખાગત સુવિધાઓ, માનવક્રમ વગેરે બાબતોની ઉપલબ્ધ વધુ સરળ અને ઝડપી બને છે.
- આપતિગ્રસ્ત લોકોને ઝડપથી તબીબી સારવાર પહોંચાડી શકાય છે.
- નાણાં અને સમયનો આચોજનબદ્ધ યોગ્ય ઉપયોગ થાય છે.
- આપતિ વ્યવસ્થાપનના વિવિધ પાસાંઓના ઉપયોગથી આપતિઓની વાસ્તવિક અસર અને પરિણામ અંગે વિગતવાર પાયાની આંકડાકીય માહિતી તૈયાર કરી શકાય છે.
- કાર્યક્ષમ વ્યવસ્થાતંત્રની મદદથી અસરગ્રસ્ત વિસ્તારોમાં ઝડપી કામગીરી દ્વારા જરૂરી વસ્તુઓનો પૂર્વઠો પૂરો પાડીને આપતિને કારણે સંભવિત નકારાત્મક અસરો ઘટાડી શકાય છે.
- કોઈપણ આપતિનું અસરકારક વ્યવસ્થાપન કે સંચાલન કરવાનો એક ઉદ્દેશ્ય વેરવિભેર થયેલા જનજીવનને પુનઃસ્થાપિત કરવાનો છે.

આમ, આપતિ વ્યવસ્થાપન અનિવાર્ય છે.

આચોજન (Planning):

આપતિ વ્યવસ્થાપનમાં આપતિ અથવા કટોકટી થાય તે પૂર્વે, દરમિયાન અને પછી શું કરવું તેના આચોજનનો સમાવેશ કરવામાં આવે છે. આપતિથી થતા જોખમ અને નુકસાનને કેવી રીતે ઓછું કરવું, તેની અસર કેવી રીતે ઓછી કરવી, જાનમાલને થતું નુકસાન કેવી રીતે અટકાવી શકાય, લોકોને કેવી રીતે બચાવી શકાય, રાહત કામગીરી કેવી રીતે કરી શકાય વગેરેનો સમાવેશ આચોજનમાં થાય છે. ‘આચોજન એ એક એવી પ્રક્રિયા છે, જેમાં એ નક્કી કરવામાં આવે છે કે આપતિ પહેલા કઈ તૈયારી કરવી જોઈએ, આપતિ દરમિયાન કયા નિર્ણયો લેવા જોઈએ અને આપતિ પછી રીતે ઓછી કરી શકાય તે અંગેના નિર્ણયો લેવાય છે.

આપતિ વ્યવસ્થાપનમાં આચોજનનો મુખ્ય ઉદ્દેશ્ય આપતિ નિવારણ છે. આચોજનમાં એવા વિકલ્પો વિકસાવવામાં આવે છે, જેનાથી આપતિને નિવારી તો શકાય પણ સાથે સાથે તેની લોકોને થતી નકારાત્મક અસરને પણ ઓછી કરી શકાય તેના નિર્ણયો લેવામાં આવે છે.

આપતિ વ્યવસ્થાપનમાં આચોજનનો અભિગમ કેટલાક મૂલ્યોનો સમાવેશ કરે છે જે નીચે પ્રમાણે છે :

- આપણો વારસો સાચવવો
- સ્થાનિક અને રાજકીય વારસો સાચવવો
- જન-જીવનની સલામતી વધારવી
- નકારાત્મક અસરો ઓછી કરવી અને નુકસાનમાં ઘટાડો કરવો

* આચોજન કરવાથી આપતિથી જે ઐતિહાસિક સ્થળો, વારસો, બાંધકામ, જન-જીવન ઉપર જે અસર થાય છે, પછી જે મૂર્ત અને અમૂર્ત વારસાને થતા નુકસાનમાં ઘટાડો કરી શકાય છે.

સેવાઓ અને વિતરણો (Services & Deliverables) :

સેવાઓ (Services) :

- ઉદ્દેશ્યો સ્થાપિત કરવા
- સંકટની આકારણી
- જોખમનું મૂલ્યાંકન
- હોનારત નિવારણાનું આચોજન
- આપતિ નિવારણ માટેની યોજનાઓ
- આપતિ નિવારણ માટે તૈયારીઓ
- રાહત માટેનું આચોજન
- ક્ષમતા વર્ધન (ક્ષમતા નિર્માણ)

વિતરણો (Deliverables) :

- સંકટ અને જોખમની માપણી
- આપતિ નિવારણ માટેનું આચોજન
- આપતિની નકારાત્મક અસરો ઓછી કરવાની યોજનાઓ
- રાહત માટેનું આચોજન
- આકસ્મિક વઠીવટની યોજના
- તાલીમના કાર્યક્રમો
- આકસ્મિક પ્રતિભાવ માટે આચોજન

* Ref.:[https://marrioneconsulting.com/services/fundamental-activities/disaster-management planning/](https://marrioneconsulting.com/services/fundamental-activities/disaster-management-planning/)

સહકાર (Coordination) :

કુદરતી તથા ટેક્નોલોજીકલ અને માનવસર્જિત આપતિઓ એ સામાન્ય રીતે અપૂરતા પ્રતિભાવ અને અંધાધૂંધીનું પરિણામ છે. જ્યારે પણ માણસ આપતિઓનો ભોગ બજે છે ત્યારે ચોંચ પ્રતિભાવ આપી નથી શકતો અને વધારે નુકસાન વેઠું પડે છે. ચોંચ સમયે સહકાર સાથે ચોંચ પગલાં લેવામાં આવે તો આપતિ ક્ષારા થતી પાચમાલીને રોકી શકાય છે. આપતિ સમયે લોકોએ શું કરવું અને શું ન કરવું તેનું શિક્ષણ આપતા કાર્યક્રમોનું વ્યાપક સંચાલન કરવું કે જેથી નુકસાનનું પ્રમાણ ઘટાડી શકાય. ચેતવણી અંગેની જે પદ્ધતિઓ અમલમાં મૂકી હોય કે મુકવા ધરી હોય તેની જન સાધારણાને વ્યાપક જાણકારી આપવાની પદ્ધતિઓ વ્યાપક રીતે અમલમાં મૂકવી જોઈએ. આપતિ વ્યવસ્થાપનની પૂર્વ તૈયારી માટે કે આચોજન માટે સહકારને અલગ પ્રકારે વિભાજીત કરવામાં આવે છે. જ્યારે પર્યાવરણીય પરિસ્થિતિ ધીમે ધીમે બદલાય છે. તેમાં સંદેશાખ્યવહાર અને પરિવહન, મૂલ્યાંકન માટેના વિકલ્પો, માહિતી પહોંચાડવાના સાધનો વગેરેનો સમાવેશ

થાય છે, જ્યાં અસરકારક સહકારની જરૂર પડે છે અને સહકાર હોવાથી શક્ય એટલો આપત્તિનો પ્રભાવ ઓળો કરી શકાય છે. કેટલીક આપત્તિઓ સામાન્ય રીતે ઘણા નાના વિસ્તારને અસર કરે છે. જ્યારે કેટલીક આપત્તિઓ કચારેક આખા રાજ્ય કે રાષ્ટ્રને અસર કરે છે. જુદા જુદા પ્રકારની આપત્તિઓની નુકસાન કરવાની તીવ્રતા પણ જુદી જુદી હોય છે. આ સમય દરમિયાન સંદેશાવ્યવહાર, પરિવહન વગેરે કાર્યક્ષેત્રે યોગ્ય સહકાર હોય તો આપત્તિને યોગ્ય રીતે નિવારી શકાય છે. આપત્તિના સમયે પ્રતિકારક કાર્યવાહીનાં પગલાં માટે સંસાધનો અને મદદ મેળવી આપવાની જવાબદારી અને સત્તા કોની રહેશે તે પણ આયોજન વેળાએ જ નિશ્ચિત કરી લેવું જરૂરી બને છે. આવું જો અગાઉથી નિશ્ચિત ન કરી લેવામાં આવે તો અનુભવે એવું થાય છે કે, આપત્તિ વેળાએ સંસાધનોની કમી હોવાના કારણે સંસાધનોના પ્રબંધન અને સંકલનની જ ખામી વર્તાતી હોય છે.

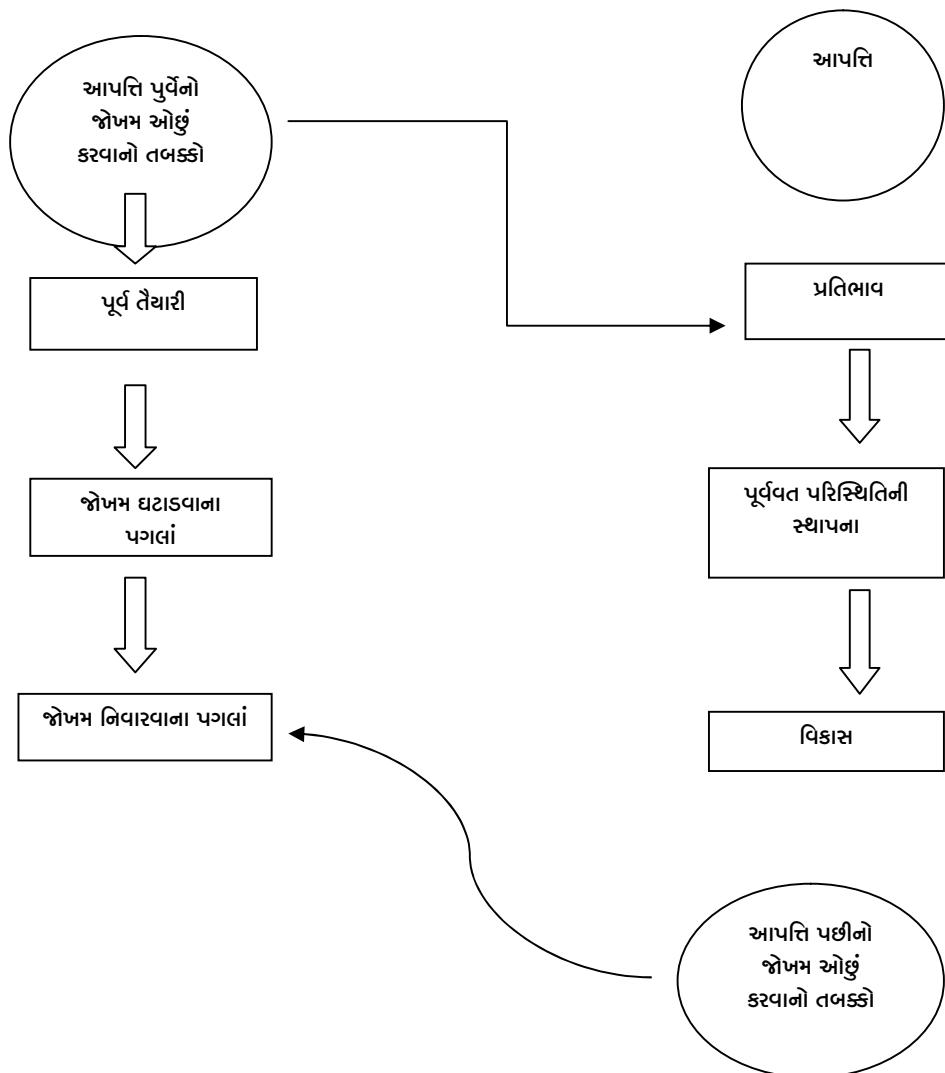
Reference:<https://dl.acm.org/doi/10.1007/978-3-540-85mg-4-12>. [Coordination in Disaster Management & Response: A Unified Approach] [26/01/20]

નેતૃત્વ (Leadership):

નેતૃત્વ આપત્તિ વ્યવસ્થાપન અને કટોકટીની વ્યવસ્થામાં અવિભાજ્ય ભૂમિકા ભજવે છે. સફળ નેતૃત્વ નુકસાનમાં ઘટાડો કરે છે જ્યારે નેતૃત્વના અભાવને કારણે નકારાત્મક અસરમાં વધારો થવાની સાથે સાથે યોગ્ય આપત્તિ નિવારણના પગલાં પણ લઈ શકતા નથી. નેતા એ એક એવી વ્યક્તિ હોય છે જે આખા જૂથને તેમનો ઉદ્દેશ્ય પ્રાપ્ત કરવા માટે પ્રેરિત કરે છે અને માર્ગદર્શિત કરે છે. આ ઉદ્દેશ્ય પ્રાપ્ત કરવાની પદ્ધતિને બે ભાગમાં વિભાજીત કરવામાં આવે છે. સમજાવટભર્યું નેતૃત્વ અને નિર્દેશક નેતૃત્વ. સમજાવટભર્યું નેતૃત્વ એ નેતાની આવડત અને કૌશલ્ય પર આધાર રાખે છે, જે આખા જૂથને જોડીને સાથે કામ કરે છે. જ્યારે નિર્દેશક નેતૃત્વ એ નેતાની સત્તા પર આધાર રાખે છે, જે કોઈ સંસ્થા કે મંડળ દ્વારા પ્રાપ્ત હોય છે. આપત્તિઓને નિવારવા માટે, ઘટાડવા માટે કે યોગ્ય રીતે સંચાલિત કરવા માટે નેતા પાસે યોગ્ય કુશળતા અને ક્ષમતા હોવી જરૂરી છે. નેતૃત્વ દરમિયાન નેતા હોનારતનો અવકાશ, પર્યાવરણીય પરિસ્થિતિને આધારે સંસ્થાને યોગ્ય રીતે આપત્તિ વ્યવસ્થાપન તરફ દોરી જાય છે. નેતા દ્વારા માહિતીનું યોગ્ય પ્રબંધન થાય છે અને સમયસરની કાર્યવાહી કરી શકે છે. માહિતીના અસરકારક પ્રબંધન વડે જ આપત્તિનું સફળતાપૂર્વક નિવારણ કરી શકાય છે, જે એક કુશળ અને સફળ નેતા જ કરી શકે છે. નિવારક સઙ્ક્રતાનાં પગલાં, આપત્તિ સમયે લેવાનાં પગલાં અને રાખવાની સાવયેતીઓ અને પુનઃ સ્થાપનનાં પગલાં અંગે જનસમૃદ્ધયમાં માહિતી, જાણકારી અને જાગૃતિ લાવવાનું કામ જૂથનો એક નેતા પોતાના નેતૃત્વ દરમિયાન આ તમામ કાર્યવાહી કરે છે.

નિયંત્રણ (Control) :

ડિઝાર્ટર મેળેજમેન્ટ સાથકલ (Disaster Management Cycle) :

આકૃતિ -૧ : આપત્તિ વ્યવસ્થાપન ચક

આપત્તિ વ્યવસ્થાપનની સમગ્ર કાર્યવાહીને આકૃતિ દ્વારા સમજવી કે સમજાવવી હોય તો તે બે રીતે દર્શાવી શકાય.

પ્રથમ આકૃતિ (આકૃતિ-૧) આપત્તિ વ્યવસ્થાપનની સમગ્ર કાર્યવાહી વર્તુળકાર આકૃતિ દ્વારા સમજાવે છે. જેને આપત્તિ વ્યવસ્થાપન ચક (Disaster Management Cycle) તરીકે ઓળખવામાં આવે છે.

આકૃતિ-૧ જોતાં સમજારો કે આપત્તિ વ્યવસ્થાપનનાં પગલાં એક પણી એક લેવાના થાય છે. જેને બે તબક્કામાં વહેંચી દેવામાં આવ્યા છે.

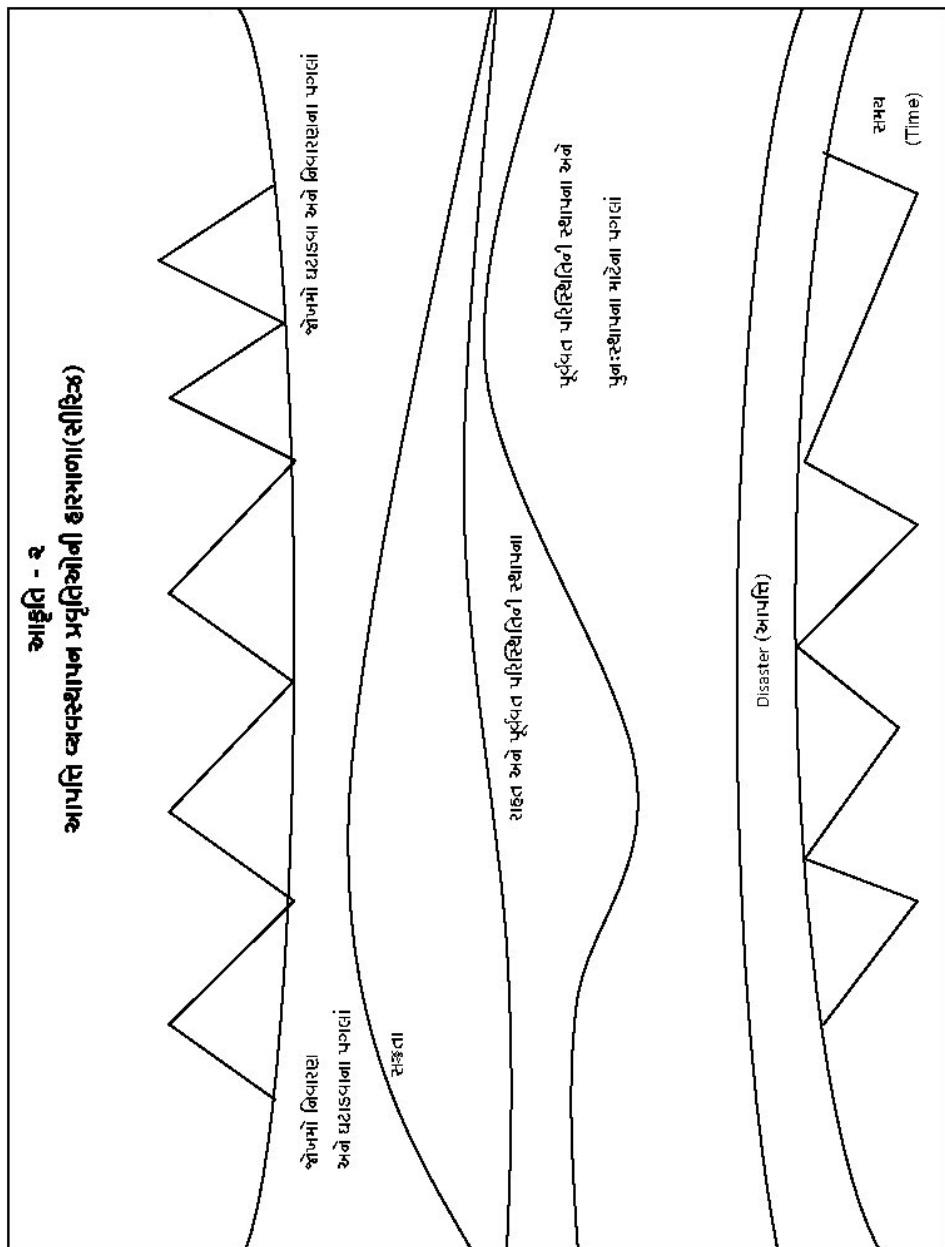
પ્રથમ તબક્કો આપતી પહેલાનો તબક્કો છે. જેને આપણે સામાન્ય પ્રવૃત્તિઓનાં સમય તરીકે ઓળખીએ છીએ. આ તબક્કામાં ત્રણ પ્રકારનાં પગલાં લેવામાં આવે છે.

૧. સજ્જતા (Preparedness)
૨. જોખમો ઘટાડવાનાં પગલાં (Mitigation)
૩. જોખમો નિવારવાનાં પગલાં (Prevention)

બીજો તબક્કો આપતી (Disaster) થઈ ગયા પછીનો તબક્કો છે. આ તબક્કામાં નીચે મુજબનાં પગલાં લેવાના હોય છે.

૧. આપતિનો સામનો (પ્રતિભાવ) (Response)
૨. રાહતો અને પૂર્વવત્ત પરિસ્થિતિની સ્થાપના (Relief & Recovery)
૩. વિકાસ કાર્યક્રમો (Developmental Programmes)

આકૃતિ - ૨
આપણિ વાદસ્થાન પ્રવૃત્તિકોળી ફારમાળા(સ્લાઇડ)

આકૃતિ-રમાં વ્યવસ્થાપનનાં પગલાંનું કચા સમયગાળામાં કેટલું મહત્વ છે તેની કેટલી અગ્રતા છે, તે દર્શાવે છે. આ આકૃતિ એવો નિર્દેશ કરે છે કે, આપત્તિ વ્યવસ્થાપનનું કોઈ એક પગલું સતત વધતા ઓછા અંશો ચાલુ રહે છે. આ આકૃતિ એ પણ દર્શાવે છે કે કોઈ એક સમયગાળામાં સમયાંતરે આપત્તિની એક પછી એક ઘટનાઓ બને ત્યારે કોઈ એક આપત્તિ માટે પૂર્વવત પરિસ્થિતિની સ્થાપનાની પ્રવૃત્તિ ચાલતી હોય ત્યારે જ બીજી કોઈ આપત્તિ પૂર્વની તૈયારીઓ માટેની પ્રવૃત્તિ ચાલતી હોય અને તે જ સમયે અન્ય કોઈ આપત્તિ માટે બચાવ અને રાહતની કામગીરી પણ ચાલુ હોઈ શકે. એટલે કે આપણા તંત્ર માટે આપત્તિ વ્યવસ્થાપનના બધા તબક્કાઓની પ્રવૃત્તિ કોઈ એક યોક્કસ સમયગાળામાં અમલી હોઈ શકે છે. પરંતુ તેવા પગલાંનો વ્યાપ અને તીવ્રતા વધુ કે ઓછી હોઈ શકે છે. આમ, આપત્તિ વ્યવસ્થાપનની પ્રવૃત્તિઓ વર્તુળ (Cycle)ના બદલે પ્રવૃત્તિઓની હારમાળા પણ હોઈ શકે છે.

ઉપરોક્ત આકૃતિ જોતા જણાય છે કે, આપત્તિ અથવા હોનારતને આપણે મદ્દયવર્તી ઘટના ધારીએ તો પ્રથમ સમયગાળામાં ભવિષ્યમાં બનનાર ઘટના માટે મોટા પાયે જોખમો નિવારવા અને ઘટાડવા માટેનાં પગલાં લેવાઈ રહ્યાં છે. આ જ સમયગાળામાં બીજા મહત્વના કને આપત્તિના સામના માટેની સર્જતાનાં પગલાં લેવાઈ રહ્યાં છે. ત્રીજા અને ચોથા કને કોઈ અન્ય ઘટના અંગેના રાહત-બચાવ અને પૂર્વવત પરિસ્થિતિની સ્થાપનાં માટેનાં છેદ્ધાં તબક્કાનાં પગલાં લેવાઈ રહ્યા છે. બીજા તબક્કામાં આવનાર આપત્તિ સામેની સર્જતા માટેના પગલાંને મહત્વ આપવામાં આવે છે. ત્રીજા તબક્કામાં તુરંતમાં ઘટેલ ઘટનાના બચાવ અને રાહતનાં પગલાંને મહત્વ અપાઈ રહ્યું છે. ચોથા તબક્કામાં બની ગચેલ ઘટના પછીથી પૂર્વવત પરિસ્થિતિની સ્થાપના માટે પગલાં લેવામાં આવે છે. સામાન્ય રીતે જ્યાં અવાર-નવાર આફ્ટો ટ્રાટક્ટી હોય ત્યાં આપત્તિ વ્યવસ્થાપન પ્રવૃત્તિઓની હારમાળાની અને કચા તબક્કામાં કઈ પ્રવૃત્તિનું મહત્વ આપવું તે અંગેનો ઝ્યાલ આપે છે.

- આપત્તિ વ્યવસ્થાપન- એક સમજ
- ગુજરાત રાજ્ય આપત્તિ વ્યવસ્થાપન સત્તામંડળ, ગાંધીનગર, ૨૦૦૪

પૂર્વતૈયારી અથવા સર્જતા (Preparedness):

આપત્તિ વ્યવસ્થાપનનાં અર્થમાં સર્જતા અથવા પૂર્વતૈયારી એટલે સરકાર, વહીવઠી તંત્ર, જન સમુદ્દર અને વ્યક્તિઓ આફક્તિની ઘટના સમયે ઝડપથી અને અસરકારક રીતે પગલાં લેવા (પ્રતિભાવ વ્યક્ત કરવા) સર્જ બનાવે, સક્ષમ બનાવે તેવી પ્રવૃત્તિઓનો સમાવેશ થાય છે. આવી સર્જતા કેળવવા માટે નીચે મુજબના જરૂરી પગલાં લેવાના હોય છે.

- જે તે વિસ્તારની આપત્તિઓની શક્યતાના જોખમો અને તેથી આપત્તિઓના કારણે જે તે વિસ્તારના જાનમાલ અને અન્ય ઈભારતોને નુકસાનના જોખમોનો અંદાજ મેળવવો.
- જે તે સ્થળની આપત્તિઓની ઘટનાઓના ઈતિહાસની સમજ અને ડીએવટપૂર્વકનો અભ્યાસ
- આપત્તિકારક ઘટનાઓની સંભાવનાઓની શક્ય તેટલી વહેલી ચેતવણી મળે તે પ્રમાણેનું પ્રબંધન
- આવી ચેતવણીની પદ્ધતિઓના અવારનવાર અભ્યાસ અને તેમાં સુધારા અને વિકાસ
- આપત્તિ સામે તૈયાર રહેવાની ભળતી ચેતવણીના સમયે સ્થળાંતર અને તેને આનુષ્ઠાંગિક લેવાના અન્ય પગલાંનું આયોજન
- જન સમુદ્દર, બચાવ અને રાહત ટ્રકડીઓ અને તંત્ર વાહકોને જરૂરી તાતીમ આપવી.

- બધા જ સંસાધનોની અસરકારક ફાળવણી
- પ્રત્યેક આપત્તિ માટે વિગતવાર કાર્ય યોજના કે આયોજન તૈયાર કરવું
- નીતિઓ, માપદંડો, સંસ્થાકીય માળખું અને વ્યવસ્થા અને આપત્તિ વેળાએ અમલીકરણ માટેની યોજનાઓનું ઘડતર
- સંસાધનોની પ્રાપ્તિ, સંપત્તિ અને તેની નિભાવણી, પુરવણાની પ્રાપ્તિ અને સંગ્રહ અને નાણાંકીય સંસાધનોની અલગ તારવણી કરવી.
- આપત્તિ સમયે બચાવ રાહતના પગલાં:
- પ્રતિભાવ (Response) :
- પૂર્વવત્ત પરિસ્થિતિની સ્થાપના (Recovery) :
- આપત્તિની અસરમાં ઘટાડો કરવો (Disaster Risk Reduction)
- પ્રતિભાવ (Response) :

આપત્તિ વ્યવસ્થાપનના હેતુ માટે પ્રતિભાવ (Response)નો અર્થ ‘આપત્તિની ઘટના સમયે કે ઘટના ઘટી ગયા પછી તરત જ જાનમાલ અને સંપત્તિના બચાવ માટે તેમજ આપત્તિના કારણે જનજીવનમાં જે અપરોધ અને નુકસાન થાય છે, તેનું તાત્કાલિક પુનઃસ્થાપન કરવા કે પૂર્વવત્ત કરવા લેવાતા પગલાં તેવા થાય છે.’

આપત્તિને નિયંત્રિત કરવા તથા તેના પછીના કાર્યોના સંકલન કરવા માટે દરેક પાચાની બાબતોની તથા દરેક એકમોની ગોઠવણી જરૂરી છે જેમ કે, સરકાર, નાગરિકો, સમાજ તથા આંતરરાષ્ટ્રીય દાતાઓ વગેરે. કમનસીને સ્થાનિક સરકાર એ પાચાની જરૂરિયાતો પહોંચાડવામાં સમયસર પહોંચી વળતી નથી. તે સિવાય આપત્તિ પછીની બાબતોમાં પણ સંકલન કરવાનો અભાવ છે. જેમ કે,

1. ત્વરીત બચાવની કામગીરી
2. લોકોને પ્રાથમિક રૂપાર્થ્યની સવલતો
3. ખોરાક તથા રહેવાની સુવિધાઓ
4. આર્થિક અને સામાજિક સુરક્ષા
5. શોષણાથી બચાવ
6. જાનમાલમાં નુકસાનનું આંકલન

નાગરિકોની વાત કરીએ તો જાણકારી વગર લોકો કારણ વગરનો ઘસારો કરીને પણ આપત્તિ વ્યવસ્થાપનની કામગીરીમાં અકચણા પહોંચાડે છે. દા.ત. મરાઠાવાડા ભૂકુંપ વખતે બિન સરકારી સંગઠનો કે જે વ્યવસ્થિત તાલીમ પામેલા ના હતા, તેઓ ખોટું ટોળું બનાવતા, બિનજરૂરી બાબતોથી વધારે પ્રક્રિયાને વધુ ગૂંઘવણાભરી બનાવતા તથા ખોટી અફવાઓ ફેલવતા. તાત્કાલિક જરૂર પડતી સહાયો જેમ કે, આશ્રય, પાણી, ખોરાક, લોકોની સુરક્ષાની કાળજી રાખવી જોઈએ અને તબીબી સહાય તથા સહાયતા વખતે સુરક્ષિત અને અસુરક્ષિત સ્થળો વિશે જાણકારી રાખવી જોઈએ.

પૂર્વવત् પરિસ્થિતિની સ્થાપના (Recovery) :

આયોજનબદ્ધ સુધારો લાવવો જેમ કે, ‘પ્રાથમિકતા શું છે ?’ તેની જાણકારી રાખવી જોઈએ, પુનઃસ્થાપનામાં તકેદારી રાખવી, વધુને વધુ સારુ વાતાવરણ અને વર્તન સાથે પુનઃ સ્થાપના કરવી, વધુ જંતુમુક્ત જીવન ધોરણ તથા તેમની સામાજિક, શારીરિક, આર્થિક બાબતોને દ્યાનમાં રાખી તેમની સંભાન, સુરક્ષા અને પુનઃસ્થાપના કરવી, શારીરિક શોષણ તથા બાળવેપાર ના થાય તેની તકેદારી રાખવી વગેરે બાબતોનો સુધારો એટલે કે આપતિ વ્યવસ્થાપનની પૂર્વવત્ત પરિસ્થિતિની સ્થાપનામાં સુધારો થાય છે. આ એક પ્રવૃત્તિ છે કે જેમાં જન સમુદ્દરાયને આપતિ પછી અને આપતિ પહેલાંની પૂર્વવત્ત પરિસ્થિતિમાં લાવવા માટે કરવામાં આવતી તમામ પ્રકારની સહાયનો સમાવેશ થાય છે. આ પ્રક્રિયા ઘણાં લાંબા ગાળાની પ્રવૃત્તિ છે અને તે માટે કચારેક પાંચ, દશ વર્ષ અથવા તેથી પણ વધુ સમય વ્યતિત થઈ શકે છે. જેમાં નીચે મુજબની પ્રવૃત્તિઓનો સમાવેશ થાય છે.

- વીજળી, પાણી, સેંદેશાવ્યવહાર, રસ્તા, પરિવહન વ્યવસ્થા, ખાદ સામગ્રી વગેરે જેવી આવશ્યક સેવાઓની પુનઃ સ્થાપના કરવી.
- પુનઃ સ્થાપના અને પુનઃનિર્માણ જેમાં મકાનો અને બાંધકામોના ભરામતથી માંડીને આંતર માળખાકીય સગવડોની ભરામત જેવી વગેરે બાબતો.
- આપતિથી કોઈપણ પ્રકારે અસર પામેલા લોકોનો પુનઃ વસવાટ કરવવો, જેમાં શારીરિક અને માનસિક રીતે થઈ ગયેલા લોકોના પુનઃ વસન માટે સહાય કરવાનો પણ સમાવેશ થાય છે.

આપતિની અસરમાં ઘટાડો કરવો (Disaster Risk Reduction):

આપતિની અસર, જોખમ કે ખતરાનો ઘટાડો કરવામાં ઘણી બધી બાબતોને દ્યાનમાં રાખવામાં આવે છે અને અલગ કામગીરી કરવામાં આવે છે, જેમ કે, કાયદાકીય અને સંસ્થાકીય બાબતોને દ્યાનમાં રાખીને ખતરાવાળી બાબતોનો ઘટાડો કરવો, નુકસાન તથા મહત્વની જાનહાની માટેનું વર્ગીકરણ કરવું, અત્યાધુનિક ટેકનોલોજી વાપરીને વધુમાં વધુ જીવનને બચાવવાનો પ્રયત્ન કરવો, ત્વરિત પ્રત્યાધાત (Quick Response) આપવો, ત્વરિત બચાવ અને રાહતની કામગીરી કરવી વગેરે બાબતોનો સમાવેશ થાય છે.

આપતિની અસરમાં ઘટાડો કરવો એ એક અનિવાર્ય પ્રવૃત્તિ છે. આ પ્રવૃત્તિમાં આપતિની વિઘાતક અસરોને નિવારવા, નિયંત્રિત કરવા અને તેને ઘટાડવા માટે હાથ ધરવાની પ્રવૃત્તિઓનો સમાવેશ થાય છે. જે માટે નીચેનાં પગલાં પ્રયોજુ શકાય છે:

- કોઈ કાથદો કે નિયમોની જરૂરિયાત જેમાં જન સમુદ્દરાયના વસવાટ માટેનાં નિયંત્રણો અને બાંધકામોની ગુણવત્તા સાચવવા માટેના નિયંત્રણોનો સમાવેશ થઈ શકે છે.
- મકાનોની બાંધકામની ક્ષમતા અને સંક્રતામાં વધારો કરવો.
- બંધોના નિર્માણ વેળાએ જ પૂર નિયંત્રણાના પગલાં પ્રયોજવાનું ફરજીયાત બનાવવા અંગે.
- જન સમુદ્દર, સૈચિક સંસ્થાઓ અને તંત્ર વાહકોને તાલીમ આપવી જોઈએ.
- આપતિ પછીની અસરોની મોજાણી અને તે સમાવવા માટેના કાર્યક્રમોનું આયોજન કરવું.
- આપતિ વ્યવસ્થાપનમાં સંકળાયેલા તમામના અનુભવો અને તેમણે કરેલ કાર્યવાહીના અહેવાલ મેળવવા અને તેમાંથી ભવિષ્યની આપતિ વેળાએ લેવાના સુધારાત્મક પગલાં અંગે કાર્યવાહી કરવી જોઈએ.
- કાર્ય યોજનાનું પુનઃ અવલોકન અને તેમાં સુધારણા કરવી જોઈએ.

પ્રકારણ - ૭
ભારતમાં આપત્તિ વ્યવસ્થાપનનું સંસ્થાકીય માળખું
(Institutional Framework of Disaster Management in India)

રાષ્ટ્રીય આપત્તિ વ્યવસ્થાપન સત્તા (National Disaster Management Authority- NDMA):

ડિક્રાસ્ટર મેનેજમેન્ટ એક્ટ (આપત્તિ વ્યવસ્થાપનનો કાયદો), ૨૦૦૫ એ રાષ્ટ્રીય આપત્તિ વ્યવસ્થાપનની સત્તાની સ્થાપના કરવાની જોગવાઈ કરે છે. આ કાયદા અંતર્ગત વડાપ્રધાન એ અનડીએમચેના અધ્યક્ષ હોય તેવી જોગવાઈ કરવામાં આવી છે. અધ્યક્ષ સિવાય નવથી વધુ સભ્યો આ સત્તામાં ન હોવા જોઈએ તેવી જોગવાઈ આ કાયદા અંતર્ગત કરવામાં આવી છે. આ નવ સભ્યોમાંથી કોઈ એક ઉપાધ્યક્ષ (Vice-Chairperson) હોય છે.

રાષ્ટ્રીય આપત્તિ વ્યવસ્થાપન સત્તા આપત્તિ પ્રત્યે સમયસર અને અસરકારક પ્રતિસાદ સુનિશ્ચિત કરવા માટે આપત્તિ વ્યવસ્થાપન માટેની નીતિઓ, યોજનાઓ અને માર્ગદર્શિકા મૂકવા માટે જવાબદાર છે. રાષ્ટ્રીય સ્તરે ભારત સરકારનું ગૃહ મંત્રાલય, યુ.એન.ડી.પી. (United Nations Development Programme) દ્વારા સહાયિત આપત્તિ વ્યવસ્થાપનના અમલીકરણ માટે કામ કરતી સંસ્થા છે. રાષ્ટ્રીય આપત્તિ વ્યવસ્થાપન સત્તા એ આપત્તિઓ અટકાવવા અથવા તેના પ્રભાવોને ઘટાડવા માટે કાર્યરત હોય છે. રાષ્ટ્રીય આપત્તિ વ્યવસ્થાપન સત્તા વિકાસ યોજનાઓમાં શમન પગલાંના એકીકરણ માટે લેવાના પગલાં, કોઈપણ ભયજનક આપત્તિ પરિસ્થિતિ અથવા આપત્તિને અસરકારક રીતે પ્રતિક્રિયા આપવા સર્જતા અને ક્ષમતા નિર્માણ માટેનાં પગલાં વગેરે સંદર્ભે વિવિધ વિભાગોમાં ભૂમિકા ભજવે છે.

રાજ્ય આપત્તિ વ્યવસ્થાપન સત્તા (State Disaster Management Authority- SDMA):

૨૦૦૫નો આપત્તિ વ્યવસ્થાપનના કાયદા (Disaster Management Act-2005) અંતર્ગત ઉક્ખેખ કરવામાં આવ્યો છે કે, મુખ્યમંત્રીની અધ્યક્ષતા હેઠળ રાજ્ય આપત્તિ વ્યવસ્થાપન સત્તાની સ્થાપના કરવી જોઈએ, તેમાં એવું પણ જણાવવામાં આવ્યું છે કે, રાજ્યના મુખ્ય સચિવની અધ્યક્ષતા હેઠળ રાજ્ય કારોબારી સમિતિ દ્વારા રાજ્યના અધિકારીઓને મદદ કરવામાં આવે. આ સમિતિ રાજ્ય માટે આપત્તિ વ્યવસ્થાપનની યોજના તૈયાર કરશે જેમાં રાજ્યના જુદા જુદા ભાગોની નબળાઈનું (Vulnerability) મૂલ્યાંકન કરવામાં આવે તથા આપત્તિઓ વિશે અભ્યાસ કરવામાં આવે તેવી જોગવાઈ કરવામાં આવી છે. રાજ્ય આપત્તિ વ્યવસ્થાપન સત્તા દ્વારા આપત્તિઓના નિવારણ અને નિવારણ માટેના અપનાવવાનાં પગલાં, ક્ષમતા નિર્માણ વગેરે જેવા સંબંધિત કાર્યો કરવામાં આવે છે.

જિલ્લા આપત્તિ વ્યવસ્થાપન સત્તા (District Disaster Management Authority- DDMA):

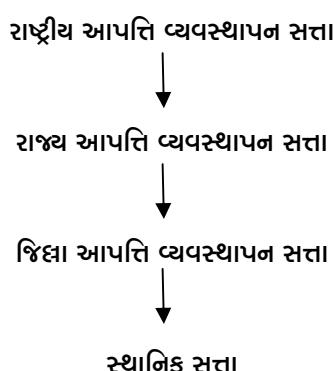
જિલ્લા આપત્તિ વ્યવસ્થાપન સત્તાને અંગેજ્ઞુમાં 'District Disaster Management Authority' તરીકે ઓળખવામાં આવે છે, જેની રચના જિલ્લા કક્ષાએ કરવામાં આવે છે. જેના અધ્યક્ષ કલેક્ટર/જિલ્લા મેજિસ્ટ્રેટ હોય છે. જેમાં સ્થાનિક સત્તાના ચૂંટાયેલા પ્રતિનિધિ અને સહ-પ્રતિનિધિ સાથે હોય છે.

જિલ્લા આપત્તિ વ્યવસ્થાપન સત્તા જિલ્લા કક્ષાએ આપત્તિ વ્યવસ્થાપન માટેની યોજના, સંકલન અને અમલીકરણ સંસ્થા તરીકે કાર્ય કરશે. રાષ્ટ્રીય આપત્તિ વ્યવસ્થાપન સત્તા અને રાજ્ય આપત્તિ વ્યવસ્થાપન સત્તાના સૂચનો પ્રમાણે આપત્તિ વ્યવસ્થાપન માટે જિલ્લા કક્ષાએ યોજનાઓ તૈયાર કરશે. જિલ્લા આપત્તિ

વ्यवस्थापन सता એ પણ સુનિશ્ચિત કરશે કે રાજ્ય આપતિ વ्यવસ્થાપન સતા અને રાષ્ટ્રીય આપતિ વ्यવસ્થાપન સતા દ્વારા નિર્ધારિત નિવારણા, સરકારના પગલાં માટેની ભાર્ડિશિકા, જિલ્લા સરકારના તમામ વિભાગો અને જિલ્લાના સ્થાનિક અધિકારીઓ અનુસરે છે કે નહીં.

સ્થાનિક સતા (Local Authority):

આપતિ વ्यવસ્થાપનના હેતુ માટે સ્થાનિક અધિકારીઓમાં પંચાયતી રાજની સંસ્થાઓ અને તે અજલ્સીઓનો સમાવેશ હુશે જે, નાગરિક માટે સેવાઓનું સંચાલન અને નિયંત્રણ કરે છે. આ સંસ્થાઓ દ્વારા અસરગ્રસ્ત વિસ્તારોમાં રાહત અને પુનઃ નિર્માણની પ્રવૃત્તિઓ કરવામાં આવે છે. સાથે સાથે આપતિના યોગ્ય વ्यવસ્થાપન માટે કર્મચારીઓ માટે ક્ષમતા નિર્માણના કાર્યક્રમોનું આયોજન કરે છે.

Source: <http://www.geographynotes.com/disaster-management-2/india-disaster-management-2/institutional-framework-of-disaster-management-in-india-geography/5000>

- **નેશનલ ઇન્સ્ટિટ્યુટ ઑફ ડિઝાસ્ટર મેનેજમેન્ટ (National Institute of Disaster Management) (NIDM):**

ક્ષમતા નિર્માણો એ આપતિ વ्यવસ્થાપનનું ખૂબ જ મહત્વનું પાસું છે. આ માટે આપતિ વ्यવસ્થાપનના કાર્યને સંપાદિત કરવા અને આ વિષય પર અભ્યાસ અને સંશોધન હાથ ધરવા માટે માનવ સંસાધન વિકસિત કરવાની જરૂર છે. આપતિ વ्यવસ્થાપનનો કાચદો આ આદેશ રાષ્ટ્રીય આપતિ વ्यવસ્થાપન સતાને આપે છે.

આ સંસ્થાની રૂચના ૧૦૦૮માં આપતિ વ्यવસ્થાપન માટે રાષ્ટ્રીય કેન્દ્ર (National Center) (નેશનલ સેન્ટર) તરીકે કરવામાં આવી હતી, પરંતુ આપતિ વ्यવસ્થાપનનો કાચદો લાગુ કર્યા પછી ૨૦૦૮માં તેને નેશનલ ઇન્સ્ટિટ્યુટ ઑફ ડિઝાસ્ટર મેનેજમેન્ટ (National Institute of Disaster Management-NIDM) તરીકે નિયુક્ત કરવામાં આવી હતી. આ સંસ્થાના વડા તરીકે કેન્દ્રના ગૃહ પ્રધાન અને વાઈસ-ચેરમેન કાર્ય કરે છે, એનડીએમએ (National Disaster Management Authority) પણ સંસ્થાના ઉપપ્રમુખ તરીકે કાર્ય કરે છે.

કાર્યાલયના નિયામક દ્વારા ઈનિક કામોની દેખરેખ રાખવામાં આવે છે. આ સંસ્થામાં પાંચ વિભાગ છે:

૧. જીઓ-હેઝાર્ડ વિભાગ (Geo-Hazard Division)
૨. હાઇડ્રો-મેટ હેઝાર્ડ વિભાગ (Hydro-Met Hazard Division)

3. નીતિ આચોજન અને કોસ કટીંગ સમસ્યા વિભાગ (Policy Planning & Cross Cutting Issues Division)

4. પ્રતિબાવ વિભાગ (Response Division)

5. વહીવટ અને નાણાં વિભાગ (Administrative & Finance Division)

રાષ્ટ્રીય આપત્તિ પ્રતિક્રિયા દળ (National Disaster Response Force -NDRF):

અર્ધલશ્કરી દળોમાંથી આઠ બટાલિયન ખેંચીને ૨૦૦૫માં રાષ્ટ્રીય આપત્તિ પ્રતિક્રિયા દળ (National Disaster Response Force)ની રચના કરવામાં આવી હતી. હાલમાં તેની સંખ્યા કુલ દસ બટાલિયન છે. એનડીએમએ (National Disaster Management Authority) અને દળના સામાન્ય અધ્યક્ષ અને દળનું નેતૃત્વ રાષ્ટ્રીય આપત્તિ પ્રતિક્રિયા દળ અને નાગરિક સંરક્ષણાના ડિરેક્ટર જનરલ કરે છે. આ બટાલિયન આપત્તિની પરિસ્થિતિ દરમિયાન સમયસર પ્રતિક્રિયા આપવા માટે જુદા જુદા સ્થળોએ ગોઠવવામાં આવે છે અને જરૂરિયાત સમયે રાજ્ય સરકારોને ઉપલબ્ધ હોય છે. આ દળ આપત્તિઓ દરમિયાન વિશેષ પ્રતિસાદ પૂરો પાડે છે. રાજ્ય આપત્તિ પ્રતિક્રિયા દળના કર્મચારીઓને તાલીમ આપે છે અને જાગૃતિ તથા સમૃદ્ધાયના ક્ષમતા વિકાસ અને નિર્માણ માટેના કાર્યક્રમોનું આચોજન કરે છે.

ઇન્ટ૆ગ્રેટેડ ડેટા રિસોર્સ નેટવર્ક (Integrated Data Resource Network-IDRN)

ઇન્ટ૆ગ્રેટેડ ડેટા રિસોર્સ નેટવર્ક ગૃહ મંત્રાલય દ્વારા સંચાલિત ઇલેક્ટ્રોનિક સ્પર્ઝપમાં ડેટાબેઝ છે. ડેટા આપત્તિ વ્યવસ્થાપનને સંબંધિત ઉપકરણો અને માનવ સંસાધનોની યાદીની સૂચિ બનાવે છે. કાર્ય સાથે સંબંધિત સંસ્થાઓ પ્રતિસાદ માટે ઉપકરણોની આપક કુશળ માનવ સંસાધનો અને જટિલ પુરવણાને સુધારે છે. કોઈપણ કટોકટીની પરિસ્થિતિનો સામનો કરવા માટે જરૂરી ઉપકરણોની ઉપલબ્ધતા અને માનવ સંસાધનોની માહિતી ઉપલબ્ધ કરાવવી. એ આનો મુખ્ય ઉદ્દેશ્ય છે. આ ડેટાબેઝ નીતિ ઉત્પાદકોને ચોક્કસ નબળાઈઓ માટે સર્જતાના સ્તરનું મૂલ્યાંકન કરવામાં પણ મદદ કરે છે.

Source: <http://www.geographynotes.com/disaster-management-2/india-disaster-management-2/institutional-framework-of-disaster-management-in-india-geography/5000>

રાષ્ટ્રીય આપત્તિ વ્યવસ્થાપન સત્તા (National Disaster Management Authority)

રાષ્ટ્રીય આપત્તિ વ્યવસ્થાપન સત્તા એજન્સીની ઝાંખી	
સ્થાપના	૨૦૦૫
પ્રકાર	એજન્સી (સંસ્થા)
અધિકાર ક્ષેત્ર	ભારત સરકાર
મુખ્ય મથક	ન્યૂ ઇંદ્રાણી
સંસ્થાના કારોબારી	વડાપ્રધાન
પિતૃ વિભાગ	ગૃહ મંત્રાલય

Source: [http://en.wikipedia.org/wiki/National_Disaster_Management_Authority_\(India\)](http://en.wikipedia.org/wiki/National_Disaster_Management_Authority_(India))

રાષ્ટ્રીય આપત્તિ વ્યવસ્થાપન સત્તા (National Disaster Management Authority) જેને સંક્ષિમાં એનડીએમએ તરીકી ઓળખવામાં આવે છે, તે ભારત સરકારની એક સર્વોચ્ચ સંસ્થા છે, જેમાં આપત્તિ વ્યવસ્થાપનની નીતિઓ ઘડાવવાનો આદેશ કરવામાં આવે છે. આપત્તિ વ્યવસ્થાપનનો મૂળભૂત

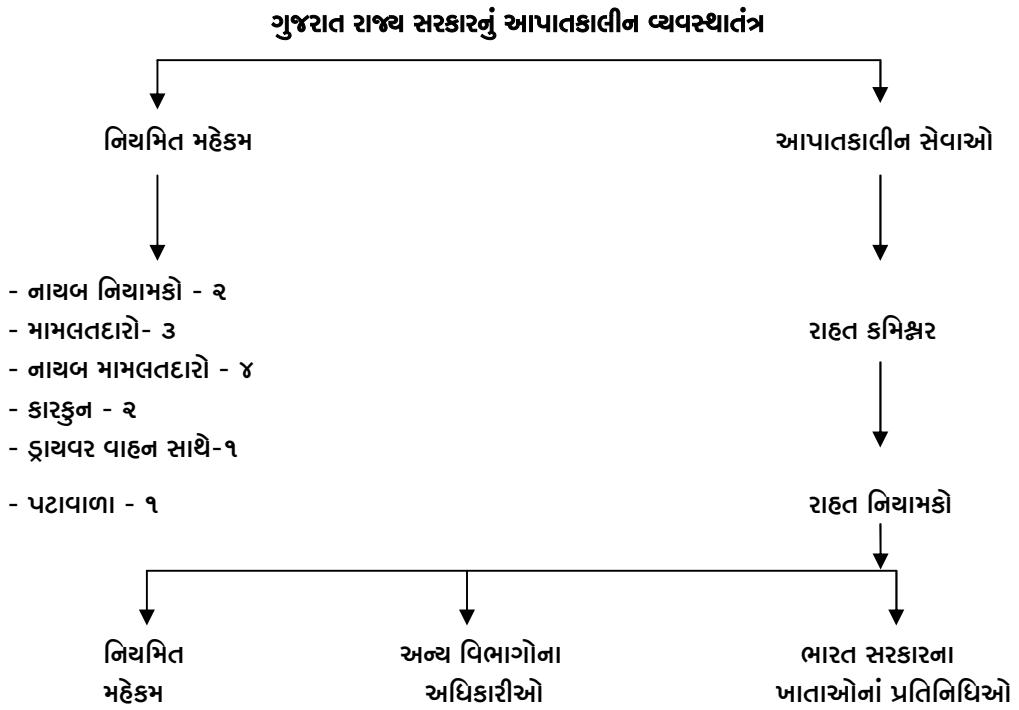
ધ્યેય, આપત્તિના કારણે થનાર જાનમાલના નુકસાનને અટકાવવાનો છે. માનવસર્જિત અને કુદરતી આપત્તિઓના કારણે જે-તે વિસ્તારનું સામાજિક અને આર્થિક જનજીવન પણ ખોરવાઈ જાય છે. જે તે વિસ્તારના પર્યાવરણને પણ પારાવાર નુકસાન થાય છે. તેમજ આવી આપત્તિઓના કારણે જે તે વિસ્તારની વિકાસ પ્રવૃત્તિઓમાં પણ વિક્ષેપ ઉભા થાય છે. અને લાંબાગાળે દેશની આર્થિક અને વિકાસની પ્રવૃત્તિઓ ઉપર પણ વિઘાતક અસરો પડે છે. એટલે આપત્તિઓના કારણે ઉભી થતી અસરોને ઓછી કરવાનો અને પૂર્વવત પરિસ્થિતિના નિર્માણનો ધ્યેય પણ આપત્તિ વ્યવસ્થાપનમાં સામેલ છે. આપત્તિ વ્યવસ્થાપનમાં આપત્તિઓને ઓળખવાનો, આપત્તિઓના સામના માટે આયોજન કરવાનો, તેની અસરોને ઓછી કરવા કે નિવારવા માટે સર્જતા કેળવવાનો, બચાવ અને રાહતની કામગીરીનો સમાવેશ થાય છે. રાષ્ટ્રીય આપત્તિ વ્યવસ્થાપન સત્તા (NDMA)ની સ્થાપના ભારત સરકાર દ્વારા ડિસેન્બર, ૨૦૦૫માં કરવામાં આવી હતી. રાષ્ટ્રીય આપત્તિ વ્યવસ્થાપન સત્તા એ રાજ્ય આપત્તિ વ્યવસ્થાપન સત્તા સાથે સંકલન કરવા માટે નીતિઓ બનાવવા માર્ગદર્શિકા અને શ્રેષ્ઠ પ્રણાલીઓ ઘડવા માટે જવાબદાર છે. આપત્તિ વ્યવસ્થાપન માટે એક સર્વગ્રાહી અને વિતરિત અભિગમની ખાતરી કરવા માટે પણ જવાબદાર હોય છે. આપત્તિ વ્યવસ્થાપનનો અભિગમ સંભવિત આપત્તિ સામે સર્જતા કેળવવાનો અને સંભવિત આપત્તિને નિવારવા અથવા તેની ધાતક અસરોને ઓછી કરવાનો તથા તે અંગેના કાર્યક્રમોને વિકાસ યોજનાઓના આયોજનમાં એક ભાગ તરીકે સમાવેશ કરવાનો છે. રાષ્ટ્રીય આપત્તિ વ્યવસ્થાપન સત્તાનું નેતૃત્વ ભારતના વડા પ્રધાન કરે છે. અને તેમાં નવ જેટલા સભ્યો હોઈ શકે છે. ૨૦૧૪થી તેમાં અન્ય ચાર સભ્યો પણ હોય છે. જે જરૂરી હોય તો વાઇસ-ચેરમેનની પણ જોગવાઈ કરવામાં આવે છે. રાષ્ટ્રીય આપત્તિ વ્યવસ્થાપન સત્તાનો દાખિકોણ સર્વગ્રાહી, સક્રિય ટેકનોલોજીથી ચાલતી, ટકાઉ વિકાસની વ્યૂહરચના દ્વારા સુરક્ષિત ભારતનું નિર્માણ કરવાનો છે. જે તમામ હિસ્સેદારોના સમાવેશ સાથે નિવારણ, સર્જતા અને રાહતની સંસ્કૃતિને પ્રોત્સાહન આપે છે. અનડીએમચે અન્ય સરકારી સંસ્થાઓ, અધિકારીઓ અને સભુદાયને આપત્તિની પરિસ્થિતિ ધારાદરવા માટે અને તેના પ્રતિસાદ માટે તાલીમ આપવાનું કાર્ય કરે છે. તે ક્ષમતા નિર્માણ (Capacity Building) માટે નેશનલ ડિક્રાસ્ટર ઇન્સ્ટિટ્યુટ સાથે મળીને કામ કરે છે.

કાર્યો અને જવાબદારીઓ (Functions & Responsibilities):

- આપત્તિ વ્યવસ્થાપન પર નીતિઓ બનાયે છે.
- રાષ્ટ્રીય યોજનાને મંજૂરી આપે છે.
- રાષ્ટ્રીય યોજના અનુસાર ભારત સરકારના મંત્રાલયો અથવા વિભાગો દ્વારા તૈયાર કરેલી યોજનાઓને મંજૂરી આપે છે.
- રાજ્ય સ્તરે આપત્તિ વ્યવસ્થાપન સંબંધિત યોજના બનાવવા માટે રાજ્યના અધિકારીઓને અનુસરવા માટે જરૂરી માર્ગદર્શિકા ઉપલબ્ધ કરાયે છે.
- શમનના હેતુ માટે ભંડોળની જોગવાઈની ભલામણા.
- કેન્દ્ર સરકાર દ્વારા નિર્ધારિત મોટી આફિલોથી અસરગ્રસ્ત અન્ય દેશોને ટેકો પૂરો પાડવો.
- આપત્તિ વ્યવસ્થાપનની નીતિના અમલ અને અમલના સંકલન માટેની યોજનાઓ બનાવવી.
- નેશનલ ઇન્સ્ટિટ્યુટ ઑફ ડિક્રાસ્ટર મેનેજમેન્ટની કામગીરી માટે વિસ્તૃત નીતિઓ અને માર્ગદર્શિકાઓ પૂરી પાડે છે.

Source: [http://en.wikipedia.org/wiki/National_Disaster_Management_Authority_\(India\)](http://en.wikipedia.org/wiki/National_Disaster_Management_Authority_(India))

આપત્તિ વ્યવસ્થાપન માટે જિલ્લા અને સ્થાનિક કક્ષાની સત્તાઓ (District & Local Authorities for Disaster Management):

નોંધ: આપાતકાલીન વ્યવસ્થા કેન્દ્ર નિયમિત ભહેકમ વડે નાયબ નિયામકના વડાપણા હેઠળ બારેમાસ કાર્યરત હોય છે.

Source: આપત્તિ વ્યવસ્થાપન- એક સમજ, ૨૦૦૪, GSDMA

આપત્તિ વ્યવસ્થાપન માટે જિલ્લા અને સ્થાનિક કક્ષાએ સત્તાઓ:

રાહત કમિક્શરશ્રીની ફરજો:

- કલેક્ટરશ્રીઓ દ્વારા થતી આપત્તિ વ્યવસ્થાપનની કાર્યવાહી ઉપર દેખરેખ
- સંસાધનોની જરૂરિયાત, તેને મેળવવા, ઉપયોગમાં ફાળવવા અને તેનું સંકલન કરવું
- રાહત કામગીરીની દેખરેખ અને નિયંત્રણ
- આપત્તિ વેળાનાં તાકીદના પગલાં ઉપર દેખરેખ અને નિયંત્રણ
- આપત્તિનાં જોખમો ઘટાડવા માટે પુનઃ નિર્માણ અને પુનર્વસન માટે ભાર્ગદર્શક નીતિઓ ઘડી કાઢવી

કલેક્ટરશ્રીઓની ફરજો:

- યોગ્ય ભાર્ગદર્શન મુજબ આપત્તિનો પ્રતિકાર, શમન અને પૂર્વતૈયારીની પ્રવૃત્તિઓનું સંચાલન કરવું.

- આગોતરી ચેતવણી, પૂર્વતૈથારીનું સ્તર વગેરે સહિત આપતિ વ્યવસ્થાપનના વિવિધ પાસાંઓને લગતાં સાધનો રાજ્ય આપતિ વ્યવસ્થાપન સત્તામંડળને પૂરા પાડવા.
- આપતિ વ્યવસ્થાપન સમસ્યાઓના સંચાલનનું જ્ઞાન જિલ્લાનાં સંબંધિત અધિકારીઓ ધરાવે છે કે નહિ તેની ખાતરી કરવી.
- જિલ્લાના વિશિષ્ટ સંજોગોને લક્ષ્યમાં લઈને જિલ્લા માટે ચોઝ્ય રાહત અમલીકરણ માટેની વ્યૂહરચના વિકસાવવી, સંસ્થાકીય ક્ષમતામાં રહેલ તૃઠીઓ નિવારવી અને જિલ્લાના સ્કોલોનો વિકાસ કરવો.
- જિલ્લામાં આપતિ પૂર્વેની વ્યવસ્થાપન પ્રવૃત્તિઓને સ્થાનિક સરકારી સંસ્થાઓ સાથે સંકલિત કરી સરળ બનાવવી અને તેનું શ્રેષ્ઠ સંચાલન કરવું.
- સ્થાનિક વહીવટી તંત્ર, બિન સરકારી સંસ્થાઓ અને ખાનગી ક્ષેત્રના સહયોગ દ્વારા તાત્કાલિક સપલતો ઊભી કરવી તથા સામૂહિક તાતીમ અને જાગૃતિ કાર્યક્રમો કરવા.
- આપતિ વ્યવસ્થાપન સંબંધિત બાબતો અંગે પૂરતું અંતરવિભાગીય સંકલન સ્થાપવું.
- કટોકટી માટેની યોજનાઓ અને માર્ગદર્શિકાઓની સમીક્ષા કરવી.
- જનસમુદ્દાયની જાગૃતિ અને શિક્ષણા.
- સરળતા અને ક્ષમતા વધારવાનાં પગલાં પ્રયોજવાં.
- રાહત કભિન્નરશી સાથે રાજ્ય કક્ષાએ સંકલન.

જિલ્લા સ્તરનાં અન્ય વિભાગોનાં અધિકારીઓની ફરજો:

- આપતિ વ્યવસ્થાપનની યોજના તૈયાર કરવી જેમાં, આપતિની શક્યતાઓ ચકાસવી.
- જનજીવન અને સંપત્તિના જોખમોની વિગતો તૈયાર કરવી.
- જિલ્લા કલેક્ટરની સૂચનાઓનો અમલ કરવો.
- આપતિ વેળાના તાકીદનાં પગલાં અને રાહતનાં પગલાં પ્રયોજવાં.
- નુકસાનીની વિગતવાર મોજાઈ હાથ ધરવી.
- પુનઃ નિર્માણ અને પુનર્વસનની પ્રવૃત્તિઓ હાથ ધરવી.

સ્થાનિક સંસ્થાઓની ફરજો:

સ્થાનિક સંસ્થાઓએ આપતિ વ્યવસ્થાપન સત્તામંડળ, રાહત કભિન્નરશી અને કલેક્ટરશીને આપતિ વ્યવસ્થાપનની પ્રવૃત્તિઓમાં સહાય પૂરી પાડવાની રહે છે જેમાં;

- સંદેશા વ્યવહારની લાઇનોની સ્થાપના માટે ચોઝ્ય વ્યવસ્થા કરવી
- તંત્ર તથા જનસમુદ્દાયની આપતિ સામેની ક્ષમતામાં વધારો કરવા માટે
- કર્મચારીઓને તાતીમ તથા તેનો અભ્યાસ (ડ્રીલ)
- આપતિ વ્યવસ્થાપનની યોજના તૈયાર કરવા
- મકાનો અને બાંધકામો આપતિ વ્યવસ્થાપનના ધોરણોનુસાર થાય તે માટે
- રાહત કભિન્નરશી અને કલેક્ટરશીનાં નિયંત્રણામાં આપતિ વેળાની તાકીદની કામગીરીમાં સહાય
- નુકસાનીની વિગતવાર મોજાઈમાં
- રાહત, પુનઃનિર્માણ અને પુનર્વસનની કામગીરીમાં

સ્થાનિક સત્તાધિકારીઓ જિલ્લા કલેક્ટર અથવા રાજ્ય આપતિ વ્યવસ્થાપન સત્તામંડળના સર્વગ્રાહી માર્ગદર્શન હેઠળ સંબંધિત સરકારી વિભાગો સાથે ધનિષ સંકલન દ્વારા કામગીરી કરવાની અને સહાય પૂર્વી પાડવાની છે. તેમણે એ બાબતની ચોકસાઈ કરવાની હોય છે કે, બધા જ કર્મચારીઓને પૂરતી ચોંચ તાલીમ આપવામાં આવી છે કે નહીં ? તેઓ તેમના નિયંત્રણ હેઠળના વિસ્તારમાં, સરકારી વિભાગો અથવા રાજ્ય આપતિ વ્યવસ્થાપન સત્તામંડળ દ્વારા નિયત કરાયા મુજબ તેની ખરાઈ કરાવવા માટે જવાબદાર હોય છે.

વિવિધ સ્તરે આપતિ વ્યવસ્થાપન:

અમલીકરણ પ્રક્રિયા:

રાષ્ટ્રીય, જિલ્લા, તાલુકા અને ગ્રામ્ય સ્તરે વિવિધ પ્રક્રિયાઓ દ્વારા આફતો સામેના પ્રતિભાવ, પૂર્વ તૈયારી અને લાંબા ગાળાના નિવારક પગલાંઓનું મજબૂતીકરણ કરવું જેમાં સૌથી મુખ્ય એ છે કે જોખમો ઘટાડવા અને પ્રતિભાવ માટેના પ્લાન (આયોજનો) આ તમામ સ્તરોએ કરવા અને આ તમામ સ્તરોએ આપતિ વ્યવસ્થાપનની ટુકડીઓ અને સમિતિઓ ઊભી કરવી અને તેમની સંસ્થાકીય ક્ષમતા વધારવા તાલીમો અથવા ભૌતિક સંસાધનો આપવા, આપતિ સામેની પૂર્વતૈયારી અને વ્યવસ્થાપન માટે રાષ્ટ્ર અને રાજ્યભરમાં સંશોધનોનું નેટવર્ક ઊભું કરવું. લોકોની જાગૃતિ માટે સાહિત્ય વિકસાવવું, તમામ સ્તરોના તાલીમ આપનારાઓ તથા ઉપયોગ કરનારા વ્યક્તિઓ માટે નિયમ સંગ્રહો વિકસાવવા, વાવાડોડા અને ભૂકુંપગ્રસ્ત જિલ્લાઓમાં તેમની સામે ટકી શકે તેવા ઉપયારોના તાલીમ અને નિર્દર્શન કાર્યક્રમો કરવા. સ્થાનિક સ્વરાજ્યની સંસ્થાઓના વિકાસ-પ્લાનમાં આપતિ વ્યવસ્થાપન પ્લાન સાંકળી લેવા.

આપતિ વ્યવસ્થાપનનું આયોજન (Plan) :

આપતિ વ્યવસ્થાપનની વિવિધ કામગીરીઓમાં આફતના સમય પહેલાંની સારી પૂર્વતૈયારી અને આફત પછીના સારા પ્રતિભાવ માટે ઈજારાદારોની ક્ષમતા વધારવાની તક ધરાવતાં આપતિ વ્યવસ્થાપન પ્લાન બનાવવાનો સમાવેશ થાય છે. ગ્રામ્ય-સમુદાયથી માંડિને રાજ્ય સ્તર સુધીની નીચેના વહીવટી સ્તરો માટે કંટીજન્સી પ્લાન બનાવવામાં આવે છે.

1. ગ્રામ્ય આપતિ વ્યવસ્થાપન યોજના (Village Disaster Management Plan)
2. શહેર આપતિ વ્યવસ્થાપન યોજના (City Disaster Management Plan)
3. તાલુકા આપતિ વ્યવસ્થાપન યોજના (Taluka Disaster Management Plan)
4. જિલ્લા આપતિ વ્યવસ્થાપન યોજના (District Disaster Management Plan)

Source: Gujarat State Disaster Management Act, 2003
Gujarat State Disaster Management Policy

આપતિ વ્યવસ્થાપનમાં બિન-સરકારી સંસ્થાઓની ભૂમિકા (Role of NGOs in Disaster Management) :

બિન-સરકારી સંસ્થાઓ અથવા સ્વૈચ્છિક સંસ્થાઓ રાજ્ય આપતિ વ્યવસ્થાપન સત્તામંડળ અથવા જિલ્લા કલેક્ટરના સર્વગ્રાહી નિર્દેશન અને નિરીક્ષણ હેઠળ આપતિના પ્રતિકાર અને તેના શમન માટેની પ્રવૃત્તિઓમાં સક્રિય રીતે સહયોગ આપે છે. તેમણે જ્યારે જ્યારે આયોજિત કરવામાં આવે ત્યારે બધી જ તાલીમ પ્રવૃત્તિઓમાં સક્રિય રીતે ભાગ લે છે. અને આપતિ વ્યવસ્થાપનમાં તેમની કામગીરીની ભૂમિકા સાથે સુપરિચિત રહે છે. બિનસરકારી સંસ્થાઓ મોટેભાગે પ્રતિભાવ અને પુનઃપ્રાપ્તિની કામગીરી સાથે સંબંધિત હોય છે. વળી, તેમની આપતિ-વ્યવસ્થાપનમાં ભૂમિકા ખૂબ જ મહત્વની હોય છે, કારણ કે બિનસરકારી

સંસ્થાઓ અસરગ્રસ્ત જૂથને ટૂંકા ગાળામાં જરૂરી રાહત આપવામાં ખાસ મદદ કરે છે. બિનસરકારી સંસ્થાઓની ભૂમિકા નિર્ણયિક હોય છે. જ્યારે દુર્ઘટના અર્થતંત્ર પર પડે છે, ત્યારે તે ખરેખર દુભીવ્યપૂર્ણ સાબિત થાય છે. સંજોગોને નિયંત્રિત કરવા મુશ્કેલ થઈ જાય છે. આપત્તિ દરમિયાન બિનસરકારી સંસ્થાઓ આપત્તિ રાહતમાં અને સર્જતામાં કાર્યક્ષમ રીતે મદદ કરે છે. ભૂકંપ, સુનામી, ભૂસ્ખલન, ચકવાત વગેરે કોઈપણ આપત્તિ હોઈ શકે છે. સ્થાનિક, રાષ્ટ્રીય તેમજ આંતરરાષ્ટ્રીય કક્ષાએ આપત્તિ સર્જતા માટે ઘણી બિનસરકારી સંસ્થાઓ કાર્યરત છે. બિનસરકારી સંસ્થાઓ આપત્તિ દરમિયાન બચાવ અને શોધની કામગીરીમાં મદદ કરે છે. વહીવટીતંત્ર અને જનસમૃદ્ધાયની આપત્તિ સામેની ક્ષમતામાં વધારો કરવાના કાર્યક્ષમોમાં ભાગીદાર થાય છે. બિનસરકારી સંસ્થાઓ આપત્તિ સામે કામગીરી કરનારાઓને તાલીમ અને યોજનાનાં અભ્યાસમાં સહકાર આપે છે. બિનસરકારી સંસ્થાઓ દ્વારા મકાનો અને બાંધકામો આપત્તિ સામે ટકી શકે તેવી ગુણવત્તાવાળા જ બને તેની ખાતરી કરવા માટે સંશોધનો તથા અભ્યાસ હાથ ધરે છે. આપત્તિથી થતા નુકસાનની વિગતવાર મોજાળીમાં સહકાર આપે છે. બિનસરકારી સંસ્થાઓ પુનઃનિર્માણ અને પુનર્વસન કાર્યક્ષમોમાં સહભાગીદાર બને છે.

Source: <https://www.quora.com/what-is-the-main-role-of-NGOs-in-disaster-management>
<https://askopinion.com/role-of-ngo-in-disaster-management>

આપત્તિ વ્યવસ્થાપનમાં પોલીસ, શૈક્ષણિક સંસ્થાઓ અને ખાનગી સંસ્થાઓ (Police, Educational Institutes & Private Organizations in Disaster Management):

પોલીસ (Police):

પોલીસની ફરજો આપત્તિ વ્યવસ્થાપન માટે;

- બચાવ અને શોધની કામગીરીમાં મદદ કરવી.
- સંદેશા વ્યવહાર લાઈનોની સેવા સ્થાપવામાં મદદ કરવી.
- ક્ષમતા-નિર્માણ અને જાગૃતિ-નિર્માણના કાર્યક્ષમોના આયોજન માટે મદદ કરવી.
- કર્મચારીઓને તાલીમ તથા તેનો અભ્યાસ.
- આપત્તિ વ્યવસ્થાપનની યોજના તૈયાર કરવી અને અધ્યતન તથા સંશોધિત રાખવી.
- મકાનો, બાંધકામો આપત્તિ વ્યવસ્થાપનનાં ધોરણોનુસાર થાય તે માટે રાહત, પુનઃનિર્માણ અને પુનર્વસનની કામગીરી.

શૈક્ષણિક સંસ્થાઓ અને ખાનગી સંસ્થાઓ (Educational Institutes & Private Organizations) :

આપત્તિ વેળાએ જન સાધારે શું કરવું અને શું ન કરવું તેનું શિક્ષણ આપતા કાર્યક્ષમોનું વ્યાપક સંચાલન કરવું કે જેથી નુકસાનીનું પ્રમાણા ઘટાડી શકાય. ચેતવણી અંગેની જે પદ્ધતિઓ અમલમાં મૂકી હોય કે મુકવા ધારી હોય તેની જન સાધારણાને વ્યાપક જાણકારી આપવાની પદ્ધતિઓ વ્યાપક રીતે અમલમાં મૂકવી. શૈક્ષણિક સંસ્થાઓની ભૂમિકા આપત્તિ ચકના તમામ તબક્કાઓ સુધી વિસ્તારિત છે. જે સમાજના વિકાસમાં વ્યાપક ફાળો આપે છે. જોકે, શૈક્ષણિક સંસ્થાઓ મોટાભાગે બંડોળ એકત્રીકરણ અને કટોકટી સ્વૈચ્છિક સહાયમાં મર્યાદિત હોય છે. શૈક્ષણિક સંસ્થાઓ ખાસ કરીને આપત્તિઓ પર સંશોધન અને અભ્યાસ હાથ ધરે છે, નીતિ દરખાસ્તો, સ્થાનિક સમૃદ્ધાયના સભ્ય તરીકી પુનઃનિર્માણના તબક્કામાં સામેલ થવા, જાહેર ભૂમિકા નિભાવવા, અન્ય તબક્કામાં આપત્તિના યોગ્ય સંચાલન માટે સહાયતા પ્રદાન કરી શકે છે. આપત્તિ વ્યવસ્થાપન એક વ્યૂહાત્મક યોજના છે જેના દ્વારા સમાજને સુરક્ષિત રાખવા માટે પગલાં લેવામાં

આવે છે. કુદરતી અને માનવસર્જિત આફ્ટો દ્વારા સમાજને ઘણું નુકસાન થાય છે. શિક્ષણ દ્વારા આપતિના જોખમને ઘટાડી શકાય છે. અને આપતિના યોગ્ય સંચાલન માટે પ્રોત્સાહિત કરાય છે. શિક્ષણ લોકોને સક્ષમ બનાવે છે. જુદી જુદી વય જૂથોના વિદ્યાર્થીઓ તેમની શાળાઓમાં સલામતીના પગલા લેવામાં સર્કિયપણે ભાગ લે છે, અને વિનાશક ઘટનાઓ દરમિયાન અથવા પછીના જોખમોને ઘટાડવા તરફ તેમના શિક્ષકો અને તેમના સમૃદ્ધાયોમાં અન્ય પુષ્ટ વચ્ચના લોકોની પણ મદદ કરે છે.

આપતિ વ્યવસ્થાપનમાં શાળાઓ દ્વારા ભજવવામાં આવતી થોડીક ભૂમિકા નીચે મુજબ છે:

- શાળાઓ દ્વારા અંતરિક અને બાહ્ય વિવિધ પ્રકારની આફ્ટો સમયે લેવા માટેના સલામતીનાં પગલાંનું આચ્યોજન કરવામાં આવે છે.
- કટોકટી વ્યવસ્થાપન માટે શાળાઓ વિવિધ સ્થાનિક એજન્સીઓ જેમ કે, ફાયર વિભાગ, શેરીફ, પોલીસ, એમ્બ્યુલન્સ વગેરેનાં સંપર્કમાં રહે છે.
- શાળાઓ દ્વારા તેમના સ્ટાફ અને કર્મચારીઓ બંનેને તાતીમ આપવામાં આવે છે.
- શાળાઓ દ્વારા આપતિ વ્યવસ્થાપનની યોજનાઓનું મૂલ્યાંકન કરવામાં આવે છે અને સુધારવામાં આવે છે.
- વિદ્યાર્થીઓમાં આપતિ અંગે જાગૃતિ કેળવવામાં આવે છે.

Source: <https://www.selfgrowth.com/articles/the-role-of-schools-in-disaster-management>

ભારતની આપતિ વ્યવસ્થાપનની નીતિ (Disaster Management Policy of India) :

આપતિ વ્યવસ્થાપન પર રાષ્ટ્રીય નીતિને નવેમ્બર, ૨૦૦૮ના સરકારે મંજૂરી આપી હતી. આ રાષ્ટ્રીય નીતિ દેશમાં આપતિઓના સર્વગ્રાહી સંચાલનના દેરેક પાસાં પર નીતિઓ બનાવે અને મૂકે છે. આપતિ વ્યવસ્થાપન અંગેની ભારતની રાષ્ટ્રીય નીતિને રૂમી ઓક્ટોબર, ૨૦૦૮ના રોજ ભારતના કેન્દ્રીય સંસદ દ્વારા પ્રાકૃતિક અથવા માનવસર્જિત આફ્ટોને કારણે થતાં આજીવિકા, જાન અને સંપત્તિને થતાં નુકસાનને ઘટાડવાના હેતુથી મંજૂરી આપવામાં આવી હતી. ભારતમાં આ રાષ્ટ્રીય નીતિની સાથે, વિવિધ સ્તરે વ્યૂહાત્મક ભાગીદારી બતાવવા પર ભાર મૂક્તા આપતિ વ્યવસ્થાપન તરફ સર્વગ્રાહી અને સંકલિત અભિગમ વિકસિત કરવામાં આવશે. નીતિઓ મુજબ ઉદ્દેશ્ય, જ્ઞાન, નવીનતા અને શિક્ષણ દ્વારા તમામ સ્તરે નિવારણા, સર્જતા અને સ્થિતિસ્થાપકતાની સંસ્કૃતિને પ્રોત્સાહન આપવાનો છે. તે પર્યાવરણીય સ્થિરતા પર આધારિત શમનના પગલાંઓને પ્રોત્સાહન આપે છે. આ નીતિ દ્વારા આપતિ નિવારણ, તૈયારી, પ્રતિક્રિયા માટે રાષ્ટ્રીય, રાજ્ય અને જિલ્લા કક્ષાએ સંસ્થાકીય અને નાણાંકીય વ્યવસ્થાઓ પૂરી પાડવામાં આવે છે. મધ્યપ્રદેશ, ગુજરાત, કેરળ વગેરે રાજ્યોએ રાજ્ય આપતિ વ્યવસ્થાપનની નીતિઓ બનાવી છે. તમિલનાડુ, છતીસગઢ, ઉત્તરાંધ્ર, મેધાલય, બિહાર, રાજ્યસ્થાન, દિલ્હી, ઓરિસસા અને પશ્ચિમ બંગાળમાં ડ્રાઇઝ નીતિઓ તૈયાર થઈ છે.

દાખિ (Vision):

નિવારણ, સર્જતા અને પ્રતિસાદની સંસ્કૃતિ દ્વારા સાકલ્યવાદી સર્કિય અને તકનીકી આધારિત વ્યૂહરચના વિકસિત કરીને સલામત અને સ્થિતિસ્થાપક ભારતનું નિર્માણ કરવું.

એક લાક્ષણિક આપતિ વ્યવસ્થાપનના સ્વરૂપ અને સાતત્વમાં છ તત્વો હોય છે. આપતિ પૂર્વેના તબક્કામાં નિવારણ, શમન અને સર્જતા સામેલ છે, જ્યારે આપતિ પછીનાં તબક્કામાં પ્રતિસાદ, પુનર્વસન, પુનર્નિર્માણ અને પુનર્પ્રાપ્તિ સામેલ છે. કાનૂની અને સંસ્થાકીય માળખું આ બધા તત્વોને એક સાથે જોડે છે.

અભિગમ :

- વિવિધ સ્તરે વ્યૂહાત્મક ભાગીદાર બનાવવા પર ભાર મૂક્તાં આપતિ વ્યવસ્થાપન તરફ સર્વગ્રાહી અને સંકલિત અભિગમનો વિકાસ કરવામાં આવશે.
- નીતિ, યોજનાઓ અને અમલનાં છેદા માઈલ એકીકરણ સહિત સમુદાય આધારિત આપતિ વ્યવસ્થાપન
- બધા ક્ષેત્રમાં ક્ષમતા વિકાસ
- ભૂતકાળની પહેલ અને શ્રેષ્ઠ પ્રયાસોનું એકત્રીકરણ
- રાષ્ટ્રીય અને આંતરરાષ્ટ્રીય સ્તરે સંસ્થાઓ સાથે સહયોગ

ઉદ્દેશ્યો:

આપતિ વ્યવસ્થાપન પરની રાષ્ટ્રીય નીતિના ઉદ્દેશ્યો આ પ્રમાણે છે :

- જ્ઞાન, નવીનતા અને શિક્ષણ દ્વારા તમામ સ્તરે નિવારણા, સર્જતા અને સ્થિતિસ્થાપકતાની સંસ્કૃતિને પ્રોત્સાહન આપવું.
- ટેકનોલોજી, પરંપરાગત જ્ઞાન અને પર્યાવરણીય સ્થિરતા પર આધારિત શામનના પગલાંને પ્રોત્સાહન આપવું.
- વિકાસલક્ષી આચ્યોજન પ્રક્રિયામાં આપતિ વ્યવસ્થાપનને મુખ્ય પ્રવાહિત કરવું.
- આપતિના જોખમોની ઓળખ, આકારણી અને દેખરેખ માટે કાર્યક્ષમ પદ્ધતિની ખાતરી કરવી.
- જાગૃતિ લાવતા અને ક્ષમતાના વિકાસમાં ફાળો આપતા માધ્યમો સાથે ઉત્પાદક ભાગીદારીને પ્રોત્સાહન આપવું.
- સમાજના નબળા વર્ગની જરૂરિયાતો તરફ ધ્યાન આપતા અભિગમ સાથે કાર્યક્ષમ પ્રતિભાવ અને રાહતની ખાતરી.
- પુનઃનિર્માણના કાર્ય પર ધ્યાન આપવું.

Source: <http://wikipedia.in/social-welfare/disaster-management-1/policies-and-acts>
<http://www.yourarticlerepository.com/essay/disaster-management-in-india-classification-policies-and-other-details/25006>

પ્રકારણ - ૮

આપાતકાલીન વ્યવસ્થાપન પદ્ધતિ (કટોકટી વ્યવસ્થાપન પદ્ધતિ) (Emergency Management System)

કટોકટી વ્યવસ્થાપન એ કટોકટીના તમામ ભાનવતાવાઈ પાસાંઓ (સર્જતા, પ્રતિભાવ, શમન અને પુનઃપ્રાપ્તિ) સાથે વ્યવહાર કરવા માટે સંસાધનો અને જવાબદારીઓનું સંગ્રહન અને સંચાલન કરે છે. કટોકટી વ્યવસ્થાપનનો મુખ્ય હેતુ આપતિઓ સહિતના તમામ જોખમોની હાનિકારક અસરોને ઘટાડવાનો છે. આપતિ દ્વારા થતા પરિવર્તન અને વિક્ષેપને રોકવા માટે આપાતકાલીન વ્યવસ્થાપન નિર્ણયક છે. આપતિના કારણે રોજબરોજની સામાન્ય પ્રક્રિયાઓ વિક્ષેપિત થાય છે. આપતિની હાનિકારક અસરો અને વિક્ષેપને રોકવા તથા ઓછું કરવા માટે આપાતકાલીન વ્યવસ્થાપન જરૂરી છે. આપાતકાલીન આયોજન એ આપતિજનક પરિચિતિઓને રોકવાનું તથા આપતિથી થતી હાનિને રોકવાનું લક્ષ્ય રાખે છે. કોઈપણ આપતિ કે કટોકટીના પરિણામો કે પ્રભાવોને ઘટાડવા માટે એક સારું આયોજન અને પદ્ધતિ હોવી અતિઆવશ્યક છે. જેમ જેમ ટેકનોલોજીનો વિકાસ વધતો જાય છે, તેમ તેમ વધુ માહિતી અને ડેટા ઉપલબ્ધ થઈ રહ્યો છે. સામાન્ય રીતે કટોકટીના અભ્યાસ દ્વારા એક યોજનાનો કે આયોજનનો વિકાસ કરવામાં આવે છે. કટોકટીનું વ્યવસ્થાપન કરવા માટે ઘણી પ્રક્રિયાઓનો સમાવેશ કરવામાં આવે છે, જે એક ચક સમાન છે અને જેમાં ઘણી શાખાઓનો પણ સમાવેશ થાય છે, જે નીચે મુજબ છે:

- જોખમોની ઓળખ
- જોખમોનું મૂલ્યાંકન
- નોંધપાત્ર જોખમોનો જવાબ
- સારવાર
- સંકટ, જોખમ અને નબળાઈની ચકાસણી
- સ્થળાંતરણ
- પ્રતિસાદ
- નિયંત્રણો
- આપતિ વ્યવસ્થાપનનું આયોજન
- માહિતીનું વ્યવસ્થાપન
- સમયસરની કાર્યવાહી
- આપતિ સામેની શક્યતાઓ
- આપતિની અસર અને નુકસાનની તીવ્રતા જાણવી
- વહીવટ
- સર્જતા અથવા પૂર્વટેચારી
- આપતિ સમયે બચાવ રાહતનાં પગલાં

સંદેશા-વ્યવહારની પદ્ધતિમાં કોઈ વિક્ષેપ કે અંતરાય ન ઉભો થાય તે જોવું. શોધ અને બચાવની કાર્ય પદ્ધતિઓ એવી રીતે ઘડી કાઢવી કે જેથી ભાનવજીવન અને સંપત્તિને ઓછામાં ઓછું નુકસાન થાય. આવી

કાર્યપદ્ધતિઓનો તાકીદની યોજનામાં સમાવેશ કરવો જોઈએ અને બચાવ શોધની કામગીરી સાથે સંકળાયેલા તમામને તે જાણકારી અને તાલીમ આપવી જોઈએ. બચાવ અને શોધની કામગીરી માટે જરૂરી એવા બધા સંસાધનો, મશીનરીઓ, વાહનો, માનવ ટુકડીઓ અને જરૂરી રેકર્ડ વગેરે આપતી સમયે સારી અને ઉપયોગમાં લઈ શકાય તેવી હાલતમાં જ્યાં જરૂરી સંખ્યા અને માત્રામાં સમયસર અને ઝડપથી પૂરા પાડવામાં આવે તે જરૂરી છે.

Source: <http://en.m.wikipedia.org/wiki/Emergency-Management>

ભૌગોલિક માહિતી પદ્ધતિઓ (Geographic Information Systems):

આપતીઓ પ્રકૃતિમાં અવકાશી હોય છે. કારણ કે તે કોઈ સ્થાન પર પ્રહાર કરે છે, અને કોઈ ચોક્કસ ક્ષેત્રને પ્રભાવિત કરે છે તેથી સ્થાન એ ગુમ માહિતી મેળવવામાં આપતીના સંચાલન માટે યોગ્ય ભૂમિકા ભજ્યે છે. રિમોટ સેન્સિંગ સાથે જોડાયેલ ભૌગોલિક માહિતી પદ્ધતિ (Geographic Information System-GIS) એક મૂળભૂત માળખું પ્રદાન કરે છે. જે તત્પરતા, પ્રતિસાદ અને પુનઃપ્રાપ્તિ શરૂ થતાં આપતી વ્યવસ્થાપનનાં તમામ તબક્કામાં મદદ કરે છે. અધતન વાયરલેસ તકનીકો અને વેબ આધારિત ભૌગોલિક માહિતી પદ્ધતિઓ (GIS) એપ્લિકેશન દ્વારા સરકાર અને અન્ય સંસ્થાઓ દ્વારા આપતી વ્યવસ્થાપનમાં કાંતિ લાવવામાં આવી રહી છે. અને પ્રતિક્રિયાના પ્રયત્નોનું સંકલન વધારવાની સાથે સાથે આપતીના જોખમને ઘટાડવાની યોજનાઓ પણ બનાવવામાં આવે છે.

જોખમોની તીવ્રતા અને માળખાકીય સુવિધાઓ, આપતીની વસ્તી પર પ્રભાવ, સ્થળાંતર અને પુનર્વસનના કાર્યો માટેના આપતીનો પ્રતિસાદ આપવા માટે અસરગ્રસ્ત વિસ્તારનો ભૂગોળ અને લાક્ષણિકતાઓને સમજવી જરૂરી હોય છે. ભૌગોલિક માહિતી પદ્ધતિ અને રિમોટ સેન્સિંગનો ઉપયોગ, આ બધા કાર્યોને અસરકારક રીતે આયોજિત કરવામાં મદદ કરે છે.

ભૌગોલિક માહિતી પદ્ધતિનો મુખ્ય ઉદ્દેશ્ય ભૌગોલિક માહિતી અને ડેટાબેઝ તૈયાર કરવાનો છે. આપતીના વ્યવસ્થાપનના આયોજન માટે જુઆઈએસ ડેટાબેઝનો ઉપયોગ કરીને વિવિધ રાજ્ય, શહેર, ગ્રામ્ય કક્ષાના આપતી વ્યવસ્થાપનના સંચાલકો

- આપતી વ્યવસ્થાપનની તૈયારી અને આયોજન
- વિનાશક ઘટનાની આગાહી અને પ્રારંભિક ચેતવણી
- રાહત વ્યવસ્થાપન અને બચાવ કામગીરી માટે ઉપયોગમાં લે છે.

આપતીજનક ઘટના બને ત્યારે નિર્ણય લેવાની પ્રક્રિયામાં વિવિધ વિષયો સાથેનો જુ.આઈ.એસ. ડેટાબેઝ આપતી વ્યવસ્થાપનના સંચાલકોને મદદરૂપ થાય છે.

જુઆઈએસ ડેટાબેઝમાં નીચેની પ્રમાણોની માહિતીનો સમાવેશ થાય છે, જે આપતી વ્યવસ્થાપનમાં ફાયદાકારક હોય છે:

- વિવિધ ઉપગ્રહો દ્વારા લેવામાં આવેલા ફોટો કે છબીઓનો ઉપયોગ (રીમોટ સેન્સિંગ ડેટા)
- ભૂતપૂર્વ માહિતી
- સ્પોટ, આઇકોનોસ વગેરે જુઆઈએસ ડેટા બનાવવા માટે
- સેટેલાઈટના ફોટાનો ઉપયોગ કરીને વિવિધ આધાર નકશાની તૈયારી
- ભૂપ્રટેશ નકશો, હાઈડ્રો જુઓર્મોફોલોજિક નકશો, કાગળનો નકશો વગેરે નકશા જેનો ઉપયોગ આપતી વ્યવસ્થાપનના આયોજન માટે કરવામાં આવે છે.

- નબળાઈ (Vulnerability)ની સ્થિતિ ઓળખવા માટે ઉપયોગમાં લેવાતાં મેકો અને માઇકો લેવલના નકશા.
- પુનઃવસવાટ અને સ્થળાંતર માટે સલામત સ્થળો અને ઝોનની ઓળખ.
- વૈકલ્પિક માર્ગો, આશ્રયસ્થાનો અને સલામત સ્થાનો શોધવા માટે વપરાયેલા માર્ગો અને સ્થળોના નકશા
- સ્થળાંતર અને કામગીરીની ચોજના
- પુનઃવસન અને આપત્તિ પછીના પુનઃનિર્માણનું સંચાલન
- ધરો અને આશ્રયસ્થાનોના નિર્માણ માટે વૈકલ્પિક રૂપે ઓળખવા ચોંચ ઉચિત સ્થળો
- ઇજાગ્રસ્ત લોકો માટે હોસ્પિટ્લો અને તબીબી સુવિધાઓની ઓળખ

અગાઉ જ્યારે ભૌગોલિક માહિતી પદ્ધતિ અસ્થિત્વમાં ન હતી, ત્યારે આપત્તિ દરમિયાન પ્રતિક્રિયાના નિર્ણયો મોટાભાગે કોઈ જીવંત માહિતીને બદલે પૂર્વ અનુભવ અને તજુબીના આધારે લેવામાં આવતા હતા. પરંતુ આજે ટોપોગ્રાફી, ભૌગોલિક સુવિધાઓ, વસ્તી, માળખાકીય સુવિધા, વસ્તી વિષયક વિષય વગેરે જેવા ઘણા પરિણામો ઉપર જીવંત માહિતી પ્રતિસાદ અને પુનઃપ્રાપ્તિની પ્રવૃત્તિઓ માટે નિર્ણાયક બની શકે છે. ભૌગોલિક માહિતી પદ્ધતિ પાસે વિવિધ સ્ત્રોતોના ડેટાને એક સામાન્ય પ્લેટફોર્મમાં એકીકૃત કરવાની અને આપત્તિ વ્યવસ્થાપન માટે વિવિધ હિતધારકોને સરળતાથી સુલભ બનાવવાની શક્તિ ધરાવે છે.

Source: <https://www.rmsi.com/blog/2018/07/role-of-gis-in-disaster-management/>
<https://www.esds.co.in/blog/use-of-gis-and-rs-technology-in-disaster-management>

મીડિયાની ભૂમિકા (Role of Media):

કુદરતી અને માનવસર્જિત આફિલોથી થતા નુકસાન વિશે લોકોને જાગૃત કરવા માટે, સમાજના વિકાસ માટે વિશાળ કાર્યક્રમોનું આયોજન કરવા માટે, જાહેર પ્રવચનોનું આયોજન કરવા માટે અને દાન એકત્રિત કરવા માટે મીડિયા આપત્તિ વ્યવસ્થાપનમાં મહત્વની ભૂમિકા ભજવે છે. મીડિયા દ્વારા માનવીના સંઘર્ષ વિશે અને માનવ વેદનાની રજૂઆત કરવામાં આવે છે. જે સમાજના તમામ લોકો સુધી પહોંચે છે. મીડિયા કુદરતી અને માનવસર્જિત આપત્તિઓ દ્વારા ઉદ્ભવતા માનવ સંકટ પ્રત્યે જાહેર પ્રતિભાવને આપકાર આપે છે. મીડિયા દ્વારા નવી તકનીકોનો ઉપયોગ કરીને આપત્તિઓના પરિણામો અને કારણોને વધુ સારી રીતે વર્ણન કરવામાં આવે છે. રાજ્યના રાહત કમિક્ષર, જિલ્લાનું વહીવટી તંત્ર અને સ્થાનિક સત્તાધિકારીઓ આપત્તિના પ્રભાવને ઘટાડવા માટે હાથ ધરવામાં આવેલ અથવા હાથ ધરવાની જરૂરી હોથ તેવી ખાસ પ્રવૃત્તિઓ અંગે મોટા પાથા પર સમાજના લોકોને જાણકારી આપે છે. આમાંથી કેટલીક મુખ્ય પ્રવૃત્તિઓ નીચે મુજબ છે :

મીડિયા મેનેજમેન્ટ /જનસંપર્ક:

આપત્તિનો પ્રભાવ અને રાહતના પગલાં અંગે હાથ ધરવામાં આવતી કામગીરીની ટૂંકી માહિતી લોકોને આપવામાં આવે છે અને સમાજ તથા સ્ટેક હોલ્ડરો વચ્ચે શુભ ભાવના ઊભી કરવાના પ્રયત્નો કરવામાં આવે છે.

સામૂહિક વ્યવસ્થાપન:

આમાં, આપત્તિ બાબતે સંબંધિત જાણકારી તથા કલ્યાણકારી પ્રવૃત્તિઓ હાથ ધરતી વખતે લોકોમાં ભય ન જાગો તે હેતુથી અસરગ્રસ્ત લોકોને માહિતગાર કરવા બાબતનો સમાવેશ થાય છે.

પ્રતિબાધ તંત્ર :

કટોકટી માટેના રાહતનાં પગલાંઓ અને રાહતમાં સંકળાયેલ વિવિધ એજન્સીઓની તાત્કાલિક જરૂરિયાતો અને રાહતનાં પગલાં અંગે લોક પ્રતિબાધો મેળવવા સંદેશાવ્યવહારના નેટવર્ક સહિત વિવિધ માધ્યમોનો ઉપયોગ કરવામાં આવે છે.

માહિતીના અસરકારક પ્રબંધન વડે જ આપત્તિ વ્યવસ્થાપનનું સફળતાપૂર્વક સંચાલન થઈ શકે છે. સર્જતાનાં પગલાં, આપત્તિ સમયે લેવાનાં પગલાં અને રાખવાની સાવચેતીઓ અને પુનઃસ્થાપનનાં પગલાં અંગે જનસમૃદ્ધાયાં માહિતી, જાણકારી અને જાગૃતિ હોય તે ધાણું આવશ્યક છે. વહીવટીતંત્ર એકલું જ બધી કાર્યવાહી કરી શકે નહીં. અગર તો જે કોઈ કાર્યવાહી કે પગલાં પ્રયોજે તેમાં જનસમૃદ્ધાયાં સર્મર્થન અને મદદ જરૂરી બને છે. આ માટે જનસમૃદ્ધાયને તેઓ કેવા પ્રકારની આપત્તિનો સામને કરી રહ્યા છે, અને તે સમયે તેમના તરફથી શું કાર્યવાહી કરવાની અને શું શું કાર્યવાહી ન કરવાની અપેક્ષા રાખવામાં આવે છે, તેની જનસમૃદ્ધાયાં જાણકારી પહોંચાડવાનું કાર્ય મીડિયા કરે છે. તકનીકી આધારિત પદ્ધતિઓનો ઉપયોગ કરીને અસરકારક સંદેશાવ્યવહાર દ્વારા જીવન અને સંપત્તિ બંનેને થતાં નુકસાનને ઘટાડવા માટે જરૂરી માહિતી મીડિયા દ્વારા પહોંચાડી શકાય છે. સંકટ ઘટાડવા અને આપત્તિ પણીની પ્રવૃત્તિઓમાં કેટલીક પ્રવૃત્તિઓ છે, જે સીધા માત્ર મીડિયા પર આધારિત છે. આ પ્રવૃત્તિઓ જોખમ અને પ્રતિસાદ વિશે લોકોમાં જાગૃતિ લાવવા પર કેન્દ્રિત છે. પ્રારંભિક ચેતવણી આપવા, આપત્તિની અસર અને તીવ્રતા, વિસ્થાપન કરવાની યોજનાઓ અને રાહત વગેરેમાં મદદ કરવા માટે વિવિધ પ્રકારના સંચાર માધ્યમોનો ઉપયોગ કરી શકાય છે. મીડિયા સમાજની માનસિકતાને ઢઢિયુસ્ત બનાવવાને બદલે વધુ સક્રિય બનાવવા માટે એક નેતૃત્વની ભૂમિકા ભજવી શકે છે. સામાન્ય લોકો માટે સંદેશને વધુ મૂલ્યવાન અને વિશ્વસનીય બનાવવાની પણ જવાબદારી મીડિયાની છે. દેશમાં વધુ સુંદર અને સુચારુ આપત્તિ વ્યવસ્થાપનના સર્વાંગી વિકાસમાં અને બઢ્ઠતીમાં મીડિયાની ભૂમિકા મહત્વપૂર્ણ છે.

Source: <https://freedomforthechange.wordpress.com/2018/09/24/the-role-of-media-in-disaster-management/>
<https://www.urbangatway.org/content/news/role-media-disaster-management>
<https://groundviews.org/2017/09/27/role-of-electronic-media-during-natural-disasters/>

આપત્તિ રાહતનો ખ્યાલ (Concept of Disaster Relief):

હોનારાત રાહત એટલે આપત્તિથી પીડિતોના દુઃખ દૂર કરવા માટે આપવામાં આવતી ઝડપી સહાય. વિનાશક ઘટનાના ભોગ બનેલા લોકોની તાત્કાલિક જરૂરિયાતો પૂરી પાડવામાં આવે છે અને સહાય કરવામાં આવે છે. સામાન્ય રીતે રાહતમાં માનવતાવાદી સેવાઓ જેવી કે ખોરાક, કપડા, દવા, પરિવહન, પથારી, કામચલાઉ આશ્રય અને આવાસ, તબીબી સામગ્રી, તબીબી સેવાઓ વગેરેનો સમાવેશ થાય છે. જ્યારે સ્થાનિક અને રાજ્ય સરકારની રાહતની ક્ષમતા પૂરી થઈ જાય છે, ત્યારે આપત્તિ દરમિયાન રાહત અને સહાય પૂરી પાડવાની કેન્દ્ર સરકારની જવાબદારી માનવામાં આવે છે, એવું પહેલાનાં સમયથી માનવામાં આવે છે. સામાન્ય રીતે, આપત્તિ રાહત શહેરના મેચર, રાજ્યપાલ અથવા દેશના રાષ્ટ્રપતિ જેવા કારોબારી અધિકારીની સત્તા હેઠળ કરવામાં આવે છે. જો કે, સંદીય આપત્તિ વ્યવસ્થાપનનો કાયદો રાષ્ટ્રપતિને કર્ય પરિસ્થિતિઓને આપત્તિ તરીકે જાહેર કરી શકાય તે અંગે નિર્ણય લેવા અને સંદીય સહાયતાની હૃદ નક્કી કરવા માટે વિશાળ સત્તા આપે છે. હોનારાત રાહત આપત્તિજનક પરિસ્થિતિને પ્રતિસાદ આપવાની પ્રક્રિયાને વણિયે છે, કે જે વ્યક્તિઓ અને સમુદ્ધાયોને કોઈપણ પ્રકારની આપત્તિથી પીડાય તે દરમિયાન માનવતાવાદી સહાય પૂરી પાડે છે. જ્યારે કુદરતી અથવા માનવસર્જિત આપત્તિઓના જોખમો સાથે વ્યવહાર અને અવગાણનાની અને સમાજની તૈયારી સહાયક અને પુનઃનિર્માણનો સમાવેશ થાય છે. જ્યારે આપત્તિને પરિણામે ભૌતિક

ચીજવસ્તુઓ અને સંપત્તિનું મોટું નુકસાન થાય છે, તેમ જ ઈજા અને જનજીવનને નુકસાન થાય છે. ત્યારે આપત્તિ રાહત એ સાચી ભાનવીચ પ્રતિક્રિયા છે. સરકાર દ્વારા આપત્તિના સ્વરૂપ પ્રમાણે જરૂર જણાયે રાહત પેકેજુસને પ્રજા કલ્યાણલક્ષી બનાવવામાં આવે છે. આ રાહત પેકેજુસમાં અસરગ્રસ્ત લોકોને માટે ફંડનું એકત્રીકરણ, ફાળવણી, અને વિતરણ વગેરેનો સમાવેશ થાય છે. જ્ઞાતિ, જ્ઞાતિ, ધર્મ, સમાજ અથવા સ્ત્રી કે પુરુષ જે કાંઈ હોય તેના ભેદભાવ વિના બધા જ અસરગ્રસ્ત કુટુંબોને રાહત આપવામાં આવે છે. આપત્તિ વ્યવસ્થાપન સત્તામંડળ સરકારી વિભાગો, જિલ્લા વહીવટી તંત્ર અને સ્થાનિક સત્તાધિકારીઓની મદદ દ્વારા રાહતના અનુભવોમાંથી વ્યાપક તારણ કાઢશે કે, જે આપત્તિના શરીન, રાહત અને પુનઃસ્થાપન અથવા પુનઃનિર્માણ યોજનાઓ ઘડતી વખતે ખૂબ જ માર્ગદર્શક બની રહે છે.

Source: https://www.newworldencyclopedia.org/entry/Disaster_relief

નુકસાનનું મૂલ્યાંકન / આકારણી (Damage Assessment) :

કેટલીક આપત્તિઓ સામાન્ય રીતે ઘણા નાના વિસ્તારને અસર કરે છે. જ્યારે કેટલીક આપત્તિઓ ક્યારેક આખા રાજ્ય કે રાખ્ણે અસર કરે છે. જુદા જુદા પ્રકારની આપત્તિઓની નુકસાન કરવાની તીવ્રતા પણ જુદી જુદી હોય છે. આપત્તિ અટકાવવા તથા તેના શરીરના માટેની પૂર્વતૈયારી માટેની પ્રવૃત્તિઓ શરૂ કરતા કરતા પહેલાં, રાજ્ય કે રાજ્યના ભાગ માટે જોખમના વિવિધ પ્રકારો નક્કી કરવા તથા તેની આકારણી કરવી ખૂબ જ અગત્યની બાબત છે. જોખમની શક્યતા પર આધારિત ઝોન મુજબ વિસ્તારોનું વર્ગીકરણ અને જોખમના સંભવિત પ્રભાવવાળા કોઈપણ સ્ટ્રક્ચર/લોકો/પ્રદેશના અસામર્થ્યના પ્રમાણની આકારણ વગેરે બાબતો આકારણી કે મૂલ્યાંકન માટે જરૂરી છે. આ આકારણી કે મૂલ્યાંકનનો ઉપયોગ વિગતવાર આકારણ યોજનાઓ તથા આપત્તિશરીરના પગલાંઓ લેવા માટે તથા વિકાસ માટે કરવામાં આવે છે. આપત્તિ આવ્યા પછી લોકો તરફથી સહાય આપવા માટે જિલ્લા વહીવટી તંત્ર અને સ્થાનિક સત્તાધિકારીઓને મોટી સંખ્યામાં અરજીઓ મળે છે, અને સ્થાનિક વહીવટી તંત્ર પાસે તેના નિકાલ માટેનું ખૂબ જ ભારણ વધી જાય છે. તેથી ખૂબ જ આયોજનપૂર્વક અને સુવ્યવસ્થિત રીતે સાધનો અને કર્મચારીઓ ફાળવણે તેમનો ઉપયોગ કરવાનો જરૂરી હોય છે. આ પ્રમાણોની વ્યવસ્થા કરવી તે પ્રારંભિક નુકસાનની આકારણી હાથ ધર્યા સિવાય શક્ય નથી. જ્યારે એક સમયે આપત્તિ આવી જાય છે, ત્યારે સરકારી વિભાગો અને સ્થાનિક સત્તાધિકારીઓ પ્રારંભિક “જરૂરિયાત અને નુકસાનની આકારણી” કરવામાં આવે છે, અને જિલ્લા વહીવટી તંત્ર તે મુજબ સાધનોની ફાળવણી કરે છે. પ્રભાવના તબક્કા દરમિયાન જ્યારે પ્રાથમિક નુકસાનની આકારણી કરવામાં આવે છે, ત્યારે પુનઃ નિર્માણ અને પુનઃસ્થાપન પ્રવૃત્તિઓ શરૂ કરતાં પહેલાં વિગતવાર આકારણી કરાવવી ખાસ જરૂરી છે. સંબંધિત સરકારી વિભાગો અને સ્થાનિક સત્તાધિકારીઓ દ્વારા અસરગ્રસ્ત વિસ્તારોમાં ગૃહનિર્માણ, ઉદ્યોગ, સેવાઓ, પાચાની ભાગભાગીય સુવિધાઓ, કૃષિ, આરોગ્ય/ શૈક્ષણિક અસ્ક્યામતોને થયેલા નુકસાન માટે તેમના સંબંધિત ક્ષેત્રોમાં વિગતવાર આકારણી કરવામાં આવે છે.

શોધ અને બચાવની કામગીરી (Search & Rescue Operations):

૧. શોધ અને બચાવ એટલે શું ?

શોધ અને બચાવ કાર્ય એ આફત સમયે ખૂબ જ જરૂરી અગત્યની બાબત છે. ખાસ કરીને મકાન હોનારત ઘટનામાં શોધ અને બચાવ કામગીરી આપત્તિ સમયે શરૂઆતનું મુખ્ય કાર્ય રહે છે. જેથી જાનહાનિ ઘટાડવા આ કાર્યો વૈજ્ઞાનિક ઢબે પદ્ધતિસર થાય તે અત્યંત આપશ્યક છે. શોધ અને બચાવને નીચે મુજબ વ્યાખ્યાચિત કરી શકાય છે:

શોધ: કોઈપણ આફતના કારણે થયેલ હોનારતમાં ફસાઈ ગયેલ લોકોને, કઈ જર્યાએ તેમજ કઈ રીતે ફસાઈ ગયેલ છે તે શોધી કાઢવાની કામગીરીને “શોધ” કહેવાય.

બચાવ : કોઈપણ આફિનાં કારણે થયેલ હોનારતમાં ફસાઈ ગયેલ વ્યક્તિઓને ફસાઈ ગયેલ સ્થાનમાંથી ચુક્તિપૂર્વક બહાર કાઢી, પ્રાથમિક સારવાર આપી બચાવી લેવાની કામગીરીને બચાવ કાર્ય કરેવાય.

૨. હોનારતના સમયે કરવાની થતી કામગીરી

આવી હોનારતમાં ફસાઈ ગયેલ વ્યક્તિઓને બચાવવા તેમજ તેમને સુરક્ષિત પરિસ્થિતિમાં પહોંચાડવા એ સૌથી અગત્યની બાબત છે. આ માટે નીચે મુજબ કામગીરી કરવાની થાય છે :

- (ક) દટાયેલા કે ફસાયેલા વ્યક્તિઓની શોધ
- (ખ) દટાયેલા કે ફસાયેલા વ્યક્તિઓનો બચાવ
- (ગ) ઈભારતનું અસ્થાચી મજબૂતીકરણ
- (ઘ) દુર્ઘટનાગ્રસ્ત સ્થળના માર્ગનું વ્યવસ્થાપન

૩. દટાયેલા કે ફસાયેલા વ્યક્તિઓની શોધ

મકાન હોનારતના કારણે તેમાં રહેલ વ્યક્તિઓ તેની અંદર જુદા જુદા સમુહમાં કે એકલા ફસાઈ શકે અને અમુક લોકો નુકસાનના કારણે ઉત્પન્ન થતા કાટમાળમાં દબાઈ પણ શકે છે. ફસાયેલા કે દટાયેલા લોકો નીચે પ્રમાણેની જુદી જુદી પરિસ્થિતિમાં હોઈ શકે છે.

(ક) ફસાયેલા કે જેઓ પોતાની મેળે નીકળી શકે તેમ છે પરંતુ રસ્તો બંધ થઈ જવાના લીધે નીકળી શકતા નથી. અને બીજા જેઓ ફસાઈ જવાથી, દટાઈ જવાથી નીકળી શકતા નથી.

- (ખ) ઈજા વગર કે ઈજાગ્રસ્ત
- (ગ) તેઓ સંદેશો (બોલીને પણ) આપી શકવાની પરિસ્થિતિમાં હોય કે ન હોય.

૪. શોધ કાર્ય પદ્ધતિ

શોધ કાર્ય મુખ્યત્વે ત્રણ રીતે કરવામાં આવે છે:

- (ક) વ્યક્તિગત ધોરણે
- (ખ) કેનીન શોધ અને બચાવ
- (ગ) ટેકનોલોજીકલ સાધનોનો ઉપયોગ

૪.૧ વ્યક્તિગત શોધ કાર્ય

આ પ્રકારનાં શોધ કાર્યમાં માણસો દ્વારા પ્રત્યેક મકાન/દુર્ઘટનાગ્રસ્ત ઈભારત કે તેના ભાગને ચકાસવામાં આવે છે. ફસાયેલા તમામ લોકોને શોધી બચાવવામાં આવે છે. બચાયેલ આવા વ્યક્તિઓને તેમના સંબંધી, કુટુંબીજનો, પાડોશીઓ અંગે પૂછી વધુ વ્યક્તિઓ દુર્ઘટનાગ્રસ્ત મકાનોમાં ફસાયેલા છે કે નહીં તેના સંબંધિત માહિતી મેળવવામાં આવે છે. ખાસ કરીને જ્યાં સુધી અન્ય સાધનો ઉપલબ્ધ ન હોય ત્યારે આ રીત અપનાવવામાં આવે છે. જેમાં શોધ કાર્ય ત્રણ પદ્ધતિથી કરવામાં આવે છે.

(ક) અવલોકન દ્વારા : દુર્ઘટનાગ્રસ્ત મકાનમાં પોલાણો, તૃઠેલા બારી-બારણા, ખુલ્ખા ભાગોમાંથી અવલોકન કરીને ફસાયેલા લોકોને શોધવામાં આવે છે.

(અ) અવાજ દ્વારા : અવાજ કરીને, બોલાવીને જો કોઈ વ્યક્તિ કે વ્યક્તિઓ દુર્ઘટનાગ્રસ્ત મકાનમાં ફસાયેલ હોય તો તેમને શોધી કાઢવામાં આવે છે.

(ગ) સાંભળીને: દુર્ઘટનાગ્રસ્ત ઈભારતમાંથી કોઈ ફસાયેલ વ્યક્તિને બચાવવા અંગેની બૂમ કે કણસવાના અવાજ દ્વારા શોધીને બચાવવાની કામગીરી કરવામાં આવે છે.

૪.૨ શોધ વ્યૂહરચના

ઇભારત હોનારતમાં ફસાઈ ગયેલ વ્યક્તિઓને બચાવવા માટે પહેલાં તેઓને શોધવા સૌથી અગત્યની બાબત રહે છે. આ શોધ કામગીરી માટે જ્યાં સુધી અન્ય સાધનો કે પ્રાણીની મદદ ન ઉપલબ્ધ હોય અને માત્ર વ્યક્તિગત ધોરણે કરવાથી થાય ત્યારે એ રીતે અપનાવી શકાય.

(ક) ચોરસા પ્રકારની શોધ વ્યૂહરચના

આ શોધ પ્રક્રિયામાં કુલ છ વ્યક્તિઓ જરૂરી છે. જેમાં એક વ્યક્તિ તૂટી ગયેલ ઈભારતની ડાબી બાજુથી બહારનાં તરફે જયારે બીજુ વ્યક્તિ તે જ પ્રમાણે જમણી બાજુથી બહારની તરફે ફસાઈ ગયેલ વ્યક્તિની શોધ કરશે. જયારે અન્ય ચાર વ્યક્તિઓ પડી ગયેલ મકાનનાં મધ્ય ભાગમાં કાળજીપૂર્વક દરેક દિશામાં તપાસ કરશે. તમામ વ્યક્તિઓ પોતાની તપાસમાં આવતાં કાટમાળનાં તમામ બાકોરાઓ, કાણાઓ વગેરેમાં ધીમેથી ટકોરા મારી તપાસ કરશે તથા સાદ પાડીને કાટમાળમાં ફસાયેલ હોય તો તેને બોલાવશે.

જો આ તપાસ દરમિયાન કોઈને પણ સામો અવાજ, પ્રતિસાદ, ઉહકાર, માનવીય હલન-ચલન જણાશે તો તે જ્યાંએ વાંસની લાકડી ખોસીને કે ચોક અથવા કોલસાથી કે તુટેલી ઈટથી નિશાન કરી બચાવ ટુકડીના સભ્યોને તાત્કાલિક બોલાવીને ફસાયેલ વ્યક્તિને બચાવવા કામગીરી કરશે. જરૂર જણાયે, અભિશભન દળનાં સભ્યો તેમના બચાવનાં અધતન સાધનોનો ઉપયોગ કરીને ફસાયેલ લોકોને બચાવશે.

(ખ) ઘડિયાળ પ્રકારની શોધ વ્યૂહરચના

શોધ કામગીરીમાં અપૂર્ણતાં માણસો ઉપલબ્ધ હોય તેવા સંજોગોમાં ઘડિયાળ પ્રકારની શોધ વ્યૂહરચના અપનાવી શકાય છે. જેમાં ઘડિયાળના કાંટાની માફક ૧૨:૦૦ વાગ્યા, ૩:૦૦ વાગ્યા, ૫:૦૦ વાગ્યા અને ૮:૦૦ વાગ્યા એ રીતે સ્થાન નક્કી કરી તેમાં ચાલીને મધ્યભાગ તરફ શોધ કરનાર ટુકડીનો સભ્ય જરૂર અને તે રીતે તમામ ખૂણાઓ આવરી લેવાશે. શોધ કરનાર વ્યક્તિ ધ્યાનપૂર્વક અને ધીમે ધીમે ચાલતાં જતાં તમામ બાકોરા તથા કાટમાળનાં કાણાઓ તપાસતાં જઈને અવાજ કરીને કે ટકોરા મારીને કાટમાળમાં કોઈ ફસાયેલ હોય તો તેને બોલાવશે.

જો ફસાયેલ વ્યક્તિ જણાશે તો બચાવ દળનાં સભ્યો અથવા તો ઉપલબ્ધ ઈભરજન્સી સર્વિસના માણસો, સાધનોની મદદથી બચાવ કાર્ય હાથ ધરશે.

૪.૩ ડેનીન (કૂતરા દ્વારા) શોધ:

શોધની આ પદ્ધતિમાં તાલીમ પામેલાં સ્નીફર કૂતરાઓનો ઉપયોગ કરવામાં આવે છે. કૂતરાઓની ધારા શક્તિ વિશેષ હોઈ ખાસ તાલીમ આપેલ સ્નીફર કૂતરાઓ ફસાયેલ લોકોને ગંધ દ્વારા શોધી કાઢી શકે છે.

સૌપ્રથમ સ્નીફર કૂતરાને દુર્ઘટના સ્થળ ઉપર લઈ જવામાં આવે છે તથા તેનો માર્ગ અંકિત કરવામાં આવે છે, જે માર્ગ કૂતરાઓને સુંધાડવામાં આવે છે.

જ્યારે ખાસ દ્વારા શોધ કાર્યમાં ફસાયેલ વ્યક્તિ ન શોધી શકાય અથવા ફસાયેલ વ્યક્તિ બેભાન અવરથામાં હોવાથી મદદ માંગી ન શકે ત્યારે કૂતરા દ્વારા શોધી શકાય છે.

ઘણા કિસ્સાઓમાં ફસાયેલ વ્યક્તિ કાટમાળમાં વધુ ઉંડ હોય ત્યારે કાણામાંથી કાટમાળમાં રહેતા બાકોરામાં આ કૂતરા થોડા અંદર પ્રવેશી ફસાયેલ લોકોને શોધી શકે છે.

જો આ પ્રક્રિયા દરમિયાન આ સ્નીફર કૂતરાઓને કોઈ વ્યક્તિ ફસાયેલ માલુમ પડે તો નીચેનાં સેકેત દ્વારા ફસાયેલ વ્યક્તિ અંગે નિર્દર્શન કરે છે.

- (૧) સ્થળ ઉપર બેસીને
- (૨) સ્થળ પાસે ભસીને
- (૩) સ્થળ પર પગ વડે ખોદવાની ચેષ્ટાથી
- (૪) સ્થળ ઉપર આળોટીને

દેરેક સેકેત અલગ અલગ અર્થ સમજાવે છે. જેવા કે, ફસાયેલ વ્યક્તિ બેભાન, જીવીત કે મૂર્ખિત વ્યક્તિ વગેરે દેરેક કૂતરાની સેકેત આપવાની પદ્ધતિ તેની તાલીમ આધારિત હોય છે. એક વખત એક કૂતરા દ્વારા ફસાયેલ વ્યક્તિના સ્થાન અંગે સેકેત આપવામાં આવે ત્યારે ઘણી વખત, બીજા કૂતરાને તે સ્થળ પર લાવવામાં આવે છે. જો બીજો કૂતરો પણ તે જ સ્થળનો સેકેત આપે તો તે સ્થળ પર ફસાયેલી વ્યક્તિની સંભાવના અત્યંત વધી જાય છે તથા તેનાં બચાવની કામગીરી હાથ ધરવામાં આવે છે.

૪.૪ ખાસ પ્રકારનાં સાધનો દ્વારા શોધ કાર્ય

શોધ કાર્ય ખાસ પ્રકારનાં સાધનો જે ધ્વનિ ગુણવત્તા કે થર્મલ સેન્સર આધારિત હોય છે જેનો ઉપયોગ લેવામાં આવે છે.

સાધનોના સેન્સરોને પડી ગયેલ ઈમારતનાં બાકોરા કે કાણા મારફત અંદર દાખલ કરવામાં આવે છે. જે ફસાયેલા લોકોનાં અવાજ, શ્વાસોશ્વાસને પ્રતિબિંબિત કરીને ફસાયેલ વ્યક્તિ સંબંધી સેકેત આપે છે.

૫.૧ બચાવની કામગીરી

બચાવની કામગીરીનો આધાર નીચેની બાબતો પર રહે છે:

(ક) ઝૂબતી વ્યક્તિ મુજબ

ઝૂબતી વ્યક્તિ ત્રણ પ્રકારની હોય છે.

(૧) આપત્તિમાં આવી પડેલ તરવૈયો

- વ્યક્તિનું શરીર સપાઠ સ્થિતિમાં હોય.
- વ્યક્તિ શ્વાસ લઈ શકતો હોય અને હાથ હલાવી શકતો હોય.
- વ્યક્તિ માથુ ઉપર રાખી હાથ-પગ હલાવતો હોય પણ આગળ તણાતો હોય.
- આપત્તિમાં આવી પડેલ તરવૈયાને અન્ય તરવૈયાની મદદથી સરખામણીમાં સહેલાઈથી બચાવી શકાય છે. આપત્તિમાં આવી પડેલ તરવૈયાને અન્ય સાધનની કે વ્યક્તિની મદદથી સંતુલિત સ્થિતિમાં લાવીને તેની ક્ષમતામાં થોડી મદદગીરીથી બચાવી શકાય છે. ઝૂબતી વ્યક્તિને જમીન

પરથી પણ બચાવી શકાય છે. આ રીતે આપનિમાં આવી પડેલ તરવૈચાને બચાવવા નીચે મુજબની કાર્યવાહી હાથ ધરી શકાય છે.

- સૌપ્રથમ જમીન ઉપરથી દૂબતા ભાણસ સુધી પહોંચવાનો પ્રયત્ન કરવામાં આવે છે.
- બચાવ કામગીરી કરનાર પોતાનો એક હાથ બીજા ચોંચ આધારે મજબુત રીતે પકડીને પોતાનો બીજો હાથ એ રીતે લંબાવે છે કે જેથી ભોગ બનેલ વ્યક્તિ તે પકડી લઈ શકે.
- જો ભોગ બનેલ વ્યક્તિ ઘણી દૂર હોય તો લાંબો વાંસ કે દોરડાનો ઉપયોગ કરી શકાય છે.
- જો ભોગ બનેલ વ્યક્તિ હીંછા પાણીની નજીકમાં હોય તો બચાવ કામગીરી કરનાર પાણીમાં ચાલી દૂબતી વ્યક્તિને મદદ કરવા માટે હવા બરેલી રબર ટ્યુબ અથવા તો કેરબો અસરગ્રસ્ત વ્યક્તિ તરફ નાંખી મદદ કરી શકે છે.
- જો બોટ ઉપલબ્ધ હોય તો બચાવ કામગીરી કરનાર ભોગ બનેલ વ્યક્તિ પાસે બોટ મારફતે પહોંચે છે તથા બચાવે છે.
- જો બોટ મળી શકે તેમ ન હોય તો બચાવ કામગીરી એક કુશળ તરવૈચા દ્વારા જ કરાવવી જોઈએ.
- અસરગ્રસ્ત વ્યક્તિને બચાવ્યા બાદ તુરંત જ ગરમાવો આપવા માટે ધાબળો ઓફાડવો જોઈએ.
- અસરગ્રસ્તને તાત્કાલિક નજીકના દવાખાને પહોંચાડવા જોઈએ.

(૨) સક્રિય દૂબતો વ્યક્તિ

- ચહેરો પાણીની સપાટીથી ઉપર રાખી અને શ્વાસ લેવા તરફકીયા મારતો હોય.
- હાથ બંને બાજુ પર ફેલાવી નીચી તરફથી ટેકો મેળવવા કોશિશ કરતો હોય.
- આપનિમાં આવી પડેલ તરતાં ન આવડતું હોય પરંતુ સક્રિય હોય તેવી વ્યક્તિને બચાવવા બચાવ કામગીરી કરનાર વ્યક્તિએ વધુ મહેનત કરવી પડે છે. બચાવ કરનાર દૂબતી વ્યક્તિને ટેકો આપી કિનારા પર લાવવા તથા લાવતી સમયે દૂબનાર વ્યક્તિ શાસોશ્વાસ લઈ શકે તે રીતે પાણી બહાર મોં રાખવાની તકેદારી લેવા જોઈએ. સક્રિય રીતે દૂબતી વ્યક્તિને બચાવવા નીચે મુજબની કાર્યવાહી હાથ ધરી શકાય છે.
- પાણીમાં પ્રેશ કરીને ભોગ બનેલ વ્યક્તિ સુધી તરીને બચાવ કામગીરી કરનાર પહોંચે છે.
- જો સાધનોનો અભાવ હોય તો બચાવ કરનાર વ્યક્તિ ભોગગ્રસ્ત વ્યક્તિના પાછળના ભાગમાં ગોઠવાય છે. જો ભોગગ્રસ્ત વ્યક્તિમાં રીતી હોય તો તેના વાળ અથવા સાડી પકડી અને તેને ઉપર ખેંચવામાં આવે છે. જો ભોગગ્રસ્ત વ્યક્તિ પુરુષ હોય તો તેને કમરેથી તેના પાઠલુન/જીન્સને પકડી ઉપર ખેંચવામાં આવે છે.
- બચાવ કામગીરી કરનાર ભોગ બનેલ વ્યક્તિની પાછળ રહે છે.
- અસરગ્રસ્તને તાત્કાલિક પ્રાથમિક સારવાર આપી શકાય છે.

(૩) જળાશય આધારિત શોધ

સ્થિર કે ચલાયમાન સ્ત્રોતમાં દૂબી જતી વ્યક્તિની બચાવની કામગીરી પણ જળાશયના સ્ત્રોત આધારિત હોય છે. સ્થિર પાણી જેવા કે તળાવ, સરોવર કે ઝૂલ્યામાં પડી દૂબી જનાર વ્યક્તિની બચાવની કામગીરીમાં વ્યક્તિને હવા બરેલી ટ્યુબ તથા દોરડાની મદદથી બચાવી શકાય છે. જ્યારે વહેતા પાણી જેવા કે નહેર, નદી, પુર વગેરેનાં હેણા સાથે ધરી જતી અટકાવવા સાથોસાથ કાંઠા પર લાવવા જરૂરી છે. જેથી વહેતા

પાણીમાં દૂબી જતી વ્યક્તિને બચાવવાની કામગીરી સાધનોની મદદથી તેમજ શક્ય હોય તો એકથી વધુ વ્યક્તિ દ્વારા કરવી જોઈએ.

(ગ) સમય આધારિત શોધ

બચાવ કામગીરી કરનાર વ્યક્તિ કે ટુકડીને દૂબતી વ્યક્તિ કેટલા સમયથી પાણીમાં છે તેનો અંદાજ મેળવી શકાય તેટલી ત્વરાથી બચાવની કામગીરી હાથ ધરવી જોઈએ. લાંબા સમયથી પાણીમાં પડેલ દૂબતી વ્યક્તિની પોતાની ક્ષમતા ઘણી ઘટી જવા પામી હોય છે, જેથી આવી વ્યક્તિને બચાવનાર વ્યક્તિએ બમણો પરિશ્રમ કરવો પડે છે. પાણીમાંથી દૂબતી વ્યક્તિને બહાર લાવ્યા બાદ તાત્કાલિક પ્રાથમિક સારવાર આપવી જોઈએ.

(ઘ) હવામાન આધારિત શોધ

બચાવ કામગીરી દરમિયાન ભારે પવન કે વરસાદ હોય તેવા સંજોગોમાં બચાવ કામગીરીમાં સતત અવરોધ રહે છે. તેમજ બચાવ કામગીરી કરનાર વ્યક્તિ કે ટુકડીની ક્ષમતા પણ ઓછી થાય છે. જેથી ખરાબ હવામાનમાં બચાવ કામગીરી વધુ વ્યક્તિઓ તથા સાધનોનું વિશેષ તેમજ જરૂરિયાત મુજબ ઉપયોગ કરી કરવી જોઈએ. ખરાબ હવામાનનાં કિસ્સામાં બચાવ કામગીરી ખાસ વ્યૂહરચના સાથે કરવી જોઈએ. અન્યથા બચાવ કામગીરી કરનાર વ્યક્તિ કે ટુકડીને પણ નુકસાન પહોંચી શકે છે.

સંદર્ભ:

- આપત્તિ વ્યવસ્થાપન- એક સમજ, ૨૦૦૪, ગુજરાત રાજ્ય આપત્તિ વ્યવસ્થાપન સત્તામંડળ, ગાંધીનગર
- Samal et.al. (2005). State, NGOs And Disaster Management, Rawat Publications.
- Mishra A. & Singh A.K., 2013, New Dimensions of Disaster Management in India- Perspective Approaches and Strategies, (Volume-II), New Delhi, Serials Publications.
- Mishra A. & Singh A.K., 2013, New Dimensions of Disaster Management in India- Perspective Approaches and Strategies, (Volume-I), New Delhi, Serials Publications.
- Malhotra S., 2005, Natural Disaster Management, Jaipur, Aavishkar Publishers Distributors.
- Murthy B.N., 2007, Disaster Management- Text and Case Studies, New Delhi, Deep & Deep Publications.
- Kapur et.al., 2005, Disaster in India - Studies of Grim Reality, Jaipur, Rawat Publications.